ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • กันยายน 2011

เลียโฮนา

การแต่งงานในแผนของพระบิดาบนสวรรค์
หน้า 16–33

การประชุมใหญ่สามัญ—สำหรับท่าน หน้า 4, 14

ได้รับพรจากความก้าวหน้าส่วนบุคคลและหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า หน้า 46–57

งานเลี้ยงทางวิญญาณขณะรับประทานอาหารค่ำวันอาทิตย์ หน้า 66

ใช้โดยได้รับอนุญาตจากพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แห่งชาติที่เฟรดริกส์เบิร์ก ในฮิลลโรด เดนมาร์ก

พระเยซูในพระวิหารเมื่อพระชนมายุสิบสองพรรษา โดย คาร์ล ไฮน์ริค บลอค

"[โยเซฟและมารีย์] พบ [พระเยซู] นั่งอยู่ในพระวิหารท่ามกลางพวกอาจารย์ ฟังและไต่ถามพวกอาจารย์เหล่านั้นอยู่

"คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสติปัญญา และคำตอบของพระกุมารนั้น

"ฝ่ายบิดามารดาเมื่อเห็นแล้วก็ประหลาดใจ มารดาจึงว่า. . .ดูเถิด [เรา] แสวงหาเป็นทุกข์นัก

"พระเยซูจึงตอบว่า ท่านเที่ยวหาฉันทำไม ท่านไม่ทราบหรือว่าฉันต้อง [กระทำธุรกิจแห่งพระบิดาของฉัน]" (ลูกา 2:46–49; ดู Luke 2:46, เชิงอรรถ c; จากงานแปลของโจเซฟ สมิธ)

ข่าวสาร

4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: การประชุมใหญ่สามัญ—พรที่ไม่ธรรมดา
โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

7 ข่าวเยี่ยมสอน: เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวโดยเพิ่มพูนความเข้มแข็งทางวิญญาณ

บทความพิเศษ

14 การประชุมใหญ่สามัญสำหรับดิฉันโดยเฉพาะ
โดย แอนน์ ซิงเกิลตัน
ตั้งแต่ต้นจนจบ ดิฉันได้รับการปลอบโยนและรู้สึกว่าดิฉันเป็นผู้ฟังเพียงคนเดียว

22 สวรรค์น้อย ๆ บนแผ่นดินโลก
โดย เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
การแต่งงานใน พระวิหาร เกิดขึ้นในสถานที่แห่งหนึ่ง การแต่งงานซีเลสเชียล ต้องสร้างตลอดชีวิต

28 เปิดโอกาสให้พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรเรา
โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
ประสบการณ์ของคนหนุ่มสาวในอาร์เจนตินาแสดงให้เห็นว่าการเชื่อฟังของเราเปิดโอกาสให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงเทพระพร—และพระองค์ทรงทำเช่นนั้น

34 ประวัติสมาคมสงเคราะห์: มองดูวิสัยทัศน์ที่พระเจ้าทรงมีต่อธิดาของพระองค์
โดย จูลี บี. เบค
พี่น้องสตรีเรียนรู้บทบาทอันสำคัญยิ่งของพวกเธอในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการศึกษาประวัติของสมาคมสงเคราะห์

ภาพปก
ถ่ายภาพประกอบโดย
โรเบิร์ต คาเซย์

ปกิณกะ

8 เรื่องเล็กและเรียบง่าย

10 รับใช้ในศาสนจักร: มีคุณสมบัติครบถ้วนผ่านการรับใช้ในศาสนจักร
โดย อลิซ เอ. ลูอิส

12 เราพูดถึงพระคริสต์: พบสันติสุขในยามทุกข์ใจ
โดย เอ็ลเดอร์แพร์ จี. มาล์ม

16 สิ่งที่เราเชื่อ: ศาสนพิธีผนึกเชื่อมโยงครอบครัวไว้ชั่วนิรันดร์

18 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ: ธรรมชาตินิรันดร์ของการแต่งงาน
โดย ประธานเอ็น. เอลดอน แทนเนอร์

20 บ้านเรา ครอบครัวเรา: สร้างการแต่งงานนิรันดร์ของดิฉัน
โดย โรซานา ปอนเทส บาร์โบซา เนเวส

38 เสียงวิสุทธิชน

74 ข่าวศาสนจักร

79 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: พร พระวิหารเวลานี้และชั่วนิรันดร
โดย สเตซี วิกเคอรีย์

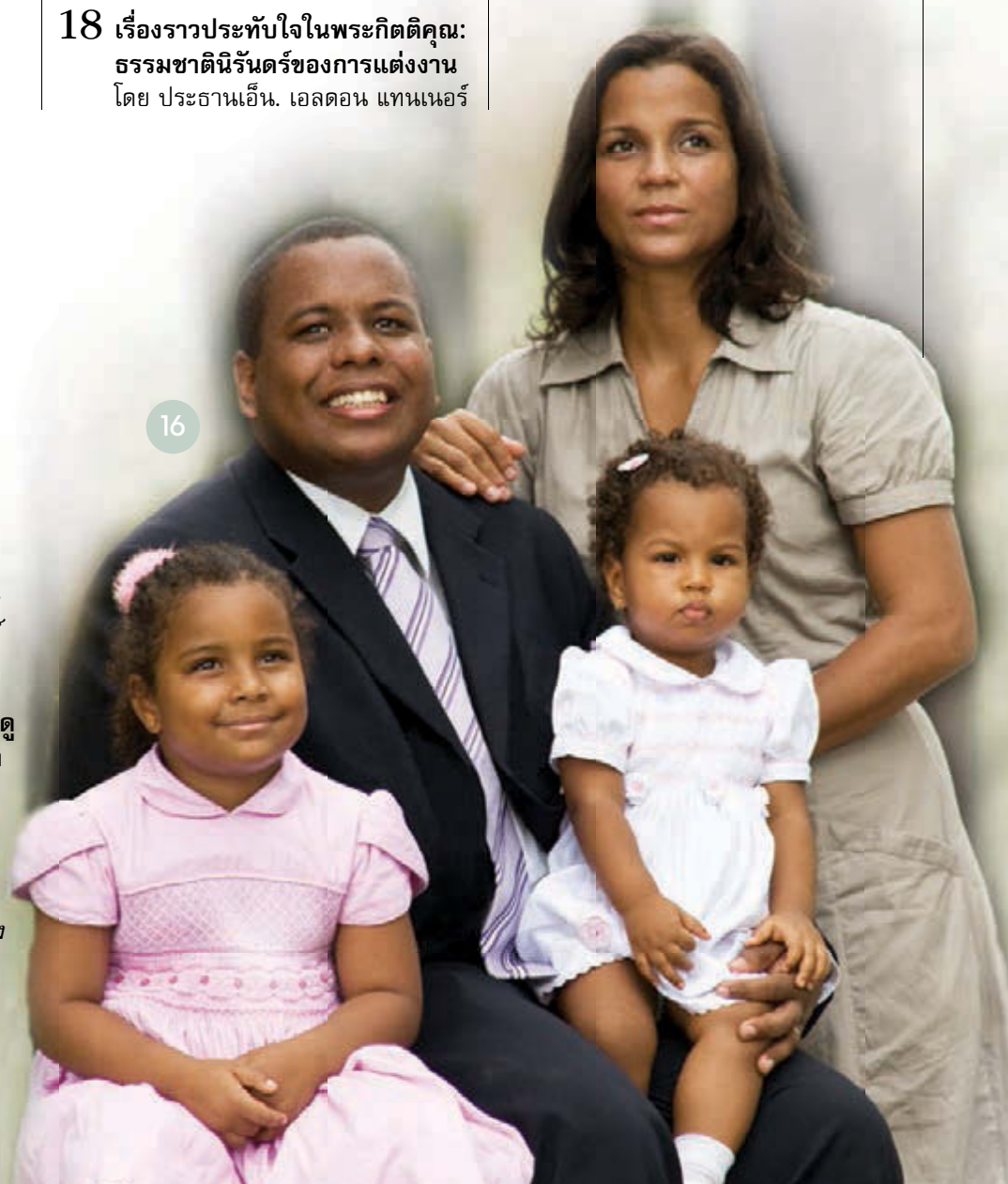

คนหนุ่มสาว

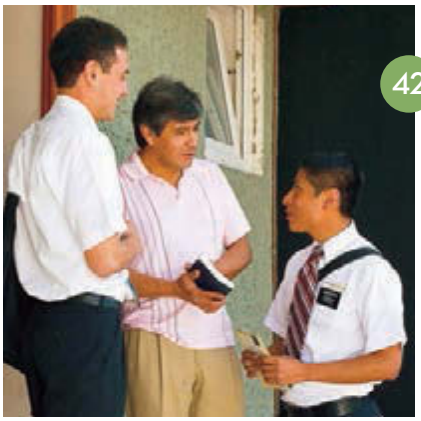

42 กล้ารับใช้

เตรียมรับใช้งานเผยแผ่อยู่ใช่ไหม มาดูว่าหนุ่มสาวคนอื่นๆ ทำอย่างไรเพื่อเอาชนะสิ่งตรงข้ามซึ่งมักมาควบคู่กับการเลือกที่ดี

ดูว่าท่านจะหาเลียโฮนาที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้หรือไม่ คำใบ้: เยือนเปรู

เยาวชน

46 ความก้าวหน้าส่วนบุคคลของครอบครัวเรา
โดย ฮิลลารีย์ สลอฟเทอร์ และ เอลีสซา เจ. เคิร์คแฮม

โดยปกติความก้าวหน้าส่วนบุคคลเป็นเรื่องส่วนตัว แต่สำหรับเยาวชนหญิงสองคนในยูเครน ความก้าวหน้าส่วนบุคคลรวมครอบครัวอยู่ในนั้นด้วย

49 คำพูดหนึ่งคำกับบทเรียนตลอดชีวิต
โดย เฮเธอร์ ริกลีย์

เหตุใดการพูดคำนั้นจึงไม่ทำให้ดิฉันรู้สึกดีขึ้น คุณค่าของความสุจริตคือคำตอบของดิฉัน

50 ดิฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าอย่างนั้นหรือ
โดย วาลารี เชงก์

การได้รับประจักษ์พยานหมายรวมถึงการตระหนักรู้ถึงธรรมชาติแห่งสวรรค์ของดิฉันเช่นกัน

52 เรียนรู้ กระทำ แบ่งปัน
โดย อาดัม ซี. โอลสัน

หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้ากับศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบญี่ปุ่นเหมือนกันอย่างไร คำง่ายๆ สามคำ

54 หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้ากับคุณพ่อ
โดย พอล แวนเดนเบิร์จ

คุณอาจมีความช่วยเหลืออยู่ใกล้กว่าที่คุณคิด

55 โทรหาโควรัมของผม
โดย มาร์ค เทนส์เมเยอร์

ผมไม่สนิทกับปุโรหิตในโควรัมของผม แต่เมื่อผมต้องการความช่วยเหลือ ผมจึงลองเสี่ยงดู

56 เป้าหมายที่สำคัญกว่า
โดย เนเรอิดา ซานตาเฟ เด ซาลินาส

ความสามัคคี การทำให้แข็งขัน และมิตรภาพเป็นเป้าหมายที่สำคัญกว่าของพวกเรา ความสนุกสนานจากการเล่นเกมเป็นเพียงผลพลอยได้

เด็ก

58 เป็นผู้สร้างครอบครัว

ทุกคนมีครอบครัวมากกว่าหนึ่งครอบครัว แต่ละครอบครัวสามารถใช้ความช่วยเหลือของท่านได้

60 เตรียมรับบัพติศมาแทนคนตาย
โดย เอลีสซา เจ. เคิร์คแฮม

สิ่งที่ท่านทำได้ก่อนถึงวันไปพระวิหารและขณะที่ท่านอยู่ในพระวิหาร

61 มีความสุขในพระกิตติคุณ
โดย เอ็ลเดอร์คาร์ลอส เอ. โกดอย

เมื่อข้าพเจ้าได้เป็นคนหนึ่งในบรรดาพวกเขา ข้าพเจ้าจึงทราบว่าเหตุใดวิสุทธิชนยุคสุดท้ายถึงมีความสุขเหลือเกิน

62 หน้านี้ของหนู

63 คมวาทะ

64 นำปฐมวัยกลับบ้าน: จะมีผู้สั่งสอนพระกิตติคุณในทั่วโลก
โดย แอนา มาเรีย โคเบิร์น และ คริสตินา ฟรังโก

66 เกมช่วงอาหารค่ำ
โดย เรเน ไรดิงก์

เกมทายพระคัมภีร์—เกมใหม่ที่กลายเป็นประเพณีในวันอาทิตย์

68 เรื่องราวของพระเยซู: พระเยซูทรงสอนวิธีปฏิบัติต่อผู้อื่น
โดย ไดแอน แอล. แมนกัม

70 สำหรับเด็กเล็ก

กันยายน 2011 ปีที่ 35 เล่มที่ 9

เลียโฮนา 09689 425

นิตยสารนานาชาติฉบับทางการของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรีย์ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โควรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอรีย์, รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดนาร์, เควนทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: พอล บี. ไพเพอร์

ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟล โกลเด้น จูเนียร์, แฟร์ จี. มาส์ม

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสช์เนคท์

ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอฮ์น

ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วัล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน

รองบรรณาธิการ ซูซาน บาร์เรตต์, ไรอัน คาร์

กองบรรณาธิการ: บริทานี บีทที, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, ลารีย์ ฮิลเลอร์, แคร์รี คาสเต็น, เจนนิเฟอร์ แมดดีย์, ลีอา แมคคลานาฮาน, เมลิสซา เมอร์ริลล์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แชลลีย์ เจ. โอดีเคิร์ก, โจชัว เจ. เพอร์คีย์, แชด ซี. ฟาเรส, แจน พินบอรัฟ, ริ, จาเน็ต โธมัส, พอล แวนเดนเบิร์จ, มาริสซา เอ. วิดดิสัน, เมลิซซา เซนเตโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์ เจ. สก็อตต์ คนูดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอทท์, โธมัส เอส. ไชลด์, คอลลีน ฮิงค์ลีย์, เอริค พี. จอห์นเซ็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนเบเคอร์ อูนี, ฮาเว็ร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์เดทท์, เจจินัลด์ เจ. คริสเต็นเซ็น, คิม เฟนสเตอร์เมเคอร์, แคธลีน ฮาเว็ร์ด, เดนิส เคอร์บี, จินนีย์ เจ. นิลสัน, ไทย์ พิลเซอร์

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เครก เค. เซดจ์วิค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: อีวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคานอกสหรัฐและแคนาดาให้ติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องที่หรือผู้นำวอร์ดหรือผู้นำสาขา

โปรดส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านมาที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; **หรือ อีเมล:** liahona@ldschurch.org

เลียโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลามา บัลแกเรีย เขมร เชบู จีน โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลเวเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา ยูเครน อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2011 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในประเทศไทย

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลียโฮนา* ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐและแคนาดา: ฉบับกันยายน 2011 ปีที่ 35 เล่มที่ 9 เลียโฮนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554) จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่าสมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษีค่าไปรษณีย์ยากรจ่ายที่ซอลท์เลคซิตี้ ยูทาห์ ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสิบวัน ต้องระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ไว้ในฉลากที่อยู่ฉบับล่าสุด สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งใบสมัครสมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถสมัครสมาชิกทางโทรศัพท์ผ่านบัตรเครดิต (วีซ่า มาสเตอร์การ์ด อเมริกันเอ็กซ์เพรส) (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม Liahona.lds.org

สำหรับเยาวชน

บทความเยาวชนในฉบับนี้สามารถช่วยวัยรุ่นในเรื่องความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า ดูฉบับทำงานเชิงโต้ตอบและความช่วยเหลือออนไลน์เกี่ยวกับความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าได้ใน PersonalProgress.lds.org หรือ DutyToGod.lds.org

ในภาษาของท่าน

เลียโฮนา และหนังสือเล่มอื่นของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ www.languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การทำให้แข็งขัน, *56*
การประชุมใหญ่สามัญ, *4, 14*
การเปิดเผย, *4, 7*
การเรียกในศาสนจักร, *10*
ครอบครัว, *7, 8, 16, 46, 54, 58, 80*
ความก้าวหน้าส่วนบุคคล, *46*
ความสุจริต, *49*
ความหวัง, *12*
งานเผยแผ่ศาสนา, *39, 42, 64, 70*
ชดใช้ , การ, *12*
ฐานะปุโรหิต, *16, 54, 55, 56*
แต่งงาน, การ, *18, 20, 22, 28, 40*
ธรรมชาติแห่งสวรรค์, *50*
บัพติศมาแทนคนตาย, *60*
ประวัติครอบครัว, *38*
เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ, *61*
พระคัมภีร์, *50, 66*
พระเยซูคริสต์, *12, 68*
พระวิหาร, *9, 16, 28, 40, 46, 60, 63, 80*
ภาษา, *49*
รับใช้, การ, *10, 34, 55, 68*
ศาสดาพยากรณ์, *4*
ศาสนพิธี, *16*
สมาคมสงเคราะห์, *7, 34*
ส่วนสิบ, *41*
สันติสุข, *12*
หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า, *52, 54*

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

การประชุมใหญ่สามัญ— พรที่ไม่ธรรมดา

สมาชิกที่ดีคนหนึ่งของศาสนจักรกำลังพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่นับถือศาสนาต่างจากเรา เมื่อหัวข้อการสนทนามาถึงเรื่องการประชุมใหญ่สามัญ เพื่อนบ้านถามว่า “คุณพูดว่ามีศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกใช่ไหม ในการประชุมใหญ่ทั่วโลกปีละสองครั้งท่านเหล่านั้นเปิดเผยพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าอย่างนั้นหรือ”

“ใช่ครับ” สมาชิกตอบด้วยความมั่นใจ

เพื่อนบ้านใคร่ครวญอยู่ครู่หนึ่ง เขามีทีท่าว่าสนใจอย่างจริงจัง แล้วถามว่า “พวกท่านพูดอะไรบ้างครับในการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ผ่านมา”

มาถึงตรงนี้สมาชิกที่ดีของศาสนจักรคนนั้นเปลี่ยนจากความรู้สึกตื่นเต้นกับการแบ่งปันพระกิตติคุณเป็นความรู้สึกขายหน้า เขาพยายามนึก แต่ก็นึกรายละเอียดของคำปราศรัยไม่ได้แม้แต่เรื่องเดียว

เพื่อนเห็นเขากังวลใจจึงพูดว่า “คุณกำลังจะบอกผมว่าพระผู้เป็นเจ้าตรัสกับมนุษย์ในสมัยของเราและคุณจำสิ่งที่พระองค์ตรัสไม่ได้อย่างนั้นหรือ”

คำพูดโต้ตอบดังกล่าวทำให้บราเดอร์คนนั้นรู้สึกอ่อนน้อมมากขึ้น เขาปฏิญาณว่าจะทำให้ดีขึ้นเพื่อจดจำถ้อยคำที่ผู้รับใช้ของพระเจ้ากล่าวในการประชุมใหญ่สามัญ

เราทุกคนทราบว่าการจะจำข่าวสารทุกเรื่องของการประชุมใหญ่สามัญให้ได้นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเราไม่จำเป็นต้องรู้สึกขายหน้าถ้าเราจำทุกเรื่องไม่ได้ กระนั้นก็ตาม ข่าวสารในการประชุมใหญ่สามัญแต่ละครั้งก็ยังเป็นของขวัญและพรจากสวรรค์สำหรับสถานการณ์ชีวิตส่วนตัวของเราโดยเฉพาะ

เพื่อเตรียมรับฟังการประชุมใหญ่สามัญ ข้าพเจ้าขอแนะนำแนวคิดเบื้องต้นสามประการที่อาจจะช่วยให้เราได้รับ จดจำ และประยุกต์ใช้ถ้อยคำที่กล่าวโดยผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ดีขึ้น

1. สมาชิกศาสนจักรมีสิทธิ์รับการเปิดเผยส่วนตัวขณะฟังและศึกษาถ้อยคำที่ได้รับการดลใจให้พูดในการประชุมใหญ่สามัญ

เมื่อท่านเตรียมฟังการประชุมใหญ่สามัญ ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญให้ท่านไตร่ตรองคำถามที่ท่านต้องการคำตอบ ตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะอยากได้คำชี้แนะและการนำทางจากพระเจ้าเกี่ยวกับการท้าทายที่ท่านเผชิญอยู่

คำตอบการสวดอ้อนวอนที่เจาะจงของท่านอาจมาจากคำปราศรัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือข้อความใดข้อความหนึ่ง หลายครั้งคำตอบอาจมาในรูปของคำพูด วลี หรือเพลงที่ดูเหมือนไม่เกี่ยวข้องกัน ใจที่เปี่ยมด้วยความกตัญญูต่อพรในชีวิตและความปรารถนาที่จริงใจต้องการได้ยินและทำตามคำแนะนำจะเตรียมทางให้การเปิดเผยส่วนตัว

2. อย่ามองข้ามข่าวสารใดเพียงเพราะข่าวสารนั้นฟังคุ้นหู

ศาสดาพยากรณ์มักจะสอนโดยการพูดซ้ำเสมอ นั่นเป็นกฎของการเรียนรู้ ท่านจะได้ยินสาระสำคัญและหลักคำสอนซ้ำๆ ในการประชุมใหญ่สามัญ ข้าพเจ้าขอยืนยันกับท่านว่า นี่ไม่ใช่เพราะ

ขวา: ภาพถ่ายโดย เลส นิลส์สัน

การขาดความคิดสร้างสรรค์หรือจินตนาการ เราจะได้ยินข่าวสารคล้ายกันอยู่เนืองๆ เพราะพระเจ้ากำลังทรงสอนและทรงจารึกหลักธรรมพื้นฐานบางอย่างซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อนิรันดรไว้ในความคิดและจิตใจเรา หลักธรรมที่พึงเข้าใจและปฏิบัติตามก่อนที่เราจะมุ่งไปทำเรื่องอื่นได้ ผู้สร้างที่ฉลาดจะวางรากฐานก่อนก่อผนังและวางหลังคา

3. ถ้อยคำที่กล่าวในการประชุมใหญ่สามัญควรเป็นเข็มทิศชี้ทางให้เราในช่วงหลายเดือนข้างหน้า

ถ้าเราฟังและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ การกระตุ้นเตือนเหล่านั้นจะเป็นเหมือนเลียโฮนาคอยนำทางเราผ่านหุบเขาและขุนเขานิรนามอันน่าท้าทายที่อยู่เบื้องหน้า (ดู 1 นีไฟ 16)

ตั้งแต่โลกเริ่มต้น พระผู้เป็นเจ้าทรงยกศาสดาพยากรณ์ผู้พูดถึงความประสงค์ที่สวรรค์มีต่อผู้คนในสมัยนั้นๆ ความรับผิดชอบของเราคือฟังแล้วประยุกต์ใช้ข่าวสารที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เรา

พระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยพระเมตตาและความรักมิทรงทอดทิ้งและจะไม่ทรงทอดทิ้งลูกๆ ของพระองค์ ปัจจุบันเฉกเช่นในอดีตที่ผ่านมา พระองค์ทรงแต่งตั้งอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ พระองค์ยังคงเปิดเผยพระวจนะของพระองค์ต่อท่านเหล่านั้น

นับเป็นสิทธิพิเศษอันน่าอัศจรรย์ยิ่งที่ได้ฟังข่าวสารของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับเราแต่ละคนในช่วงการประชุมใหญ่สามัญ! ขอให้เราเตรียมตัวให้ดีเพื่อพร้อมรับพรประเสริฐนี้ของการนำทางจากเบื้องบนซึ่งกล่าวโดยผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือก

เพราะนี่คือพรที่ไม่ธรรมดา ■

การสอนจากข่าวสารนี้

- อ่านบทความด้วยกัน กระตุ้นครอบครัวให้ระบุสิ่งที่จะคอยฟังในช่วงการประชุมใหญ่สามัญ
- เพื่อช่วยเด็กเล็กประยุกต์ใช้คำแนะนำของประธานอุคท์ดอร์ฟ ให้พวกเขาดูแผนภูมิเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ (ใน *เลียโฮนา* ฉบับการประชุมใหญ่) บอกพวกเขาว่าฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองจะพูดในการประชุมใหญ่สามัญ กระตุ้นให้เด็กฟังการประชุมใหญ่และวาดรูปเพื่อช่วยให้พวกเขาจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ บิดามารดาสามารถเข้าไปดูกิจกรรมการประชุมใหญ่สำหรับเด็กเพิ่มเติมได้ที่ conferencegames.lds.org

เยาวชน

ภาพประกอบโดย พอล เมนน์

ดี ดีกว่า ดีที่สุด

โดย แมรีย์-ซีเลสเต ลูอิส

ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมปี 2007 เอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองพูดเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่ “ดี ดีกว่า และดีที่สุด” เมื่อถึงตอนที่ท่านพูดเรื่อง “ตารางเวลาที่แน่นเกินไปของเด็กๆ” ฉันนั่งบิดตัวไปมาอย่างรู้สึกผิด

ฉันรู้ว่าฉันทำมากเกินไป ฉันเล่นละครโรงเรียน เรียนวิชายากๆ ที่โรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมอีกหลายอย่าง ฉันไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนหญิงอย่างสม่ำเสมอ และวันอาทิตย์ก็มัวแต่เคร่งเครียดที่ต้องพยายามทำการบ้านนาทีสุดท้ายให้เสร็จ การฝึกดนตรีและตรวจแก้ต้นฉบับหนังสือพิมพ์โรงเรียนกลายเป็นงานที่ไม่สนุกเลย

คำปราศรัยของเอ็ลเดอร์โอ๊คส์ทำให้ฉันต้องพิจารณาตารางเวลาของฉันอย่างถี่ถ้วน กิจกรรมนั้นดีแต่มีมากเกินไป ฉันต้องเลือกกิจกรรมที่ดีที่สุด ขณะพยายามตัดสินใจว่าจะทิ้งกิจกรรมใด ฉันตระหนักว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสุดที่ใครๆ ก็มีได้ ฉันจึงจัดการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ไว้เป็นรายการแรก และชีวิตของฉันนับแต่นั้นราบรื่นขึ้น

เอ็ลเดอร์โอ๊คส์สอนฉันว่า เมื่อเราทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำ *เป็นอันดับแรก* สิ่งอื่นทั้งหมดจะลงตัว ถ้าฉันศึกษาพระคัมภีร์ก่อนเล่นเกมหรือแม้แต่ก่อนทำการบ้าน เรื่องสำคัญทั้งหมดจะสำเร็จลุล่วง เมื่อฉันให้พระเจ้าเป็นหลักของชีวิต แทนที่จะนึกถึงพระองค์ทีหลัง ชีวิตฉันก็มีสันติสุขและความสำเร็จเพิ่มขึ้น

เดี๋ยวนี้ฉันตั้งใจฟังคำแนะนำที่ให้ในการประชุมใหญ่สามัญมาก!

เด็ก

ฉันหาคำตอบได้ผ่านการประชุมใหญ่สามัญ

ประธานอุคท์ดอร์ฟสอนว่าถ้าท่านนึกถึงคำถามบางข้อก่อนการประชุมใหญ่สามัญ พระเจ้าจะทรงสามารถตรัสกับท่านผ่านศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกของพระองค์ในระหว่างการประชุมใหญ่

1. ให้ครอบครัวหรือชั้นเรียนสนทนากันว่าต้องการเรียนรู้อะไรเป็นส่วนตัวหรือเรียนรู้ด้วยกัน (ตัวอย่างเช่น ฉันจะเสริมสร้างประจักษ์พยานของฉันให้เข้มแข็งขึ้นได้อย่างไร ฉันควรจัดการแก้ไขปัญหาที่โรงเรียนอย่างไร) จดคำถามของท่านลงในกระดาษหรือในบันทึกส่วนตัวของท่าน
2. ในช่วงหลายสัปดาห์ก่อนถึงการประชุมใหญ่ ท่านอาจจะใคร่ครวญและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้
3. ตั้งใจฟังในระหว่างการประชุมใหญ่ (การจดข้อความพอสังเขปจะช่วยได้) แล้วเขียนว่าพระเจ้าทรงตอบคำถามของท่านผ่านผู้นำศาสนจักร—อย่างไร
4. ท่านอาจวาดรูปตัวท่านกำลังทำสิ่งที่เรียนรู้มาลงในกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง

เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวโดยเพิ่มพูนความเข้มแข็งทางวิญญาณ

ศึกษาเนื้อหาเหล่านี้และสนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีของท่านและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ศรัทธา • ครอบครัว • การบรรเทาทุกข์

จูลี บี. เบค ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวว่า “ดิฉันมีประจักษ์พยานท่วมท้นเกี่ยวกับคุณค่าของธิดาพระผู้เป็นเจ้า. . .ดิฉันรู้สึกว่าเราไม่เคยต้องการศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัวมากเท่าเวลานี้ เราไม่เคยต้องการบ้านและครอบครัวที่เข้มแข็งมากเท่าเวลานี้”

พี่น้องสตรีสามารถช่วยสร้างบ้านและครอบครัวที่เข้มแข็งได้เมื่อพวกเธอทำตามการเปิดเผยส่วนตัว “ความสามารถที่จะคู่ควรได้รับการเปิดเผยส่วนตัวและปฏิบัติตามนั้นนับเป็นทักษะเฉพาะตัวสำคัญที่สุดซึ่งฝึกฝนได้ในชีวิตนี้” ซิสเตอร์เบคกล่าวต่อ “การคู่ควรที่จะรับพระวิญญาณของพระเจ้าเริ่มจากความปรารถนาจะรับพระวิญญาณนั้น และเรียกร้องความมีค่าควรในระดับหนึ่ง การรักษาพระบัญญัติ การกลับใจ และการต่อพันธสัญญาบัพติศมาล้วนนำไปสู่พรของการมีพระวิญญาณพระเจ้าอยู่กับเราตลอดเวลา การทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารเพิ่มความเข้มแข็งและพลังทางวิญญาณให้แก่ชีวิตสตรีเช่นกัน คำตอบสำหรับคำถามยากๆ หลายคำถามพบได้จากการอ่านพระคัมภีร์ ทั้งนี้เพราะพระคัมภีร์ช่วยให้มีการเปิดเผย . . .การสวดอ้อนวอนทุกวันจำเป็นต่อการมีพระวิญญาณพระเจ้าอยู่กับเรา”[1]

เราเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณให้สมาชิกในครอบครัวเราได้เช่นกันเมื่อเราช่วยให้พวกเขาเข้าใจแผนนิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์ “เราทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมความพร้อมทางวิญญาณให้ลูกๆ ของเรามากขึ้นเพื่อจะรับบทบาทนิรันดร์ของพวกเขา” เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองถาม “บางทีคำตอบครอบคลุมที่สุดคือ สอนพวกเขาให้รู้วิธีดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ” การสอนดังกล่าวผ่านมาทางการสวดอ้อนวอนทุกวัน ศึกษาพระคัมภีร์ และรับประทานอาหารด้วยกันเป็นครอบครัว เช่นเดียวกับการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์และการเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร เอ็ลเดอร์บัลลาร์ดอธิบายว่า “เราเตรียมรับชีวิตนิรันดร์ทุกวัน เดี๋ยวนี้ ถ้าเราไม่เตรียมรับชีวิตนิรันดร์ เท่ากับเรากำลังเตรียมรับสิ่งที่น้อยกว่า อาจจะน้อยกว่ามาก”[2]

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันจะช่วยพี่น้องสตรีของฉันเพิ่มการพึ่งพาตนเองทางวิญญาณได้อย่างไร

2. ฉันจะปรับปรุงความสามารถของตนเองในการรับรู้และตอบรับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร

จากพระคัมภีร์

สุภาษิต 22:6; 1 ยอห์น 3:22; หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:13–14; 19:38; 68:25

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.reliefsociety.lds.org

จากประวัติของเรา

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสอนพี่น้องสตรีในการประชุมสมาคมสงเคราะห์เดือนเมษายน ค.ศ. 1842 ว่าพวกเธอมีภาระหน้าที่อันทรงเกียรติในการแสวงหาความรอดของตนเอง ท่านกล่าวว่า “จากคำแนะนำ [ของข้าพเจ้า] ท่านจะต้องรับผิดชอบบาปของท่านเองนับเป็นเกียรติอันพึงปรารถนาที่ท่านจะดำเนินอยู่เบื้องพระพักตร์พระบิดาบนสวรรค์ของเราเพื่อช่วยตัวท่านให้รอด เพราะเราต่างต้องรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าสำหรับวิธีที่เราปรับปรุงความสว่างและปัญญาที่พระเจ้าประทานแก่เราเพื่อเราจะสามารถช่วยตัวเราให้รอด”[3] ท่านสอนพวกเธอให้เป็นคนชอบธรรม เป็นคนบริสุทธิ์ เตรียมรับศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหาร

อ้างอิง

1. จูลี บี. เบค, “ในกาลครั้งนั้นเราจะเทพระวิญญาณของเรามาเหนือกระทั่งคนใช้ชายหญิง” *เลียโฮนา* พ.ค. 2010 หน้า 12
2. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Spiritual Development,” *Ensign,* พ.ย. 1978, 65, 66
3. *คำสอนของประธานศาสนาจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007) หน้า 383

ภาพถ่ายโดย น. ลี คนชอบ ภาพถูกจัดฉากโดยแบบ

เรื่องเล็ก & เรียบง่าย

“โดยเรื่องเล็กและเรียบง่ายสิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น”
(แอลมา 37:6)

ประวัติศาสนจักรทั่วโลก

เซียร์ราลีโอน

ในปี ค.ศ. 1981 ไมเคิล ซามูรา ผู้มีถิ่นกำเนิดในเซียร์ราลีโอน ได้ยินพระกิตติคุณในฮอลแลนด์และรับบัพติศมาที่นั่น เมื่อกลับไปฟรีทาวน์ เมืองหลวงของเซียร์ราลีโอน เขาร้องขอผู้สอนศาสนา แต่เพราะศาสนจักรยังไม่พร้อมจะส่งผู้สอนศาสนาไปที่นั่น เขาจึงได้รับแต่หนังสือของศาสนจักร บราเดอร์ซามูราเริ่มสอนคนอื่นๆ และจัดการประชุมอย่างไม่เป็นทางการ สมาชิกที่รับบัพติศมาแล้วในประเทศอื่นๆ และกลับมาเซียร์ราลีโอนต่างก็ทำแบบเดียวกัน

ปีคริสต์ศักราช 1988 เป็นปีสำคัญสำหรับประเทศนั้น ในเดือนมกราคมสมาชิกคนหนึ่งที่รับบัพติศมาในเยอรมนีเป็นผู้ควบคุมการประชุมอย่างเป็นทางการครั้งแรก ในเดือนพฤษภาคมผู้สอนศาสนาสองคนซึ่งเป็นคู่สามีภรรยามาถึง และในเดือนมิถุนายนมีพิธีบัพติศมาของ 14 คนแรกในประเทศ ในเดือนสิงหาคมศาสนจักรตั้งสาขาแรก—สาขาโกเดริช—มีพิธีเบิกดินในปี 2004 สำหรับอาคารประชุมวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแห่งแรกในเซียร์ราลีโอน

ศาสนจักรในเซียร์ราลีโอน	
สมาชิกภาพ	8,907
คณะเผยแผ่	1
ท้องถิ่น	2
สาขา	23

กิจกรรมครอบครัวที่ดีงาม

ครอบครัวที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมดีงามด้วยกันเป็นประจำจะรู้สึกรักกันและปรองดองกันมากขึ้น กิจกรรมครอบครัวเปิดโอกาสให้บิดามารดาได้สนทนาพระกิตติคุณกับลูกๆ และลูกๆ มักจะยอมฟังและเชื่อฟังบิดามารดามากขึ้นเมื่อพวกเขารู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามารดา

กิจกรรมครอบครัวที่ดีงามได้แก่

- **การสังสรรค์ในครอบครัว** ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) กล่าวว่า “เป็นเรื่องสำคัญมากที่บิดามารดาจะนั่งอยู่กับลูกๆ สวดอ้อนวอนด้วยกัน สอนเขาในทางของพระเจ้า พิจารณาปัญหาครอบครัว และให้ลูกๆ แสดงพรสวรรค์”[1]
- **กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์กับครอบครัว** ท่านอาจไปเยี่ยมสมาชิกสูงอายุในวอร์ดของท่านหรือเก็บขยะในละแวกที่ท่านอยู่
- **ออกไปเที่ยวกับคุณแม่หรือคุณพ่อเพียงลำพัง** กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยลูกๆ สร้างสัมพันธภาพเป็นส่วนตัวกับบิดามารดา

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ “ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิต” *เลียโฮนา* พ.ย. 2002 หน้า 71

ชีวิตอันสำคัญยิ่งที่พึงจดจำ

ทรูแมน โอ. แองเจลล์

ทรูแมน ออสบอร์น แองเจลล์ (1810–1887) รับหน้าที่สถาปนิกของศาสนจักรมาหลายทศวรรษ เขาวางแปลนและกำกับดูแลการก่อสร้างอาคารสำคัญๆ หลายแห่ง รวมทั้งพระวิหารซอลท์เลคด้วย ตลอดหลายปีของการรับใช้ศาสนจักร ทรูแมนเป็นคนอ่อนน้อมและเชื่อฟัง

เขาเกิดเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1810 ในพรอวิเดนซ์ รัฐโรดไอแลนด์ สหรัฐอเมริกา สมัยเป็นวัยรุ่น ช่างฝีมือในท้องที่สอนเขาให้เป็นช่างไม้ ทำงานไม้ที่ต้องอาศัยความชำนาญเป็นพิเศษ

สมัยอายุ 22 ปีเขารู้จักศาสนจักรผ่านการแนะนำของพี่สาวผู้ได้รับพระคัมภีร์มอรมอนจากผู้สอนศาสนาชื่อ โธมัส บี. มาร์ช ในเดือนมกราคม ค.ศ. 1833 ทรูแมนรับบัพติศมาพร้อมฟีบีมารดากับพอลลีย์ภรรยาของเขา

ไม่นานหลังจากทรูแมนได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกโควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธขอให้เขาสร้างร้านในเคิร์ทแลนด์ โอไฮโฮ ทรูแมนปฏิเสธโดยบอกศาสดาพยากรณ์ว่าเขากำลังเตรียมตัวไปทำงานเผยแผ่ อย่างไรก็ดี วันรุ่งขึ้น ทรูแมนเห็นฝ่ายประธานสูงสุดแต่ไกลและรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ยอมรับงานก่อสร้างที่ศาสดาพยากรณ์มอบหมาย เขาบันทึกในเวลาต่อมาว่า "ผมเปลี่ยนความตั้งใจและยอมเชื่อฟัง"[1]

ในปี ค.ศ. 1856 ประธานบริคัม ยังก์ส่งทรูแมนไปทำงานเผยแผ่ในยุโรปโดยแนะนำให้เขา "นำพิมพ์เขียวของงานสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่าไปด้วย" เพื่อเขาจะ "มีคุณสมบัติครบถ้วนมากขึ้นจนสามารถสานต่อ" งานพระวิหารซอลท์เลคและอาคารอื่นๆ ได้[2]

ทรูแมนได้รับเรียกเป็นสถาปนิกของศาสนจักรในปี 1867 (ศาสนจักรไม่มีการเรียกสถาปนิกอย่างเป็นทางการอีก) ถึงแม้การทำงานหนักหลายปีส่งผลให้ทรูแมนมีปัญหาสุขภาพ แต่เขายอมรับการเรียกด้วยความอ่อนน้อม เขาเขียนในบันทึกส่วนตัวว่า "ผมรู้สึกเหนื่อยมากจนสายตัวแทบขาด แต่ถ้าประธานและพี่น้องชายรู้สึกอยากสนับสนุนคนน่าสมเพชอย่างผมให้เป็นสถาปนิกของศาสนจักร ผมจะพยายามรับใช้พวกท่านและไม่ทำให้ตนอับอายขายหน้า ...ขอพระเจ้าทรงช่วยผมทำเช่นนั้น"[3]

ทรูแมนกำกับดูแลโครงการก่อสร้างหลายโครงการในยูทาห์ รวมไปถึงไลออนเฮาส์ (Lion House), บีไฮฟ์เฮาส์ (Beehive House), อาคารรัฐสภามลรัฐยูทาห์ (Utah Territorial Statehouse) และพระวิหารเซนต์จอร์จ ยูทาห์

ทรูแมนไม่ได้มีชีวิตอยู่จนเห็นการอุทิศพระวิหารซอลท์เลคในปี ค.ศ. 1893 แต่เขารับใช้อย่างซื่อสัตย์ในฐานะสถาปนิกของศาสนจักรจนกระทั่งถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. 1887

อ้างอิง

1. ทรูแมน โอ. แองเจลล์, ใน เคท บี. คาร์เตอร์ *Our Pioneer Heritage*, 20 vols. (1958–77), 10:197
2. ดู คาร์เตอร์ *Our Pioneer Heritage*, 10:204
3. ใน พอล แอล. แอนเดอร์สัน, "Truman O. Angell: Architect and Saint" ใน *Supporting Saints: Life Stories of Nineteenth-Century Mormons*, ed. โดนัลด์ คิว. แคนนอน และ เดวิด เจ. วิทเทเคอร์ (1985), 161; ปรับตัวสะกดให้ตรงตามมาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

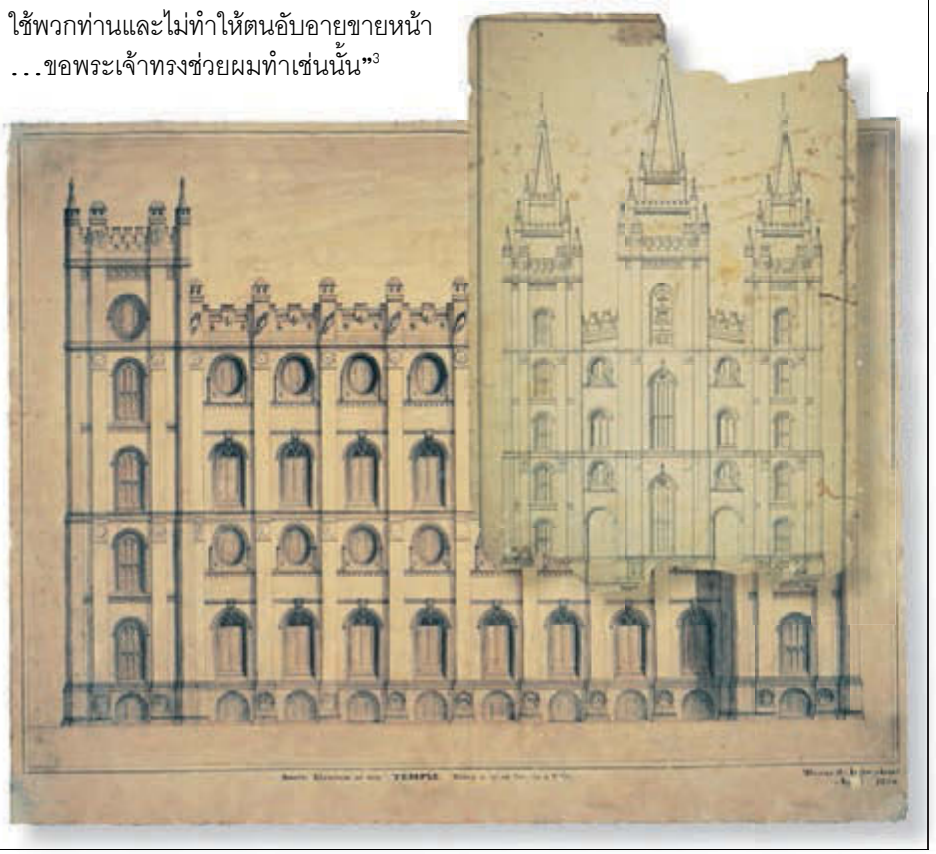

บนซ้าย: ภาพถ่ายเอื้อเฟื้อโดย หอสมุดประวัติศาสนจักร; บนขวา: ภาพคนเหมือน โดย ชาร์ลส์ ซาเวจ; ล่างขวา: ภาพวาดเส้นเอื้อเฟื้อโดย หอสมุดประวัติศาสนจักร

มีคุณสมบัติครบถ้วน ผ่านการรับใช้ในศาสนจักร

โดย อลิซ เอ. ลูอิส

“สมาชิกศาสนจักรรับผิดชอบความผาสุกทางโลกและทางวิญญาณของตนเอง” คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร กล่าว “โดยได้รับพรด้วยของประทานแห่งสิทธิ์เสรี สมาชิกมีสิทธิพิเศษและหน้าที่ในการกำหนดเส้นทางชีวิตตนเอง แก้ปัญหาของตนเอง และพยายามพึ่งพาตนเองให้ได้ สมาชิกทำสิ่งนี้ได้โดยรับการดลใจจากพระเจ้าและทำด้วยพละกำลังตนเอง” ([2010], 6.1.1)

ดิฉันอายุ 57 ปี เพิ่งหย่าร้าง มีประสบการณ์ทำงานนอกบ้านน้อยมาก และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีงานทำ ดิฉันเลี้ยงลูกสี่คนมาแล้ว และเวลานี้ดิฉันอยู่คนเดียวหลังจากแต่งงานมา 32 ปี ประกอบกับร่ำเรียนมาน้อยและหวาดกลัวอนาคตอย่างมากดิฉันจึงต้องหางานทำเมื่ออายุปูนนี้

ดิฉันนั่งรอรับการสัมภาษณ์ในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญแผนงานและการผลิตให้แก่เขตหอสมุดเทศมณฑล พลางคิดว่าดิฉันคงเสียสติเป็นแน่ที่เชื่อว่าตนมีคุณสมบัติเหมาะกับตำแหน่งนั้น ดิฉันกำลังจะลุกออกไปพอดีเมื่อเลขานุการพูดขึ้นว่าพวกเขารอดิฉันอยู่ในห้องประชุม ดิฉันรู้สึกไม่สบายแต่ก็ยืดตัวตรง กล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจ แล้วเดินไปข้างหน้า

เจ้าหน้าที่สองคนบอกดิฉันชัดเจนว่าประสบการณ์บางด้านมีความสำคัญมากสำหรับตำแหน่งนี้และเริ่มซักถามประสบการณ์ของดิฉัน งานนี้ต้องการคนที่สามารถจัดเตรียมการประชุมขนาดใหญ่ได้ รวมถึงการแจ้งข่าวสาร บัตรเชิญ การบริการอาหารเครื่องดื่ม และการจัดเก็บทำความสะอาด ดิฉันมีประสบการณ์ที่ต้องการเหล่านั้นไหม ดิฉันกำลังคิดอยู่ว่าดิฉันไม่มีทันใดนั้นก็นึกเห็นภาพการประชุมสมาคมสงเคราะห์สเตคครั้งหนึ่งขึ้นมาได้ ดิฉันเคยเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สเตค จากประสบการณ์ครั้งนั้นดิฉันเรียนรู้วิธีจัดการชุมนุมครั้งใหญ่และไปซื้ออาหารจำนวนมากให้คนกลุ่มใหญ่ ดิฉันสามารถพูดได้ด้วยความสัตย์จริงว่าดิฉันเคยมีประสบการณ์ในการทำสิ่งที่ต้องการให้ทำ

การสัมภาษณ์ดำเนินต่อไปว่า “คุณเชี่ยวชาญการใช้คอมพิวเตอร์หรือเปล่า เพราะคุณจะต้องเขียนจดหมายโต้ตอบกับลูกค้าและต้องจัดตารางการใช้ห้องประชุม” เท่าที่ดิฉันนึกออกคือดิฉันรู้สึกขอบคุณทุกคนที่สอนดิฉันใช้คอมพิวเตอร์จนสามารถทำหนังสือข่าวและปฏิทินวอร์ดตลอดจนเขียนจดหมายข่าวของสเตคได้ ใช่ ดิฉันเชี่ยวชาญการใช้คอมพิวเตอร์

“คุณจะต้องพัฒนาโปรแกรมและจัดชั้นเรียนสำหรับคนทั่วไป คุณจะสอนเด็กและผู้ใหญ่ได้ไหม” พวกเขาถาม เคหศาสตร์และงานฝีมือของลูกเสือสำรองที่ดิฉันเคยทำผุดเข้ามาในสมอง ดิฉันอธิบายว่าดิฉันสอนเด็กและผู้ใหญ่มาทั้งชีวิต ดิฉันรู้ว่าดิฉันเป็นคนสร้างสรรค์ รักงานศิลปะ และรู้สึกมั่นใจว่าตนสามารถคิดโปรแกรมที่น่าสนใจสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ได้

ดิฉันตื่นเต้นมากเมื่อได้รับตำแหน่ง ดิฉันรักงานนี้และพยายามทำอย่างที่ดิฉันจะทำในการเรียกของศาสนจักร อาทิ ขยายการทำงาน ทำมากกว่าที่กำหนด และไม่โวยวายเมื่อต้องทำงานล่วงเวลา ดิฉันพัฒนาชั้นเรียนคอมพิวเตอร์ภาษา

อังกฤษและหานักศึกษาหนุ่มสาวคนหนึ่งมาสอนชั้นเรียนเป็นภาษาสเปน ดิฉันสอนวิชาศิลปะและหัตถกรรม เป็นเจ้าภาพต้อนรับนักเขียนและนักพูดที่มีชื่อเสียงหลายคน ดิฉันตกแต่งห้องสมุดทุกวันหยุดและจัดแสดงหนังสือที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

วันหนึ่งมีคนโทรมาหาดิฉันขณะทำงาน อ้างว่ามาจากสำนักงานผู้ว่าราชการและต้องการทราบว่าดิฉันสนใจตำแหน่งผู้ช่วยผู้ว่าฯ หรือไม่ ดิฉันถามกลั้วหัวเราะว่า "คุณเป็นใครหรือคะ" เขาอธิบายว่าโทรศัพท์ครั้งนี้ถูกต้องตามกฎหมายและเชิญดิฉันไปรับการสัมภาษณ์ในวันรุ่งขึ้น ดิฉันไปด้วยความรู้สึกไม่ดีเลยเกรงว่าจะเป็นเรื่องล้อเล่น แต่ไม่เลย การสัมภาษณ์ผ่านไปด้วยดี และดิฉันได้รับว่าจ้างทันที

ในงานใหม่ดิฉันใช้ทักษะที่ได้จากการพูดในโบสถ์มาหลายปี ผู้ว่าฯ ไม่สามารถไปร่วมงานทั้งหมดที่ได้รับเชิญ ด้วยเหตุนี้คณะเจ้าหน้าที่จึงต้องพูดแทน การพูดทั้งหมดที่โบสถ์และจากการรับใช้ในตำแหน่งผู้นำให้ประสบการณ์ที่ดิฉันต้องใช้พูดต่อหน้าสาธารณชนเคียงข้างวุฒิสมาชิก บุคคลสำคัญในระดับท้องที่และระดับประเทศ และผู้มีชื่อเสียงทั้งหลาย ดิฉันเป็นผู้ช่วยผู้ว่าฯอยู่เจ็ดปีจนกระทั่งเราทั้งคู่เกษียณอายุราชการ

ดิฉันจะอยู่ตรงจุดไหนหากไม่ได้รับประสบการณ์อย่างกว้างขวางขณะรับใช้ในการเรียกต่างๆ ของศาสนจักร ทั้งหมดที่ดิฉันเรียนรู้ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าในศาสนจักรของพระองค์ล้วนทำให้ชีวิตดิฉันอุดมไปด้วยพร ดิฉันไม่เพียงกำลังช่วยผู้อื่นขณะรับใช้เท่านั้น แต่ดิฉันเติบโตแบบก้าวกระโดดด้วย ดิฉันขอบพระทัยอย่างสุดซึ้งต่อพระกิตติคุณและมีประจักษ์พยานมั่นคงถึงคุณค่าของการรับใช้ในศาสนจักร ■

การลงทุนชั่วชีวิต

"ศาสนจักรอาจร้องขอให้ท่านเสียสละ ศาสนจักรอาจร้องขอให้ท่านมอบสิ่งดีที่สุดที่ท่านมี ท่านจะไม่สูญเสียอะไรเลยในการทำเช่นนี้เพราะท่านจะค้นพบว่านั่นจะกลายเป็นการลงทุนซึ่งจะจ่ายเงินปันผลให้ท่านตราบที่ท่านมีชีวิตอยู่"

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) "Life's Obligations" ***Liahona*****, พ.ค. 1999, 6**

ภาพประกอบโดย ไบรอัน คอลล์; พระคริสต์ทรงเรียกเปโตรกับอันดรูว์ โดย แฮร์รี่ แอนเดอร์สัน © IRI

โดย เอ็ลเดอร์
แพร์ จี. มาล์ม
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พบสันติสุขในยามทุกข์ใจ

“บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11:28)

ในย่านกลางเมืองกอเทนเบิร์ก สวีเดน มีถนนกว้างแห่งหนึ่ง สองฟากฝั่งเรียงรายด้วยไม้ยืนต้นสวยงาม วันหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นโพรงในลำต้นของไม้ต้นใหญ่ต้นหนึ่ง จึงมองเข้าไปข้างในด้วยความใคร่รู้ และพบว่าไม้ต้นนั้นกลวงหมดทั้งลำต้น

ข้าพเจ้าประหลาดใจที่ไม้ยังยืนต้นเช่นนั้นได้ ข้าพเจ้าจึงมองขึ้นไปและเห็นแถบเหล็กกว้างพันอยู่รอบส่วนบนของลำต้น มีลวดหลายเส้นมัดติดอยู่กับแถบเหล็กดังกล่าว และเส้นลวดพวกนั้นก็มัดและยึดอยู่กับอาคารใกล้เคียง มองไกลๆ จะเหมือนต้นไม้ต้นอื่นๆ แต่เมื่อมองเข้าไปข้างในเราจึงทราบว่ามันกลวง แทนที่จะมีลำต้นแน่นหนาแข็งแรง ไม่ช้าไม่นาน ต้นไม้ต้นนั้นคงอยู่รอดต่อไปไม่ได้และต้องถูกโค่นทิ้ง

ไม้อ่อนเติบโตทีละเล็กทีละน้อยจนเป็นไม้ใหญ่แข็งแรงได้ฉันใด เราก็เติบโตทีละขั้นทีละตอนในความสามารถของเราที่จะแข็งแกร่งและเต็มเปี่ยมจากภายในสู่ภายนอกฉันนั้น ตรงกันข้ามกับไม้ต้นที่กลวง โดยการเยียวยาผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เราอาจมีความเข้มแข็งที่จะยืนอย่างสง่าและมั่นคง เพื่อให้จิตวิญญาณของเราเปี่ยมไปด้วย—แสงสว่าง ความเข้าใจ ปีติ และความรัก

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการทำตามคำสอนของพระองค์ให้ความหวังอันมั่นคงแก่เรา และความหวังนี้กลายเป็นสมออันแข็งแกร่งแก่จิตวิญญาณ เราจะมั่นคงและไม่หวั่นไหว เราสามารถมีสันติสุขอันยั่งยืนภายใน เราสามารถเข้าสู่สถานพักผ่อนของพระเจ้า เมื่อใดที่เราหันไปจากแสงสว่างและความจริง ความรู้สึกว่างเปล่าเสมือนหนึ่งความกลวงของต้นไม้ก็จะเข้าครอบงำห้วงลึกของจิตวิญญาณเรา

ขอให้เราจดจ่ออยู่กับสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะผดุงสันติสุขอันยั่งยืนของความคิดและจิตใจ จากนั้นความมั่นใจของเราจะ “แข็งแกร่งขึ้นในการ

ในโลกของความทุกข์ยาก

“พระผู้ช่วยให้รอด [ตรัส] กับสาวกของพระองค์ขณะพระองค์ทรงเผชิญการตรึงกางเขนและขณะพวกเขาเผชิญความกลัว ความสับสน และการข่มเหง ในคำแนะนำครั้งสุดท้ายที่พระองค์ประทานแก่พวกเขาในความเป็นมรรตัย พระองค์ตรัสว่า ‘เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิดเพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว’ (ยอห์น 16:33)

“ดังนั้น ในโลกของความทุกข์ยาก ขอให้เรานึกถึงศรัทธาของเรา ... และขอให้เราดำเนินชีวิตให้ครบถ้วนบริบูรณ์มากขึ้น ด้วยความมองอาจ กล้าหาญมากกว่าครั้งใดๆ

“พระคริสต์ทรงเอาชนะโลกแล้วและทรงปูทางให้เรา”

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง “ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยการประทานทั้งหมด” *เลียโฮนา* กรกฎาคม 2007 หน้า 20

ประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า" (คพ. 121:45) คำสัญญาในการเข้าสู่สถานพักผ่อนของพระเจ้า เพื่อรับของประทานแห่งสันติสุขเป็นมากกว่าความพึงพอใจทางโลก ช่างเป็นของประทานจากสวรรค์อย่างแท้จริง "เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย" (ยอห์น 14:27) พระองค์ทรงมีอำนาจรักษาและทำให้จิตวิญญาณของเราเข้มแข็ง พระองค์คือพระเยซูคริสต์ ■

จาก "จิตใจท่านทั้งหลายจะได้พัก" เลียโฮนา พ.ย. 2010 หน้า 128–130

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ได้ใน โมไซยาห์ 24:15; คพ. 6:34, 36; 59:23; 78:17–18; โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน "Peace Within," *Ensign*, May 1991, 36; และ นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ "โอบไว้ในพระพาหุแห่งความรักของพระองค์" *เลียโฮนา* พ.ย. 2002 หน้า 19

"ประชาชนเป็นอันมากมาเฝ้าพระองค์ พาคนง่อย คนแขนขาพิการ คนตาบอด คนใบ้ และคนเจ็บอื่นๆ หลายคนมาวางแทบพระบาทของพระเยซู แล้วพระองค์ทรงรักษาเขาให้หาย

"คนเหล่านั้นจึงอัศจรรย์ใจนัก เมื่อเห็นคนใบ้พูดได้ คนแขนขาพิการหายเป็นปกติ คนง่อยเดินได้ คนตาบอดกลับเห็น แล้วเขาก็สรรเสริญพระเจ้าของชนชาติอิสราเอล" (มัทธิว 15:30–31)

เราจะพบสันติสุขและความหวังในยามทุกข์ใจได้อย่างไร

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองช่วยตอบคำถามนี้ใน "ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยการประทานทั้งหมด" (*เลียโฮนา* กรกฎาคม 2007 หน้า 18)

1. "ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์เท่าที่เราจะสามารถทำได้...เราต้องไม่นิ่งเฉยเพียงเพราะเหตุการณ์...ตรงหน้าเราที่ใดที่หนึ่ง"
2. "ไม่ปล่อยให้ความกลัวหรือบิดาของความกลัว (ซาตาน) เบนเราออกจากศรัทธาและการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์"
3. "ขอเพียงซื่อสัตย์ พระผู้เป็นเจ้าทรงดูแลรับผิดชอบ พระองค์ทรงรู้จักชื่อของท่านและทรงรู้ถึงความต้องการของท่าน"

ท่านอาจค้นพระคัมภีร์หาข้อเกี่ยวกับความหวัง สันติสุข และศรัทธาในพระเยซูคริสต์

ภาพประกอบโดย เจ. เคิร์ค ริชาร์ดส์

การประชุมใหญ่สามัญสำหรับดิฉันโดยเฉพาะ

สิ่งที่ดิฉันกำลังเผชิญอยู่นั้นน่าหวาดกลัว แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงนึกถึงดิฉันในสุดสัปดาห์แรกของเดือนตุลาคม

โดย แอนน์ ซิงเกิลตัน

ดิฉันเติบใหญ่ในบ้านที่ตั้งตาคอยการประชุมใหญ่สามัญเท่าๆ กับวันหยุด ดิฉันจำได้สมัยเป็นเด็กหญิงเมื่อครั้งได้รับงานมอบหมายในโรงเรียนวันอาทิตย์ให้จับคู่รูปเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่กับภาพปรากฏทางโทรทัศน์ขณะพวกท่านพูดในช่วงการประชุมใหญ่ พออายุมากขึ้นดิฉันไม่เพียงจำรูปร่างหน้าตาของพวกท่านได้เท่านั้นแต่จำเสียงและข่าวสารของพวกท่านได้ด้วย สมัยเป็นนักศึกษาปีหนึ่ง ดิฉันตื่นเต้นมากเมื่อคณะนักร้องประสานเสียงสถาบันศาสนาของเราได้รับเชิญไปร้องเพลงที่การประชุมใหญ่ภาคหนึ่งในแทเบอร์นาเคิล สรุปแล้ว ก่อนอายุ 20 ปีดิฉันก็มีความรู้สึกพิเศษมาแล้วเกี่ยวกับสุดสัปดาห์แรกของเดือนเมษายนและเดือนตุลาคมในแต่ละปี

แต่ดิฉันยังต้องเรียนรู้ว่าจะทำให้การประชุมใหญ่สามัญมีความสำคัญเป็นส่วนตัวได้อย่างไร สเตคของเราได้รับบัตรเข้าร่วมการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญในเดือนกันยายน ปี 2008 ที่ศูนย์การประชุมใหญ่ ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นที่รวมกลุ่มกับพี่น้องสตรีในสเตคของเรา ได้ฟังคำปราศรัยและบทเพลงจรรโลงใจ และรู้สึกอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นพิเศษเมื่อคิดว่าเราจะได้ฟังข่าวสารจากประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด ดิฉันตั้งใจฟังทุกคำ จดบันทึกข้อความอย่างขะมักเขม้นและให้คำมั่นว่าจะนำสิ่งที่มอบหมายให้เราทำไปปฏิบัติ ดิฉันรู้สึกว่านี่เป็นนิมิตหมายอันดีก่อนจะเข้าสู่ภาคทั่วไปในสุดสัปดาห์หน้า

แต่แล้วโลกของดิฉันก็พังทลาย เมื่อวันพฤหัสบดีถัดมาขณะทำงานอยู่ ดิฉันได้รับโทรศัพท์จากแพทย์ประจำตัวแจ้งว่าผลตรวจเมื่อสัปดาห์ก่อนชี้ชัดว่าดิฉันเป็นมะเร็ง

วันต่อๆ มาเกิดความวุ่นวายใจด้วยความสงสัย ความกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าเสียใจ ความผิดหวัง และความปวดร้าว ดิฉันเกิดความรู้สึกหลายอย่างระคนกันจนนอนไม่หลับและน้ำตาไหลไม่หยุด ดิฉันไม่เคยรู้สึกกลัวเท่านี้มาก่อน

เมื่อถึงเช้าวันเสาร์ ดิฉันตั้งใจว่าจะฟังการประชุมใหญ่ขณะทำงานอื่นไปด้วย ดิฉันหวังว่าการมีงานยุ่งตลอดเวลาจะช่วยไม่ให้ดิฉันหมกมุ่นกับการทดลองนั้น แต่ดิฉันกลับพบว่าตนเองวางมือจากการซักเสื้อผ้าและปล่อยให้จานแช่อยู่ในอ่างขณะหันไปสนใจโทรทัศน์ หัวใจของดิฉันแทบหยุดเต้นขณะเอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รีย์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองเริ่มภาคแรกด้วยคำกล่าวที่ว่า “เราไม่อาจล่วงรู้ได้ถึงความยากลำบากและมรสุมของชีวิต ไม่แม้แต่เรื่องในอนาคตอันใกล้ แต่เราในฐานะผู้มีศรัทธาและความหวัง เรารู้โดยไม่มีความเคลือบแคลงสงสัยว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริงและเรื่องดีที่สุดยังไม่เกิดขึ้น”[1]

ดิฉันคิดว่าหัวข้อต่อไปคงจะเกี่ยวกับความสะอาดทางศีลธรรมหรือวันสะบาโตเป็นแน่ แต่ข่าวสารแต่ละเรื่องหลังจากนั้นเป็นเรื่องของความหวังในยามยากด้วย!

วันอาทิตย์เป็นวันสงบสุขเมื่อครอบครัวเราพร้อมใจกันสวดอ้อนวอนและอดอาหารให้ดิฉัน ดิฉันยังคงได้ยินถ้อยคำแห่งความหวังเช่นเดียวกับที่ได้ยินวันก่อนหน้านั้น พร้อมกับข่าวสารทิ้งท้ายอันเปี่ยมด้วยพลังในตอนบ่ายจากเอ็ลเดอร์เควนทิน แอล. คุกแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง “ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ครอบคลุมถึงการทดลองและความยากลำบากทั้งหมดที่เราจะเผชิญในชีวิตนี้” ท่านกล่าว “มีบางเวลาที่เราอาจจะอยากพูดว่า ‘พระองค์คงทราบว่าข้าพระองค์ลำบากมาก’ เรามั่นใจได้ว่าพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นและเราจะปลอดภัยในพระพาหุแห่งความรักของพระองค์”[2]

นี่อาจเป็นเพราะการอดอาหารหรือการสวดอ้อนวอนหรือเป็นเพียงความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ทว่าตั้งแต่ต้นจนจบ ดิฉันรู้สึกว่านี่เป็นการประชุมใหญ่สามัญส่วนตัวของดิฉันที่มีดิฉันเป็นผู้ฟังเพียงคนเดียว

หลายวัน หลายสัปดาห์ และหลายเดือนต่อๆ มาเกิดการท้าทายมากมายขณะดิฉันต้องเข้ารับการตรวจ การผ่าตัด เคมีบำบัด และการฉายแสง ดิฉันปรารถนาจะบอกว่าดิฉันไม่รู้สึกสิ้นหวังเลยในช่วง 12 เดือนนั้น ดิฉันไม่สิ้นหวังเลย แต่ในช่วงเวลานั้นดิฉันรู้สึกว่าการสวดอ้อนวอนและการอดอาหารของสมาชิกวอร์ดและสมาชิกครอบครัว พรฐานะปุโรหิตจากคุณพ่อและศรัทธาของคุณแม่ประคองดิฉันไว้ ดิฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนจนจบในช่วงสองสามเดือนแรกของการรักษา โดยรู้ว่าการปลอบโยนผ่านมาทางพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า

แต่ในวันมืดมิดที่สุด ดิฉันมักจะเปิด *เลียโฮนา* ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2008 เล่มเก่าของดิฉันและอ่านทวนถ้อยคำเหล่านั้นที่มาจากพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผ่านผู้รับใช้ที่ได้รับการดลใจและมาสู่ใจของดิฉันโดยตรง ดิฉันทึ่งกับข้อความหนึ่งที่ดิฉันไม่นึกว่าประธานโธมัส เอส. มอนสันจะกล่าวในคำปราศรัยเปิดการประชุมของท่านว่า “พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงนึกถึงเราแต่ละคนและความต้องการของเรา ขอให้เราอิ่มเอิบด้วยพระวิญญาณของพระองค์ขณะรับฟังการประชุมใหญ่สามัญกึ่งปีครั้งที่ 178 ของศาสนจักร”[3]

ดิฉันได้รับประจักษ์พยานถึงความจริงนั้น พระบิดาบนสวรรค์ทรงนึกถึงดิฉันในวันสุดสัปดาห์นั้นของเดือนตุลาคม พระองค์ทรงทราบว่าดิฉันต้องการความหวังในความรักของพระองค์และความหวังในแผนของพระองค์สำหรับดิฉัน พระองค์ตรัสและดิฉันฟัง ■

หมายเหตุ: ซิสเตอร์ซิงเกิลตันเสร็จสิ้นการรักษามะเร็งในเดือนมิถุนายน 2009 และหายขาดจากมะเร็ง

อ้างอิง

1. ดู แอล. ทอม เพอร์รีย์ “ให้เขาทำด้วยความเรียบง่าย” *เลียโฮนา* พ.ย. 2008 หน้า 7
2. เควนทิน แอล. คุก “แม่คงรู้นะครับว่าเราลำบากมาก” *เลียโฮนา* พ.ย. 2008 หน้า 132
3. โธมัส เอส. มอนสัน “ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่” *เลียโฮนา* พ.ย. 2008 หน้า 7

ภาพประกอบโดย ดิลลิน มาร์ช

ศาสนพิธีพนึก

เชื่อมโยงครอบครัวไว้ชั่วนิรันดร์

ขณะอยู่บนแผ่นดินโลก เราสามารถทำพันธสัญญา (สัญญา) ศักดิ์สิทธิ์กับพระผู้เป็นเจ้าในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ผ่านผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิต หนึ่งในพันธสัญญาเหล่านี้คือโอกาสที่สามีภรรยาจะได้รับการผนึก (แต่งงานเพื่อนิรันดร) และลูกๆ ได้รับการผนึกกับพวกเขา นี่หมายความว่าถ้าเรารักษาพันธสัญญาของเรากับพระเจ้าและต่อกัน ความตายย่อมไม่สามารถพรากเราอย่างถาวรได้ ศาสนพิธีผนึกนี้เป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในแผนของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อให้เราได้อยู่กับพระองค์ชั่วนิรันดร์ (ดู คพ. 128:9–10; 132:19)

เมื่อเราทำพันธสัญญาพระวิหารเพื่อตนเองแล้ว เราสามารถรวบรวมประวัติครอบครัวของเราและประกอบศาสนพิธีพระวิหารให้บรรพชนผู้ล่วงลับของเราได้ นี่ทำให้พันธสัญญาพระวิหารมีผลต่อพวกเขา (ดู คพ. 138:29–37)

อำนาจฐานะปุโรหิตเพื่อผนึกครอบครัวมีพยากรณ์ไว้แต่โบราณ (ดู มาลาคี 4:5–6) และในยุคปัจจุบัน (ดู คพ. 2) คำพยากรณ์ทั้งสองเปิดเผยว่าศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ **"จะปลูกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา"** (คพ. 2:2)

การกลับมาของเอลียาห์ดังสัญญาไว้เกิดสัมฤทธิผลเมื่อวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1836 ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา ที่เพิ่งได้รับการอุทิศ เมื่อเอลียาห์มาปรากฏและมอบกุญแจฐานะปุโรหิตให้ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ (ดู คพ. 110:13–15)

ปัจจุบันมีพระวิหารเปิดดำเนินการทั่วโลก 134 แห่งเพื่อให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่มีค่าควรสามารถทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าและรับการผนึกเป็นครอบครัวชั่วนิรันดร์ พวกเขาสามารถกลับไปรับใช้เป็นตัวแทนของบรรพชนผู้ล่วงลับ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดสัมฤทธิผลตามคำพยากรณ์ที่ว่าใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษ ■

"เราจะมอบลูกกุญแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์" *(มัทธิว 16:19)*

ภาพประกอบโดย เจมส์ ฟูลเลอร์ตัน

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ใน *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (2009) หน้า 207–211; *แน่วแน่ต่อศรัทธา* (2004) หน้า 25–29, 130–134, 200–204, 205; และ "มีค่าควรเข้าพระวิหาร" *เลียโฮนา* ส.ค. 2010 หน้า 12–13

เราต้องได้รับพันธสัญญาและศาสนพิธีที่กำหนดจึงจะกลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ของเราได้

1. เรารับบัพติศมาและการยืนยัน (ดู มัทธิว 3:16–17; ยอห์น 3:5; 2 นีไฟ 31:5–18)

2. ชายได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและต่อมาได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค (ดู คพ. 128:11)

3. ในพระวิหารเราทำพันธสัญญาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเอ็นดาวเม้นท์

4. สามีภรรยาได้รับการผนึก (แต่งงาน) ในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิจนิรันดร์

5. เด็กที่เกิดจากสามีภรรยาผู้รับการผนึกแล้วถือว่าเกิด “ในพันธสัญญา” เด็กที่ไม่ได้เกิดในพันธสัญญาจะรับการผนึกกับบิดามารดาได้

6. ต่อจากนั้นเราเตรียมชื่อบรรพชนของเราไปทำงานพระวิหารและประกอบศาสนพิธีที่จำเป็นแทนพวกท่านในพระวิหาร (ดู 1 โครินธ์ 15:29; คพ. 128:15–16, 24)

ธรรมชาตินิรันดร์ของการแต่งงาน

โดย ประธาน เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์ (1898–1982)
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

นาธาน เอลดอน แทนเนอร์ เกิดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 1898 ในซอลท์เลคซิตี้ ยูทาห์ ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกในปี 1962 และระหว่างปี 1963 ถึง 1982 รับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดภายใต้ประธานศาสนจักรสี่ท่าน บทความต่อไปนี้คัดลอกบางส่วนมาจากคำปราศรัยของท่านเรื่อง "Celestial Marriages and Eternal Families" ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 1980 อ่านคำปราศรัยฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษได้ที่ conference.lds.org

ช่วงเวลาหนึ่งที่มีความสุขที่สุดในชีวิตคนเราคือช่วงเวลาที่ตัดสินใจแต่งงาน. . .เป็นเรื่องที่สันนิษฐานได้ว่า ณ เวลาที่แต่งงานกันคู่สามีภรรยาส่วนใหญ่ต่างแน่ใจว่าตนเองกำลังเลือกสิ่งที่ถูกต้อง แต่บ่อยครั้งเหลือเกินเมื่อการดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์สิ้นสุด ปัญหาก็เริ่มคืบคลานเข้ามา และชีวิตแต่งงานต้องสิ้นสุดลงด้วยการหย่าร้าง

ความถี่ของการหย่าร้างนำบางคนไปสู่วิถีชีวิตซึ่งพวกเขาต้องการหลบเลี่ยงจากพิธีกรรมที่ดูเหมือนจะไร้ความหมาย วิถีชีวิตที่ปราศจากการแต่งงานหรือสภาพบังคับทางกฎหมาย ข้าพเจ้ามักจะสงสัยว่าคนเหล่านั้นทราบดีเพียงใดเกี่ยวกับจุดประสงค์การสร้างโลกซึ่งพวกเขาอาศัยอยู่ พวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพียงใดเพื่อเรียนรู้เหตุผลที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างชายกับหญิงและจัดตั้งศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงาน

ก่อนอื่นขอให้เราพิจารณาถึงจุดประสงค์ของการสร้างโลก พระคัมภีร์บอกอย่างชัดเจนว่าไม่มีจุดประสงค์อื่นนอกจากเพื่อเป็นสถานที่ให้บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าได้อยู่อาศัยในความเป็นมรรตัยและพิสูจน์ความมีค่าควรของตนเองผ่านการรักษาพระบัญญัติ เพื่อกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งพวกเขาจากมา

หลังการสร้างแผ่นดินโลก "พระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา . . .

"พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

"พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์ ตรัสแก่เขาว่า จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน" (ปฐมกาล 1:26–28)

เมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างหญิงและนำเธอมาให้ชาย พระองค์ตรัสว่า "เพราะเหตุนั้นผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน" (ปฐมกาล 2:24)

ถูกต้องแล้ว การแต่งงานได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า ต่อจากข้ออ้างอิงแรกที่กล่าวมาเกี่ยวกับสามีภรรยา เรายังพบข้อพระคัมภีร์อีกหลายข้อซึ่งเป็นพยานหลักฐานว่าชายและหญิงมาเป็นสามีภรรยากันในพิธีแต่งงานซึ่งตามด้วยงานเลี้ยงแต่งงานหลังจากนั้น เราไม่ได้มาที่นี่เพียงเพื่อ ". . . กิน, . . . ดื่ม, และ . . . รื่นเริง" (2 นีไฟ 28:7) แต่เราได้รับแผ่นดินโลกมาเพื่อจะมีอำนาจเหนือและได้รับคำแนะนำให้มีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลก เป็นเรื่องน่าสนใจที่จะสังเกตว่าพระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ทวีมากขึ้น" มิใช่เพียง "จนเต็ม" แผ่นดิน

ภาพถ่ายเสื้อโดย หอสมุดประวัติศาสนจักร

เอ็น. เอลดอน และซารา แทนเนอร์กับบุตรสาว ประมาณปี 1927 เฮเลนบุตรคนที่ห้าและเป็นบุตรคนสุดท้องเกิดในปี 1931

โลก (ดู ปฐมกาล 1:28)

เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะเข้าใจดังที่เราเรียนรู้ได้จากพระคัมภีร์ว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นนิรันดร์ การสร้างของพระองค์เป็นนิรันดร์ และความจริงของพระองค์เป็นนิรันดร์ ดังนั้น เมื่อพระองค์ประทานเอวาให้แต่งงานกับอาดัม การสมรสนั้นย่อมเป็นนิรันดร์ การแต่งงานดังที่ได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าและประกอบพิธีในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เป็นนิรันดร์—มิใช่จนถึงความตายเท่านั้น ในปัญญาจารย์เราอ่านว่า “ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าสารพัดที่พระเจ้าทรงกระทำก็ดำรงอยู่เป็นนิตย์” (ปัญญาจารย์ 3:14)

เมื่อพระคริสต์ทรงขอให้เปโตรบอกพระองค์ว่าพระองค์เป็นใคร เปโตรทูลตอบว่า “พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระเยซูทรงรับรองกับเปโตรว่าท่านรู้สิ่งนี้โดยการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา และพระองค์จะทรงสร้างศาสนจักรของพระองค์บนศิลาแห่งการเปิดเผย จากนั้นพระองค์ตรัสว่า “เราจะมอบลูกกุญแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย” (ดู มัทธิว 16:15–19)

เมื่อพวกฟาริสีทดลองพระเยซู โดยมาหาพระองค์เพื่อถามเกี่ยวกับการหย่าร้าง พระองค์ตรัสตอบดังนี้

“พวกท่านไม่ได้อ่านหรือว่า พระผู้ทรงสร้างมนุษย์แต่เดิม ได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

“และตรัสว่า เพราะเหตุนั้น บุรุษจึงต้องละบิดามารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน

“เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย” (มัทธิว 19:4–6)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการแต่งงานซีเลสเชียลซึ่งแต่งตั้งโดยพระผู้เป็นเจ้าและประกอบโดยอำนาจของพระองค์ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เป็นนิรันดร์ คู่สามีภรรยาที่แต่งงานกันเช่นนั้นได้รับการผนึกเพื่อกาลเวลาและนิจนิรันดร์ บุตรธิดาของพวกเขาเกิดในพันธสัญญาแห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิจ พวกเขาจะเป็นครอบครัวนิรันดร์ตามความซื่อสัตย์ของพวกเขา . . .

พระเยซูคริสต์เสด็จมาบนแผ่นดินโลกเพื่อประทานข่าวสารนั้นแก่เรา—ว่าเราเป็นใครและเราต้องทำอะไร พระองค์ประทานแผนพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอดแก่เรา พร้อมกับตรัสว่าไม่มีนามอื่นใดภายใต้ฟ้าสวรรค์ที่ทำให้เรารอดได้ (ดู กิจการ 4:12) เรามีพระกิตติคุณเดียวกันนั้นที่ฟื้นฟูในยุคสุดท้าย พร้อมด้วยศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน . . . ที่จะพูดแทนพระผู้เป็นเจ้า ตามวิธีที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษย์ตลอดทุกยุคทุกสมัย . . .

ข้าพเจ้ารู้ว่าโดยผ่านพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ โดยผ่านการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและพันธสัญญาที่เราทำกับพระองค์ เราจะทำให้บ้านของเราเป็นสวรรค์บนแผ่นดินโลกได้ขณะเตรียมตัวเราและบุตรธิดาของเราให้พร้อมกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ■

สร้างการแต่งงานนิรันดร์ของดิฉัน

โดย โรซานา ปอนเทส บาร์โบซา เนเวส

สมัยเป็นวัยรุ่น ดิฉันเกิดศรัทธาว่าชีวิตแต่งงานน่าจะเป็นประสบการณ์นิรันดร์ที่วิเศษสุดได้ แต่ก็ยากสำหรับดิฉันที่จะเชื่ออย่างนั้นตลอดเวลาเพราะแบบอย่างชีวิตแต่งงานที่ดิฉันเห็นมาตั้งแต่เล็กจนโตเป็นชีวิตแต่งงานที่ไม่มั่นคงเลย และในใจดิฉันกลัวชีวิตแต่งงานมาตลอด แต่ดิฉันตั้งใจไว้ว่าความล้มเหลวและความทุกข์ต้องไม่เป็นปรากฏการณ์ทั่วไป และพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้ดิฉันรู้วิธีทำให้ชีวิตแต่งงานมีความสุข

เมื่ออายุ 26 ปี ดิฉันแต่งงานกับซิดเนอีในพระวิหารเซาเปาลู บราซิล ขณะที่เรายังออกเดทกันอยู่นั้น เราพยายามเตรียมตัวทางวิญญาณและทางอารมณ์ให้พร้อมรับเหตุการณ์สำคัญที่สุดในชีวิตเรา เราตัดสินใจว่าเราต้องการชีวิตแต่งงานแบบไหน เราตั้งเป้าหมายด้วยกัน และเราแบ่งปันความคิด—ประจักษ์พยานของเราในพระกิตติคุณ ความปรารถนา ความกังวล และความฝันของเรา เราอ่านคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ด้วยกันเกี่ยวกับการแต่งงาน เราทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อเตรียมโดยประสงค์จะให้ความสุขและความมั่นคงแก่กันและลูกๆ ในอนาคตของเรา เราทูลขอพระเจ้าให้ประทานปัญญาแก่เราเพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

เวลานี้เราแต่งงานได้ 18 ปีแล้ว ในช่วงหลายปีนั้นเรายังคงเรียนรู้จากหลักเกณฑ์ของพระกิตติคุณ คำแนะนำของผู้นำ และที่แน่นอนคือพระวิญญาณ บางสิ่งบางอย่างที่เราทำเพื่อให้ชีวิตแต่งงานมีความสุขและมั่นคงคือ

1. สวดอ้อนวอนด้วยกันทุกวัน เมื่อเราสวดอ้อนวอนตอนกลางคืน เราขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับชีวิตแต่งงานของเรา สำหรับความรักที่เรามีให้กัน และเราทูลขอให้ความรู้สึกของเราหนักแน่นขึ้นและให้เราแต่ละคนเข้มแข็ง

การแต่งงานในแผนของพระบิดาบนสวรรค์

ขณะที่สามีภรรยาต่างถูกดึงไปหาพระเจ้า (ดู 3 นีไฟ 27:14) ขณะที่พวกเขาเรียนรู้ที่จะรับใช้และทะนุถนอมกัน ขณะที่พวกเขาแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต เติบโตไปด้วยกัน และเป็นหนึ่งเดียว ขณะที่พวกเขาได้รับพรโดยผ่านความเป็นหนึ่งเดียวของลักษณะที่แตกต่างกัน พวกเขาเริ่มตระหนักถึงความสำเร็จที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารถนาให้ลูกๆ ของพระองค์ ความสุขสูงสุด ซึ่งเป็นจุดประสงค์หลักในแผนของพระบิดา ได้รับโดยการทำพันธสัญญาและเคารพพันธสัญญาการแต่งงานนิรันดร์"

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง "การแต่งงานเป็นสิ่งจำเป็นในแผนนิรันดร์ของพระองค์" *เลียโฮนา* มิถุนายน 2006 หน้า 54

ถ่ายภาพประกอบโดย คอรีน ฟอเร็ตต์

ขณะเผชิญแผนการของปฏิปักษ์ผู้ทำงานเพื่อทำลายครอบครัว

2. ขอให้ยกโทษ เราอย่ายอมให้ความจองหองหน่วงเหนี่ยวเราไว้ ไม่ให้ขอโทษหรือยอมรับว่าเราผิด ความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกันสำคัญกว่าเรื่องที่ว่าใครถูกหรือใครผิด
3. อย่าพูดให้ร้ายกัน เห็นชัดว่าเราไม่ดีพร้อม แต่เราอย่าพูดเรื่องไม่ดีของกันและกัน และเมื่อเราอยู่กับผู้อื่น เราจะพูดถึงกันในแง่บวก
4. ปกป้องสถาบันการแต่งงาน เมื่อใดก็ตามที่เรามีโอกาส—และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราอยู่ท่ามกลางคนที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์สถาบันการแต่งงาน—เราจะยืนหยัดปกป้องครอบครัวและสิ่งที่เราเชื่อ
5. พูดคุยกันมากๆ และจงฟัง เราหยุดสิ่งที่เราทำอยู่เพื่อตั้งใจฟังเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งกำลังพูด
6. ปฏิบัติต่อกันด้วยความรักและคำนึงถึงอีกฝ่าย เราไม่ดูถูกตำหนิ หรือวิพากษ์วิจารณ์กัน
7. ยังคงแสวงหาความช่วยเหลือและคำแนะนำเกี่ยวกับชีวิตแต่งงานจากพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน เราไม่รู้ทุกเรื่อง เราไม่ดีพร้อม ลืมง่าย และมักทำผิดพลาด เราต้องไม่รอให้ปัญหารุมเร้า แต่เราจะทำงานเพื่อสร้างชีวิตแต่งงานที่มั่นคงก่อนที่สถานการณ์จะทำร้ายเราได้

สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับดิฉัน ดิฉันรู้ว่าถ้าเราบอกเล่าเรื่องราวชีวิตและความรู้สึกกับพระบิดาบนสวรรค์และทูลขอคำแนะนำจากพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงดลใจเราและเราจะสามารถเป็นครอบครัวนิรันดร์ โดยเอาชนะความยุ่งยากทั้งหมดได้ เรารู้เช่นกันว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยเราเมื่อเราพยายามรู้และทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ■

ชีวิตแต่งงานที่ประสบความสำเร็จ

การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและธำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม"

"ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก" *เลียโฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 165

โดย เอ็ลเดอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

สวรรค์ น้อย ๆ บน แผ่นดินโลก

การแต่งงานซีเลสเชียลเรียกร้องการอุทิศถวายชีวิตในความมีค่าควรและหลักธรรมซีเลสเชียล อันนำไปสู่ความสุขในชีวิตนี้และความสูงส่งในชีวิตหน้า

การแต่งงานในพระวิหาร บ่งบอกสถานที่ซึ่งท่านไปประกอบพิธีแต่งงาน *การแต่งงานซีเลสเชียล* คือสิ่งที่ท่านสร้างขึ้นจากความแน่วแน่ต่อพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านทำระหว่างพิธีแต่งงานในพระวิหาร

หลังจากรับคำปฏิญาณ การแต่งงานซีเลสเชียลเรียกร้องการอุทิศถวายชีวิตในความมีค่าควรและหลักธรรมซีเลสเชียล อันนำไปสู่ความสุขในชีวิตนี้และความสูงส่งในชีวิตหน้า หากเราดำเนินชีวิตตามกฎที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานซีเลสเชียล เรากับคู่ครองพร้อมด้วยครอบครัวของเราจะสามารถมีสวรรค์น้อยๆ บนแผ่นดินโลก เมื่อเราดำเนินชีวิตตามกฎเหล่านั้น เรากำลังปฏิบัติตามกฎที่ปฏิบัติในสวรรค์ เรากำลังฝึกวิธีใช้ชีวิตอยู่กับพระบิดาและพระบุตรพร้อมกับครอบครัวของเราในนิรันดรที่จะมาถึง สำหรับข้าพเจ้านั่นคือข่าวสารที่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีต่อโลก

ถ่ายภาพประกอบโดย โรเบิร์ต คาเซย์

เมื่อท่านเลือกคู่ครองของท่าน ให้แน่ใจว่าท่านทั้งสองต่างปรารถนาสัมพันธภาพการแต่งงานซีเลสเชียล ปรารถนาจะมีคู่ครองนิรันดร์ ปรารถนาจะมีครอบครัวนิรันดร์ และปรารถนาจะอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

การเลือกคู่ครอง

สมาชิกโสดในศาสนจักรมักจะถามว่า "ฉันจะหาคนที่ถูกต้องมาแต่งงานด้วยได้อย่างไร" ข้าพเจ้าขอแนะนำวิธีการหนึ่งจงวัดระดับทางวิญญาณของผู้ที่อาจเป็นคู่ครองท่านในอนาคต อันดับแรก หากพวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักร พวกเขาแข็งขันและอุทิศตนอย่างเต็มที่หรือไม่ หรือรู้สึกเฉยๆ หรือต่อต้านศาสนจักร สอง หากพวกเขาไม่ใช่สมาชิกศาสนจักร พวกเขาเปิดรับพระกิตติคุณและคำสอนพระกิตติคุณหรือไม่ หรือพวกเขาแบ่งรับแบ่งสู้หรือต่อต้าน

หากท่านแต่งงานในพระวิหารกับสมาชิกที่แข็งขันเพื่อกาลเวลาและนิจนิรันดร์ในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ ท่านจะพบปัญหาหรือไม่? ท่านจะพบ ท่านจะแก้ปัญหาได้หรือไม่? แก้ได้ ท่านจะมีโอกาสแก้ปัญหาได้ดีขึ้นและเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านได้มากกว่าที่ท่านไม่ได้แต่งงานในพระวิหารหรือไม่? แน่นอน แต่ถ้าท่านแต่งงานกับคนที่ต่อต้านศาสนจักรหรือไม่ยินดียินร้ายกับพระกิตติคุณ ท่านกำลังยืนอยู่ในตำแหน่งที่วันหนึ่งท่านอาจต้องเลือกระหว่างบุคคลนั้นกับศาสนจักรนั่นเป็นภาระรับผิดชอบอันหนักอึ้งทีเดียว

เมื่อท่านเลือกคู่ครองของท่าน ให้แน่ใจว่าท่านทั้งสองต่างปรารถนาสัมพันธภาพการแต่งงานซีเลสเชียล ปรารถนาจะมีคู่ครองนิรันดร์ ปรารถนาจะมีครอบครัวนิรันดร์ และปรารถนาจะอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

ปฏิบัติตามกฎ

พระเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนว่าเราสามารถอยู่ด้วยกันในนิรันดรกับคู่ครองของเราหากเพียงแต่เราปฏิบัติตามกฎ ในการเปิดเผยยุคปัจจุบันพระองค์ตรัสว่า

"เตรียมใจของเจ้าที่จะรับและเชื่อฟังคำแนะนำซึ่งเรากำลังจะให้แก่เจ้า; เพราะคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่มีกฎนี้เปิดเผยแก่พวกเขาจะต้องเชื่อฟังกฎนั้นนั้น.

"เพราะดูเถิด, เราเปิดเผยพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจแก่เจ้า" (คพ. 132:3–4)

สมาชิกศาสนจักรทุกคนควรอ่านและศึกษาหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 132 ท่านทราบหรือไม่ว่าไม่มีใครเลยคั่นกลางระหว่างพระเจ้ากับเจ้าหน้าที่ผนึกเมื่อเขาประกอบศาสนพิธีผนึก นั่นคือพิธีที่สวยงามและน่าประทับใจพิธีหนึ่ง

พระผู้ไถ่ทรงชี้แจงจุดประสงค์สำคัญที่ซ่อนอยู่ลึกๆ ของการแต่งงานในพระวิหารด้วยพระองค์เองเมื่อพระองค์ตรัสว่า "ดังที่เกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ [ของการแต่งงาน] นั้น, สิ่งนี้สถาปนาไว้เพื่อความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของเรา; และคนที่ได้รับความสมบูรณ์ของรัศมีภาพนั้นต้องปฏิบัติตามและจะปฏิบัติตามกฎ, มิฉะนั้นเขาจะอัปมงคล" (คพ.132:6)

พระเจ้าตรัสด้วยว่า "ฉะนั้น, หากชายแต่งภรรยาให้ตนในโลก, และเขาหาได้แต่งกับนางโดยเราหรือโดยคำของเราไม่, และเขาทำพันธสัญญากับนางตราบเท่าที่เขาอยู่ในโลกและนางกับเขา, พันธสัญญาและการแต่งงานของคนทั้งสองไม่มีผลบังคับเมื่อพวกเขาตาย, และเมื่อพวกเขาไปจากโลก; ฉะนั้น, คนทั้งสองจึงไม่มีกฎใดผูกไว้เมื่อพวกเขาไปจากโลก" (คพ. 132:15)

เราทราบหรือไม่ว่าในหลักคำสอนและพันธสัญญาบอกเราว่าหากเราไม่เข้าสู่การแต่งงานซีเลสเชียล เราไม่อาจไปถึงรัศมีภาพระดับสูงสุดของอาณาจักรซีเลส-

เซียลได้ (ดู คพ. 131:1–4) นอกจากนี้ยังเป็นที่ชัดเจนว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับผู้ที่ไม่เคยได้รับพรของการแต่งงานในพระวิหาร นั่นก็คือพันธะผูกพันของพวกเขาจะคงอยู่ตราบที่พวกเขาจะมีชีวิตอยู่—ช่างน่าเศร้าเหลือเกินที่จะนึกถึง

จุดมุ่งหมายของพระกิตติคุณและจุดประสงค์ของการแต่งงานซีเลสเชียลไม่เพียงรวมเราไว้ด้วยกันแต่ยังทำให้เรามีคุณสมบัติคู่ควรรับรางวัลสูงสุดจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา นั่นคือ ความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียล การเพิ่มพูนในอาณาจักรนั้น และชีวิตนิรันดร์กับครอบครัวของเรา

ก้าวขึ้นไปด้วยกัน

การแต่งงานซีเลสเชียลเปรียบเสมือนการปีนภูเขา ท่านผูกตนเองติดกับคู่ครองนิรันดร์และเริ่มปีนเขา เมื่อลูกๆ เข้ามาระหว่างทาง ท่านผูกติดกับลูกเช่นเดียวกันและออกเดินทางต่อ เชือกจะยึดคนปีนเขาทุกคนเข้าด้วยกัน แต่ลมฝน หิมะ และน้ำแข็ง—ปัญหาต่างๆ ของโลก—จะฉุดดึงท่านให้ตกจากภูเขาลูกนั้น

แล้วท่านจะไปถึงยอดเขาได้อย่างไร หากมารดาหรือบิดายอมแพ้และตัดเชือกที่ผูกทุกคนไว้ด้วยกัน คนใดคนหนึ่งมีโอกาสตกเขาได้และอาจดึงสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวลงไปด้วย ครอบครัวทั้งครอบครัวอาจตกเขาและไปไม่ถึงยอดเขานิรันดร์ เรายอมเสี่ยงไม่ได้ ขอให้เราสำนึกอยู่เสมอว่าในฐานะสมาชิกครอบครัว เราผูกอยู่กับคณะปีนเขาที่พยายามกลับไปสู่ที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

สุภาษิตที่รู้จักกันดีกล่าวว่า “ผลัดกันยก และก้าวขึ้นไปด้วยกัน”

ภาพ: ภูเขาบนปกโดยเดวิด ไรอัล; ภูเขาอื่นๆ โดย Thinkstock © iStock

คู่แต่งงานไม่ใช่ไม้ค้ำ ท่านไม่ได้แต่งงานกับคนที่ท่านคิดว่าสูงกว่าเหล่าทูตสวรรค์เล็กน้อยแล้วพึ่งพิงคนคนนั้น แต่ท่านจะพัฒนาตนเองพร้อมกับของประทานและพรสวรรค์ของท่าน ขณะท่านพัฒนา ท่านเติบโตไปด้วยกัน ท่านประคับประคองและเสริมสร้างกันและกัน

ก่อนข้าพเจ้ากับภรรยาแต่งงานกัน ข้าพเจ้าบอกเธอว่า “แมรีย์ คุณรู้ไหม ผมรู้สึกว่าการจะประสบความสำเร็จในธุรกิจผมต้องทำงานหนักในประเทศและบางครั้งต้องไปต่างประเทศ คุณต้องการเดินทางไปกับผมไหม” เธอตอบว่าเธอต้องการ สิบปีหลังแต่งงานกัน ข้าพเจ้าต้องไปประเทศอังกฤษ เธออยู่กับข้าพเจ้าที่

การแต่งงานซีเลสเชียลเปรียบเสมือนการปีนภูเขา ท่านผูกตนเองติดกับคู่ครองนิรันดร์และเริ่มปีนขึ้นเขา เมื่อลูก ๆ เข้ามาระหว่างทาง ท่านผูกติดกับลูกด้วยเช่นกันและออกเดินทางต่อ

เคล็ดลับชีวิตแต่งงานที่มีความสุขคือการปกป้องจุดอ่อนนั้นและไม่เอาเปรียบความอ่อนแอของผู้ที่ท่านรู้จักดีที่สุด รักมากที่สุด และท้ายที่สุดแล้วทำให้เจ็บปวดได้มากที่สุด

นั่น จากนั้นเราไปประเทศเยอรมนีและต่อมาไปประเทศสเปน เธอกลายเป็นผู้มีความเป็นสากล มีวัฒนธรรมหลากหลาย และพูดได้สองภาษาเพราะเธอตั้งใจไว้แล้วว่าเราจะพยายามและเติบโตไปด้วยกัน

พึงระลึกว่าท่านต้องปฏิบัติต่อกันด้วยความอ่อนโยนและเคารพกันในสิ่งที่แต่ละคนเป็นและต้องการจะเป็น

ข้าพเจ้าจำสตรีท่านหนึ่งในวอร์ดได้สมัยข้าพเจ้าเป็นอธิการเมื่อหลายปีก่อน เธอกับสามีกำลังประสบปัญหาชีวิตแต่งงาน ขณะพวกเขาพูดคุยกับข้าพเจ้า เธอเริ่มทำลายสามีของเธอในเรื่องสำคัญๆ ทุกเรื่องที่ชายคนหนึ่งต้องได้รับยกย่องเพื่อให้เขาเกิดความเคารพตนเอง เธอพูดถึงความบกพร่องของเขาในฐานะบิดา ความบกพร่องในสัมพันธภาพการแต่งงาน ความบกพร่องในฐานะผู้หาเลี้ยงครอบครัว และความบกพร่องด้านสังคม

ข้าพเจ้าถามเธอว่า “คุณทำเช่นนี้กับชายที่คุณควรรักและสนับสนุนเขาได้อย่างไร”

เธอตอบว่า “การทะเลาะกับคนที่คุณรักเป็นเรื่องง่ายกว่าหลายเท่าเพราะคุณรู้ว่าเรื่องใดที่คุณจะทำให้เขาเจ็บปวดมากที่สุด”

เธอ *หมายความ* เช่นนั้นจริงๆ

แต่ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราต้องใช้สิทธิ์เสรีในความเป็นมรรตัยของเรา และต้องใช้โอกาสของเราให้เป็นประโยชน์ในการเติบโต ทุกคนล้วนมีความอ่อนแอ ปฏิปักษ์รู้จุดอ่อนของคนที่ท่านรัก เพื่อนของท่าน เพื่อนร่วมห้องของท่าน พี่น้องของท่าน และบิดามารดาของท่าน ท่านเข้าใจจุดอ่อน *ของท่าน* หรือไม่ ท่านรู้หรือไม่ว่าสถานการณ์ใดที่ท่านต้องอยู่ให้ไกลและความอ่อนแอของท่านมีอะไรบ้าง เคล็ดลับชีวิตแต่งงานที่มีความสุขคือการปกป้องจุดอ่อนนั้นและไม่เอาเปรียบความอ่อนแอของผู้ที่ท่านรู้จักดีที่สุด รักมากที่สุด และท้ายที่สุดแล้วทำให้เจ็บปวดได้มากที่สุด

“ฉะนั้น, จงทำให้พี่น้องเจ้าเข้มแข็งยิ่งขึ้นในการสนทนาทุกอย่างของเจ้า, ในการสวดอ้อนวอนทุกครั้งของเจ้า, ในคำแนะนำทั้งปวงของเจ้า, และในการกระทำทั้งหมดของเจ้า” (คพ. 108:7) อีกนัยหนึ่งคือ ทุกๆ วันท่านต้องช่วยเหลือกันเมื่อท่านสวดอ้อนวอน เมื่อท่านพูดในการให้คำแนะนำ และในการกระทำทุกอย่าง

ข้าพเจ้าจำคู่หนุ่มสาวคู่หนึ่งที่เพิ่งจบวิทยาลัยได้ บิดามารดาฝ่ายหนึ่งให้บ้านพวกเขา อีกฝ่ายหนึ่งให้ของตกแต่งบ้านและรถยนต์คันใหม่ พวกเขาได้รับทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ แต่ภายในสามปีพวกเขา

หย่ากัน พวกเขาไม่ได้ทำงาน ไม่ได้เสียสละ พวกเขาพึ่งพิงอีกฝ่ายหนึ่งและพึ่งพิงบิดามารดาให้เป็นไม้ค้ำ ทำลายตนเองและไม่ยอมเติบโต พวกเขาไม่ได้เรียนรู้ส่วนที่ยากลำบาก ไม่ได้กังวลถึงการทำให้ชีวิตแต่งงานประสบความสำเร็จ จงแน่ใจว่าท่านเสียสละ ร่วมทุกข์ร่วมสุข และเติบโตไปด้วยกัน

สนับสนุนกัน

หลังจากข้าพเจ้ารับใช้เป็นประธานโควรัมเอ็ลเดอร์ ประธานสาขา และอธิการเป็นเวลากว่าห้าปี เราย้ายไปอยู่วอร์ดใหม่ ไม่นานภรรยาข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์ เธอไปประชุมกับอธิการครั้งแรกขณะข้าพเจ้าวิ่งไล่ตามลูกๆ ของเรากลับไปกลับมาในโถงทางเดิน ทั่วบริเวณลานจอดรถและห้องวัฒนธรรม เป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าต้องรอ ข้าพเจ้ารอเป็นเวลาชั่วโมงครึ่ง เมื่อแมรีย์ออกมาจากห้องทำงานอธิการ ข้าพเจ้าอุ้มลูกชายไว้ด้วยแขนข้างหนึ่งและอีกมือหนึ่งจูงลูกอีกคน ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดอะไรในเวลานั้น แต่มองเธอด้วยสายตาในเชิงว่า “คุณรู้ไหมว่าคุณปล่อยให้ผมรอตั้งชั่วโมงครึ่ง”

เธอเพียงแต่ยกมือขึ้นมาห้านิ้วและพูดว่า “ห้าปี” นั่นเป็นระยะเวลาที่เธอเป็นฝ่ายรอข้าพเจ้า จากนั้นข้าพเจ้าเริ่มตระหนักว่าข้าพเจ้าต้องเป็นฝ่ายสนับสนุนภรรยาในการเรียกของเธอเช่นเดียวกับที่เธอสนับสนุนข้าพเจ้าในการเรียกของข้าพเจ้ามาโดยตลอด

ข้าพเจ้าขอให้ท่านไม่พึ่งคู่ครองของท่านเป็นไม้ค้ำแต่ขอให้ยืนหยัด เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน และขอความช่วยเหลือขณะท่านสวดอ้อนวอนด้วยกันแต่ละคืน ข้าพเจ้าเป็นประจักษ์พยานว่าช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าไม่มีความสุข หดหู่ หรือเศร้าใจ คือเวลาที่ข้าพเจ้าออกนอกลู่นอกทางจากคำสอนของพระเจ้า ไม่ว่าในระดับเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ท่านมีความสุขที่แท้จริงและพบปีติในการแต่งงานซีเลสเชียลกับสวรรค์น้อยๆ บนแผ่นดินโลก ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ วันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ. 1976 อ่านฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษได้ที่ speeches.byu.edu

ข้าพเจ้าขอให้ท่านไม่พึ่งคู่ครองของท่านเป็นไม้ค้ำแต่ขอให้ยืนหยัด เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน และขอความช่วยเหลือขณะท่านสวดอ้อนวอนด้วยกันแต่ละคืน

ข้างบน: ถ่ายภาพประกอบโดยแมรีย์ ไวเดอร์; ขวา: ภาพถ่ายโดย คริสตินา สมิธ

ภาพพระวิหารบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา โดย เนลเดอร์ เกอร์เบโร; แผนที่โดย Mountain High Maps © 1993 Digital Wisdom, Inc.

เปิดโอกาส ให้พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรเรา

ท้องถิ่นหนึ่งในอาร์เจนตินาซึ่งมีสาขาเล็กๆ เพียงไม่กี่สาขามีการแต่งงานในพระวิหาร 17 คู่ในเวลาไม่ถึงสี่ปีได้อย่างไร ผู้นำบอกว่าคำตอบง่ายๆ คือการเชื่อฟัง

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
นิตยสารศาสนจักร

เมื่อกิเซลา ซิลวา วัย 21 ปีกับครอบครัวเธอย้ายจากเมนโดซา อาร์เจนตินาไปอยู่อูชัวยาเมืองทางใต้สุดของประเทศ เธอสงสัยว่าเธอจะทิ้งโอกาสแต่งงานในพระวิหารไว้เบื้องหลังอย่างนั้นหรือ เมนโดซามีสเตคที่เต็มไปด้วยวอร์ดของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ส่วนอูชัวยาเมืองโดดเดี่ยวห่างไกล—ตั้งอยู่บนเกาะเตียร์ราเดลฟัวโก—มีสมาชิกเพียง 600 คนเข้าร่วมการประชุมในสาขาเล็กๆ สามสาขา

"คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันแต่งงานในพระวิหาร และดิฉันต้องการให้ตนเองได้พรนี้—แต่งงานกับสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักร คนที่ดิฉันสามารถสร้างครอบครัวนิรันดร์กับเขาได้" เธอหวนนึกถึง "แต่เมื่อดิฉันมาถึงอูชัวยา มีคนหนุ่มสาวน้อยมากจนดิฉันสงสัยว่าการแต่งงานจะเกิดขึ้นได้หรือ"

ลูคัส โรมาโนกังวลเรื่องเดียวกับกิเซลา ช่วงที่เขาทำงานเผยแผ่ในอุรุกวัย ครอบครัวของเขาย้ายไปอยู่อูชัวยา เมื่อเขาตามมาสมทบหลังจบงานเผยแผ่ เขาสังเกตเห็นทันทีว่าหนุ่มโสดมีจำนวนน้อยกว่าสาวโสด แต่เขาตั้งใจว่าจะเชื่อฟังคำแนะนำของผู้นำในท้องที่ด้วยการออกเดทกับสมาชิกของศาสนจักรเท่านั้น

ลูคัสทำตามคำแนะนำดังกล่าวได้ง่ายขึ้นเมื่อเขาพบกิเซลาที่โบสถ์ และเธอลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่เขาสอน เขาเริ่มเดินไปส่งเธอที่บ้านหลังเลิกเรียน และไม่นานก็เริ่มออกเดทกัน เมื่อต่างคนต่างสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นขึ้นเรื่อยๆ

พวกเขาบอกว่าการยืนยันเกิดขึ้นเป็น “บรรทัดมาเติมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์” (2 นีไฟ 28:30; คพ. 98:12)

ในเดือนเมษายน ค.ศ. 2005 ลูคัสกับกิเซลาแต่งงานกันตามที่กฎหมายอาร์เจนตินากำหนด จากนั้นจึงไปรับการผนึกในพระวิหารบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา การผนึกของพวกเขาสำคัญต่อสมาชิกหนุ่มสาวของศาสนจักรในอูชัวยา เพราะทั้งสองเป็นคู่แรกของ 17 คู่ที่แต่งงานในพระวิหารในช่วงเวลาไม่ถึงสี่ปี

เรื่องราวความสำเร็จครั้งใหญ่

ท้องถิ่นที่มีสาขาเล็กๆ เพียงไม่กี่สาขามีคนแต่งงานในพระวิหารมากขนาดนั้นในช่วงเวลาอันสั้นได้อย่างไร คำตอบเรียบง่ายตามที่ผู้นำในท้องที่บอก คือการเชื่อฟัง

“นี่เป็นเรื่องราวความสำเร็จครั้งใหญ่” มาร์เซลิโน ทอสเซ็น อดีตประธานท้องถิ่นอูชัวยากล่าว “คนหนุ่มสาวเหล่านี้กำลังเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยมสำหรับสมาชิกศาสนจักร คุณสมบัติอย่างหนึ่งที่พวกเขามีคือพวกเขาเชื่อฟังพระเจ้า ศาสดาพยากรณ์ และผู้นำในท้องที่ พวกเขาทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ คุณสมบัติดังกล่าวทำให้คนหนุ่มสาวที่นี่ในท้องถิ่นอูชัวยาเป็นหนึ่งเดียวกัน”

อย่างไรก็ดี ประธานทอสเซ็นยอมรับว่าผู้นำในท้องที่ “ต้องพยายามโน้มน้าวเรื่องนี้ทั่วท้องถิ่นอยู่ช่วงหนึ่ง” ก่อนการสอนและการให้คำแนะนำของพวกเขาเกี่ยวกับความสำคัญของการแต่งงานในพระวิหารจะเกิดผล

โรเบอร์โต อิกนาซิโอ ซิลวา ประธานท้องถิ่นอูชัวยา กล่าวว่าสิ่งที่เขาสนใจหลังจากเขากับครอบครัวย้ายมาอยู่อูชัวยาในปี 2004 คือจำนวนอดีตผู้สอนศาสนาที่ยังไม่แต่งงานและหญิงสาว กิเซลาลูกสาวของเขาเป็นคนหนึ่งในกลุ่มนั้น เขาบอกว่าหนุ่มสาวมีเป้าหมายจะแต่งงานในพระวิหารแต่ต้องได้กำลังใจและคำแนะนำพอสมควร

“ผมบอกพวกเขาว่าถ้าเราปรารถนาจะมีคู่ชีวิตนิรันดร์ เราไม่ต้องมองหาคนที่ดีพร้อม” ประธานซิลวากล่าว “แต่เราต้องสวดอ้อนวอนทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเรา และเราต้องซื่อสัตย์อยู่ในศาสนจักร”

นอกจากจะเพิ่มกิจกรรมสำหรับหนุ่มสาวโสด—รวมทั้งไฟร์ไซด์และกิจกรรมรวมกับหนุ่มสาวโสดจากรีโอกัลเลกอสและเมืองอื่นๆ ทางภาคเหนือแล้ว—ผู้นำยังได้เน้นความสำคัญของการสวดอ้อนวอน ความซื่อสัตย์ และความมีค่าควรเช่นกัน พวกเขากระตุ้นคนหนุ่มสาวในอูชัวยาให้รวบรวมศรัทธาจนมากพอจะเอาชนะความกลัวของพวกเขา

เราไม่มีอะไรเลย

“เรื่องใหญ่เรื่องหนึ่งที่คนหนุ่มสาวที่นี่คิดหนักคือพวกเขาจะแต่งงานได้อย่างไรถ้ามีไม่มาก” ประธานซิลวากล่าว “เราช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าเราไม่ต้องมีทุกอย่างก่อนแต่งงาน”

“พรยิ่งใหญ่ที่สุดของการแต่งงานในพระวิหารคือความสุขที่ดิฉันรู้สึกเมื่อทราบว่าเราเป็นหนึ่งเดียวกันในฐานะครอบครัวนิรันดร์” รูธ ซิลวากล่าว รูปด้านขวาตรงกลางกับเอมานูเอลสามีและบานิราบุตรสาว บน: เอเซควิเอล และมารินา ฟราอู กับอาอิลิน บุตรสาว ล่าง: ลูคัสและกิเซลา โรมาโนกับเบ็นจามินและเรเบกาลูก ๆ ของพวกเขา

ภาพถ่ายโดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส ยกเว้นที่ระบุ; พื้นหลัง © ISTOCKPHOTO

รูธ ร็อดริเกซ รู้จักเอมานูเอล ซิลวาเมื่อขอให้ทั้งสองจัดกิจกรรมรวมหนุ่มสาวโสดระดับท้องถิ่นในรีโอกัลเลกอส เดือนกุมภาพันธ์ 2006 ขึ้นไปทางเหนือกว่า 200 ไมล์ (320 กิโลเมตร) เพื่อนที่ขอให้ทั้งสองทำงานด้วยกันหวังว่าพวกเขาจะถูกอัธยาศัยกันทันทีที่พบกันครั้งแรก “ได้ผล” เอมานูเอลซึ่งกลับบ้านมาแล้วสองปีหลังจากไปรับใช้ในคณะเผยแผ่ทูซอน แอริโซนาหวนคิดถึงเรื่องนี้

เมื่อเขากับรูธแต่งงานกันในอีกหกเดือนต่อมา การเตรียมของพวกเขา—ทางวิญญาณและทางโลก—ช่วยให้พวกเขาเอาชนะความกลัวอนาคต

“ผมรู้สึกถึงความรักของพระบิดาในสวรรค์และพระองค์ทรงต้องการให้ผมสร้างครอบครัว” เอมานูเอลพูดถึงคำตอบการสวดอ้อนวอนของเขา “เมื่อผมตั้งเป้าหมาย พระองค์ทรงแสดงให้ผมเห็นวิธีและช่วยให้ผมพบภรรยา”

รูธเพิ่มเติมว่าเป้าหมายที่พวกเขาตั้งด้วยกัน รวมทั้งการทำงานหนักเพื่อเก็บหอมรอมริบเป็นค่าเดินทางไปพระวิหาร ช่วยให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า “บางครั้งมีหลายอย่างที่เราอยากซื้อ” เธอกล่าว “แต่เราพูดว่า ‘ไม่ เราต้องเก็บเงินเพื่อเราจะไปพระวิหารได้’”

ค่าเครื่องบินไปกลับพระวิหารบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินาในปี 2006 ทำให้เงินออมของพวกเขาหมดเกลี้ยง “หลังจากนั้นเราไม่มีอะไรเลย” เอมานูเอลกล่าว พลางฮัมทำนองเพลงที่รู้จักกันดีเกี่ยวกับคู่แต่งงานใหม่ ทุกวันนี้เขากับรูธหัวเราะเมื่อนึกถึงเรื่องนั้น และรู้สึกซาบซึ้งที่ศรัทธาของพวกเขาส่งผลให้พวกเขาได้รับ “ประสบการณ์ที่สวยงาม” ของการผนึกในพระวิหาร—ประสบการณ์ที่ยังคงมีความหมายมากที่สุดต่อพวกเขา

“เราอาจจะกลัวอะไรหลายอย่างเมื่อเราใคร่ครวญเรื่องการแต่งงาน” รูธกล่าว “เราขาดอะไรบ้าง สภาพเศรษฐกิจของเราเป็นอย่างไร การเลี้ยงลูกเป็นอย่างไร แต่ถ้าเราเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า ไปพระวิหาร และเริ่มต้นครอบครัว เราไม่ต้องวิตกเลย พระเจ้าจะประทานพรเราอย่างที่เรานึกไม่ถึง”

ท่านไม่สามารถวางแผนทุกอย่างได้

เมื่อเอเซควิเอล อากัสติน ฟราอู ตกงานเมื่อต้นปี 2006 เขากลับจากเป็นผู้สอนศาสนาที่โคลัมเบียมาเกือบสองปีแล้ว เขายังเป็นโสดแต่รู้สึกว่าภรรยาในอนาคตไม่ได้อยู่ในอูชัวยา เขาตัดสินใจไปพระวิหารเพื่อขอการนำทาง

"ผมต้องการติดต่อกับพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น เรียนรู้พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผม และแสวงหาการดลใจ" เขากล่าว "พระวิหารช่วยให้ผมพบสิ่งนี้"

เมื่อเขามาถึงบัวโนสไอเรสหลังจากนั่งรถโดยสารสามวันรวมระยะทาง 2,000 ไมล์ (3,200 กิโลเมตร) เขาพักอยู่กับเพื่อนๆ จากนั้นจึงไปอยู่กับญาติคนหนึ่งระหว่างเข้าพระวิหารบ่อยๆ หลายสัปดาห์ต่อมาเอเซควิเอลใช้เงินจนหมดและคิดจะกลับไปอูชัวยา แต่อธิการในท้องที่หางานให้เขาทำ เขาจึงตัดสินใจอยู่ต่อ

ที่กิจกรรมของศาสนจักรไม่นานหลังจากนั้น เอเซควิเอลพบหญิงสาวคนหนึ่งชื่อมารินา แมส พวกเขาคุยกันถูกคอ และเขารู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ใกล้เธอ เมื่อเขาเห็นมารินาอีกครั้งที่การชุมนุมหนุ่มสาวโสด เธอพูดบางอย่างที่ทำให้เขาประทับใจ

"เราควรดำเนินชีวิตเท่าระดับของคนที่เราคิดจะแต่งงานด้วย" เอเซควิเอลนึกถึงคำพูดของมารินาในช่วงสนทนากันเกี่ยวกับเป้าหมาย

สำหรับมารินาแล้ว เธอสวดอ้อนวอนมาตลอดขอให้พบคู่ชีวิตที่มีค่าควร เธอรู้จักชายหนุ่มหลายคนแต่ประทับใจความเข้มแข็งทางวิญญาณของเอเซควิเอลทันที

เพื่อนของทั้งสองช่วยให้เอเซควิเอลได้บ้านพักใกล้ที่ทำงานมากขึ้น ซึ่งก่อนนั้นต้องนั่งรถโดยสารสามชั่วโมงจากที่พักของเขา แต่ปรากฏว่าอพาร์ตเม้นต์ใหม่ของเขา—ในเมืองที่มีประชากร 13 ล้านคน—อยู่ห่างจากบ้านของมารินาแค่สองช่วงถนน

"ผมไม่ได้วางแผนว่าจะอยู่ห่างจากบ้านเธอสองช่วงถนน" เขาเล่า "ผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเธออยู่ที่ไหน"

การอยู่ใกล้กันทำให้เอเซควิเอลมีโอกาสพบมารินามากขึ้น ครอบครัวเธอต้อนรับเขาอย่างอบอุ่น ความประจวบเหมาะคือคำตอบการสวดอ้อนวอนของเขา

ทั้งคู่ออกเดทและไม่นานก็เริ่มวางแผนอนาคตด้วยกัน หลังจากแต่งงานในพระวิหารในฤดูใบไม้ร่วงปี 2006 ทั้งคู่จึงย้ายไปอยู่อูชัวยา

แนวคิดอันสูงส่งเรื่องการแต่งงาน

"การแต่งงานภายใต้แผนของพระบิดานิรันดร์เป็นเรื่องวิเศษเหลือเกิน แผนที่จัดเตรียมไว้ในพระปรีชาญาณของพระองค์เพื่อความสุขและความมั่นคงของลูกๆ พระองค์และความต่อเนื่องของเผ่าพันธุ์มนุษย์...

"โดยแท้แล้วคนที่อ่านพระคัมภีร์ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ไม่มีสักคนสงสัยแนวคิดอันสูงส่งเรื่องการแต่งงาน ความรู้สึกหวานชื่นที่สุดของชีวิต แรงผลักดันอันน่าพึงใจและกว้างขวางที่สุดของใจมนุษย์ ล้วนแสดงออกอย่างเต็มที่ในชีวิตแต่งงานที่บริสุทธิ์ไร้มลทินเหนือความชั่วร้ายของโลก"

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008), "What God Hath Joined Together," *Ensign*, May 1991, 71

"เราไม่สามารถเข้าใจวิสัยทัศน์ของพระบิดาในสวรรค์เสมอไป และเราไม่สามารถวางแผนทุกอย่างได้" เอเซควิเอลกล่าวขณะนึกย้อนกลับไป "แต่เราสามารถเชื่อฟังได้และเปิดโอกาสให้พระองค์ทรงอวยพรเรา"

การมีครอบครัวเป็นเรื่องดี

ประธานทอสเซ็นกล่าวว่าพรประเสริฐสุดประการหนึ่งที่การแต่งงานในพระวิหารนำมาสู่อูซัยาคือ "วันนั้นกำลังจะมาถึงเมื่อลูกหลานแห่งพันธสัญญาจะนำศาสนจักร ผลก็คือพระกิตติคุณจะแผ่ขยายที่นี่ และพระเจ้าจะประทานพรศาสนจักร"—เฉกเช่นที่พระองค์กำลังประทานพรคู่สามีภรรยาที่ซื่อสัตย์ซึ่งแต่งงานในพระวิหาร

"เมื่อดิฉันยังเด็กและผู้นำพูดกับเราเรื่องการแต่งงาน ทุกเรื่องเป็นเรื่องที่มีความสุข" รูธ ซิลวากล่าว เธอทราบดีว่า "ความสุขชั่วกาลนาน" ต้องลงแรงให้เกิดขึ้น "แต่ดิฉันรู้ว่าเรื่องเหล่านั้นเป็นความจริง พรยิ่งใหญ่ที่สุดของการแต่งงานในพระวิหารคือความสุขที่ดิฉันรู้สึกเมื่อทราบว่าเราเป็นหนึ่งเดียวกันในฐานะครอบครัวนิรันดร์"

แบบอย่างของเธอช่วยให้คุณพ่อของเธอเข้าสู่น้ำบัพติศมาในปี 2008 จากนั้นคุณพ่อพาครอบครัวไปพระวิหารในปีต่อมาเพื่อรับการผนึกที่นั่น

"พรที่ผมชื่นชอบมากที่สุด นอกจากการเลี้ยงดูลูกๆ ในพระกิตติคุณแล้ว คือปีติและสันติสุขในใจผมเพราะรู้ว่าผมได้ทำตามศาสนพิธีแห่งความรอดของการแต่งงานนิรันดร์" ลูคัส โรมาโนเสริม "การอยู่กับภรรยาและลูกๆ ทำให้รู้สึกถึงความสุขนั้นอีกครั้ง ความสุขเพิ่มทวีขึ้นเรื่อยๆ เหมือนบอลหิมะที่กำลังกลิ้งไป ผมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้ามากขึ้นทุกวันที่ผมได้แต่งงานและเริ่มต้นครอบครัว"

มารินา ฟราอู เสริมว่า "การมีครอบครัวเป็นเรื่องดี บางครั้งยากเพราะมีมากมายให้เรียนรู้ แต่เป็นเรื่องดี" ■

"ถ้าเราปรารถนาจะมีคู่ชีวิตนิรันดร์ เราไม่ต้องมองหาคนที่ดีพร้อม แต่เราต้องสวดอ้อนวอนและทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเรา และเราต้องซื่อสัตย์อยู่ในศาสนจักร" โรเบอร์โต อิกนาซิโอ ซิลวา ประธานท้องถิ่นอูซัวยาบอกคนหนุ่มสาว หลายคนในภาพ (ภาพบน) เอาใจใส่คำแนะนำดังกล่าวและแต่งงานในพระวิหารบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา

ภาพถ่ายโดย เดวิด ดักลาส ไบรอัน

โดย จูลี บี. เบค
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ประวัติสมาคมสงเคราะห์ มองดูวิสัยทัศน์ที่พระเจ้าทรงมีต่อธิดาของพระองค์

ในฐานะธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ผู้กำลังแสวงหาชีวิตนิรันดร์ เราสามารถออกไปด้วยความเชื่อมั่นอันเกิดจากแบบอย่างของคนที่ไปก่อนหน้าเรา

เมื่อเราได้รับเรียกเป็นฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญชุดใหม่ เราได้ประวัติของสมาคมสงเคราะห์มาศึกษา เราศึกษาร่วมกับการสวดอ้อนวอน ค้นคว้าเพื่อให้รู้ว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเรียนรู้อะไร แล้วทำตามสิ่งที่ได้จากการศึกษานั้น การศึกษาของเราเผยให้เห็นมรดกอันอุดมด้วยพลังทางวิญญาณและการอุทิศถวายของสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เป็นบันทึกที่น่าประทับใจเกี่ยวกับการติดต่อของพระเจ้ากับธิดาของพระองค์ และความคาดหวังที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเธอ โดยผ่านการศึกษาของเราและการดลใจที่มากับความพยายามนั้น เราจึงรู้จุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์ เราเรียนรู้ว่าในการเตรียมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ พระเจ้าทรงประสงค์ให้ธิดาของพระองค์ *เพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน ค้นหาและช่วยคนยากไร้* เมื่อพี่น้องสตรียุคปัจจุบันอ่านประวัติร่วมกับการสวดอ้อนวอนพวกเธอจะได้ความเข้าใจอันลึกซึ้ง คำตอบและการดลใจเช่นที่เราได้รับ

ความหวังของเราคือ ขณะศึกษาประวัติและงานของสมาคมสงเคราะห์ เราจะเห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยพี่น้องสตรีในอดีตอย่างไร ขณะเรียนรู้วิธีที่พระองค์ทรงช่วยพวกเธอ เราจะได้ประจักษ์พยานว่าพระองค์จะทรงช่วยเราในปัจจุบันเช่นกัน เราจะเรียนรู้ว่าถ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงนำทางสตรีเมื่อหนึ่งร้อยกว่าปีก่อนผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ พระองค์ย่อมทรงสามารถทำเช่นเดียวกันนั้นกับสตรีในสมัยของเรา

ซิสเตอร์เอไลซา อาร์. สโนว์ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สองของเรา เป็นผู้นำที่เข้มแข็งและซื่อสัตย์ในยุคแรก เธอเข้าใจว่าพระวิญญาณ “ทรงสนองความพอใจและเติมเต็มความปรารถนาแรงกล้าทุกอย่างของใจมนุษย์ และเติมเต็มความว่างเปล่าทั้งหมด” ตลอดฤดูกาลต่างๆ ในชีวิต เธอต่อสู้กับสุขภาพที่ย่ำแย่และความเหงา แต่เธอเข้มแข็งขึ้นเมื่อเธอสามารถรับและทำตามการเปิดเผยส่วนตัว สำหรับเธอแล้วการเปิดเผยส่วนตัวและความเป็นเพื่อนอันยั่งยืนของพระวิญญาณเปรียบเสมือนน้ำพุ เธอกล่าวว่า “และนี่ไม่ใช่สิทธิพิเศษของเราหรอกหรือที่จะดำเนินชีวิตจนเราสามารถมีสิ่งนี้ไหลมาสู่จิตวิญญาณของเราตลอดเวลา”[1]

ตัวอย่างเช่นนี้ตลอดประวัติศาสตร์ของเราช่วยให้เราจดจำว่าความสามารถในการรับและทำตามการเปิดเผยส่วนตัวเป็นทักษะสำคัญที่สุดอย่างเดียวที่เราสามารถได้มาในชีวิตนี้ หากมีสิ่งนี้เราจะไม่ล้มเหลว หากปราศจากสิ่งนี้เราจะประสบความสำเร็จไม่ได้

ภาพประกอบโดย BUSATH PHOTOGRAPHY

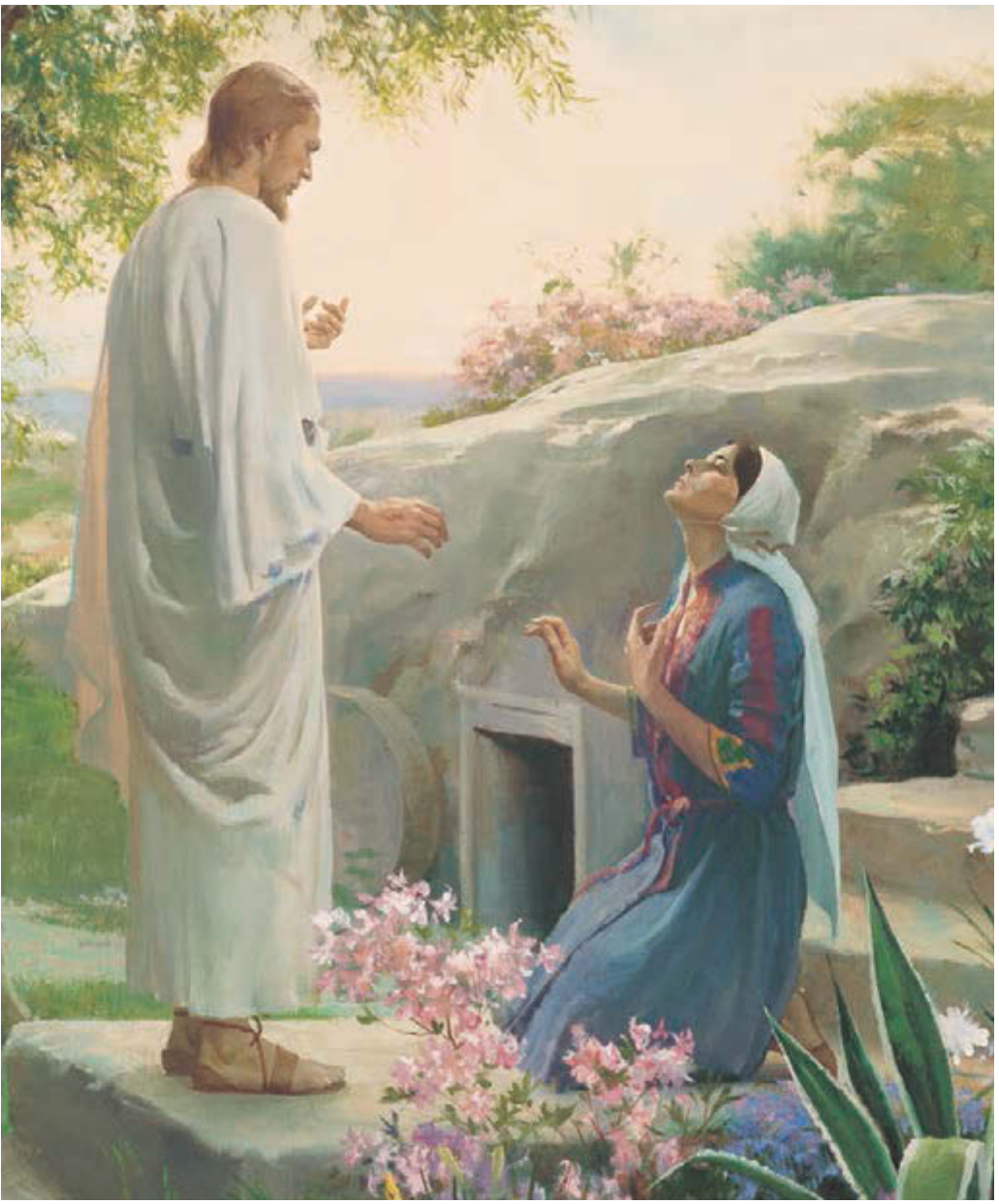

เพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว

ศรัทธาที่พวกเธอมีต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ ศรัทธาดังกล่าวช่วยให้สตรีสามารถเลือกได้อย่างถูกต้อง เอาชนะการท้าทายและความยุ่งยากทั้งหลาย ทั้งยังทำให้พวกเธอสามารถร้องขอไฟแห่งศรัทธาและพลังแห่งพันธสัญญาของพวกเธอเพื่อเป็นแบบอย่างในประสบการณ์มรรตัยของพวกเธอ ในทุกประเทศมีมรดกแห่งศรัทธาท่ามกลางสตรีผู้ได้ช่วยสถาปนาศาสนจักรและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ซิลเวีย เอช. ออล์เรด ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญเล่าเรื่องของฮิลดา อัลวาเรนกา มารดาของเธอ ผู้ได้รับเรียกให้รับใช้เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์ในสาขาหนึ่งที่เอลซัลวาดอร์สมัยเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสวัย 30 เศษ เธอบอกประธานสาขาว่าเธอไม่มีประสบการณ์ ไม่พร้อม และไม่เหมาะสม แต่ประธานสาขาก็ยังเรียกเธอ ขณะรับใช้ เธอเรียนรู้ทักษะการเป็นผู้นำและพัฒนาของประทานใหม่ๆ เช่น การสอน การพูดต่อหน้าสาธารณชน การจัดประชุมกิจกรรม และโครงการรับใช้ เธอช่วยให้คนอื่นๆ ในสาขาเป็นผู้สร้างอาณาจักร[2] ปัจจุบันเฉกเช่นในอดีตของเรา พระบิดาบนสวรรค์ทรงคาดหวังให้ธิดาของพระองค์มีบทบาทการเป็นผู้นำในทุกวอร์ดหรือสาขา พี่น้องสตรีเช่นฮิลดา อัลวาเรนกากลายเป็นผู้บุกเบิกและต้นแบบสำหรับอนุชนรุ่นหลัง

ประวัติสมาคมสงเคราะห์สำคัญต่อพี่น้องสตรีทั่วโลกในปัจจุบัน

ประวัติของเราเผยให้เห็นแถวยาวเหยียดของสตรีที่เข้มแข็ง ชอบธรรม ซื่อสัตย์ และอุทิศตน มรดกดังกล่าวเริ่มจากเอวา เรื่องราวของสตรีเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของกันและกันและให้วิสัยทัศน์สำหรับอนาคตของเรา ถ้าเราจะสานต่อมรดกของสตรีที่ชอบธรรมและอุทิศตน เราจะสานต่อเพราะเราตั้งอยู่บนสิ่งที่พวกเธอทำไว้ ตลอดการศึกษาประวัติของเรา เราเรียนรู้ว่ามีพลังและความสามารถมากมายในสตรีของศาสนจักร ซึ่งมาจาก

ประวัติสามารถช่วยสตรียุคปัจจุบันผู้มีแรงกดดันมากมายในชีวิต

เมื่อฝ่ายประธานของเราเดินทางไปทั่วโลก เราได้เข้าไปในบ้านของพี่น้องสตรีหลายคน เราเห็นการต่อสู้ดิ้นรนของพวกเธอและรู้

เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน

การเพิ่มพูนศรัทธา เสริมสร้างความเข้ม–แข็งให้ครอบครัว และรับใช้ผู้อื่นมีความสำคัญในปัจจุบันเท่า ๆ กับในสมัยจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์

ประวัติของเราสอนเราว่าศรัทธาแรงกล้าเป็นแรงขับเคลื่อนคงที่ในชีวิตของสตรีที่ชอบธรรม ศรัทธาในการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไม่เพียงเยียวยาเราเท่านั้น แต่ช่วยให้เราสามารถทำเรื่องยากๆ และดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างได้ด้วย ประวัติของเราสอนเราว่าจิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ ซึ่งไม่มีวันสูญสิ้น ช่วยให้สตรีอดทนได้ด้วยดีตลอดการทดลองที่ยากมากบางอย่าง เราเพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัวเมื่อเราเลือกทำให้ความประสงค์ของเราอยู่ในแนวเดียวกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะรู้สึกสงบ เมื่อเราไปผิดแนว เราจะรู้สึกผิด นั่นคือพระวิญญาณกำลังบอกเราว่าเราต้องกลับใจและทำให้ตัวเราอยู่ในแนวเดียวกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง การกลับใจเป็นหลักธรรมที่เราใช้ทุกวันเพื่อรักษาความเข้มแข็งทางวิญญาณ

เราเรียนรู้จากประวัติของเราว่าครอบครัวที่เข้มแข็งไม่ใช่เหตุบังเอิญ การดำเนินชีวิตตามแผนของพระเจ้าด้วยความถูกต้องชัดเจน ความตั้งใจ และความแน่วแน่เป็นการเลือกอย่างมีสติและเปี่ยมด้วยศรัทธาในโลกปัจจุบัน การรับใช้ที่เปี่ยมด้วยศรัทธาและจิตกุศลจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้คนรอบข้างและบำรุงเลี้ยงครอบครัวทั้งหมด

ประวัติของเราอุดมด้วยต้นแบบของพี่น้องสตรีผู้น้อมรับหน้าที่ “สงเคราะห์คนยากจน” และ “ช่วยจิตวิญญาณให้รอด”[4] เอมี บราวน์ ไลแมน รับใช้เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่แปดในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เธอแนะนำพี่น้องสตรีให้เสริมสร้างศรัทธาของตนและยืนหยัด เธอเปลี่ยนจุดสนใจของสตรีเหล่านั้นเป็นการทำให้บ้านของพวกเธอเป็นสถานที่ปลอดภัยและมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในชีวิตพวกเธอ[5]

เมื่อเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์ พี่น้องสตรีทุกคนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของพี่น้องสตรีทั่วโลกกลุ่มใหญ่ เป็นหนึ่งเดียวในการเป็นสานุศิษย์ นี่คือเมื่อเธอเริ่มมีส่วนร่วมกับคนอื่นๆ ผู้ตั้งใจจะรักษาพันธสัญญาและสละทั้งหมดที่มีเพื่อสร้างอาณาจักรของพระเจ้า

ถึงความเดือดเนื้อร้อนใจที่พวกเธอเผชิญอยู่ พี่น้องสตรีหลายคนรู้สึกหนักอกหนักใจ บางคนพบว่ายากที่จะหาเวลาสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน และทำสิ่งที่จะช่วยให้พวกเธอรู้สึกถึงพระวิญญาณในชีวิต เราอยู่ในยุคที่การท้าทายเพิ่มขึ้นทุกวันและรายล้อมไปด้วยความเชื่อและการปฏิบัติที่ทำให้เราเบนออกจากเป้าหมายนิรันดร์ของเรา เพราะเราเป็นสตรีผู้มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อคนรอบข้าง เราจึงต้องทำสุดความสามารถเพื่อให้เรามีความเข้มแข็งทางวิญญาณตลอดเวลา

ประวัติสมาคมสงเคราะห์ช่วยให้เราจดจ่อกับสิ่งสำคัญและจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่เราทำ ทุกวันเรามีโอกาสเลือกซึ่งจะเพิ่มพูนศรัทธาของเราและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวเรา 60 กว่าปีที่แล้ว เบลล์ เอส. สแพฟฟอร์ด ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่เก้า ขอให้พี่น้องสตรีประเมินค่าความสนใจของพวกเธอ ประเมินกิจกรรมของพวกเธอ และทำชีวิตให้เรียบง่ายโดยทำสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะยั่งยืนที่สุด จึงเป็นการตัดกิจกรรมที่คุ้มค่าน้อยกว่าออกไป[3] คำแนะนำของเธอยังคงมีคุณค่าในปัจจุบัน การศึกษาประวัติของเราช่วยให้เรามีมุมมองอย่างที่เราต้องมีเพื่อจดจ่อกับสิ่งจำเป็นอันจะเป็นพรแก่ชีวิตเราชั่วนิรันดร์

ประวัติของเราช่วยให้เราเข้าใจความสัมพันธ์ที่แยกออกจากกันไม่ได้ระหว่างเรากับฐานะปุโรหิต

พระเจ้าทรงมีงานสำคัญให้บุตรของพระองค์และธิดาของพระองค์ทำ โควรัมฐานะปุโรหิตและสมาคมสงเคราะห์ทำงานของพระเจ้า ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธกล่าวว่า "ข้าพเจ้าจะจัดตั้งองค์การให้สตรีภายใต้ฐานะปุโรหิตตามแบบฉบับของฐานะปุโรหิต"[6]

ปัจจุบันเฉกเช่นในอดีต ประธานสมาคมสงเคราะห์ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการหรือประธานสาขาผู้ถือกุญแจของฐานะปุโรหิตเพื่อนำวอร์ดหรือสาขา

บาร์บารา ดับเบิลยู. วินเดอร์ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่ 11 ของเรากล่าวว่า "ดิฉันต้องการ และปรารถนาให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน หนึ่งเดียวกับฐานะปุโรหิต โดยรับใช้และสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าที่นี่วันนี้"[7]

นอกจากนี้ ไม่ใช่เรื่องเล็กเลยที่รู้ว่าพี่น้องสตรีแต่ละคนมีสิทธิ์รับศาสนพิธีทั้งหมดของความรอดและสามารถทำพันธสัญญาได้เพื่อพวกเธอจะสามารถบรรลุพันธกิจทางโลกและพันธกิจนิรันดร์ของพวกเธอ พี่น้องสตรีแต่ละคนสามารถมีความเป็นเพื่อนอันยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อนำทางพวกเธอ ให้การปลอบโยนและยืนยันการปฏิบัติอันชอบธรรมของพวกเธอ เธอมีสิทธิ์รับของประทานทางวิญญาณอย่างเต็มที่เพื่อยกระดับความสามารถในการดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจและความคุ้มครอง ประวัติของเราสอนเราให้รู้ว่าสตรีในอดีตใช้พรเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร

การรู้ประวัติของเราช่วยเราเตรียมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์

ในอดีตเราเรียนรู้ว่าพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์เผชิญความยุ่งยากมากมาย แต่ปัจจุบันเรากำลังต่อสู้กับศัตรูที่มุ่งมั่นผู้ต้องการทำลายศรัทธาและครอบครัวของเรา และปล่อยให้เราทนทุกข์เพียงลำพัง ประวัติสมาคมสงเคราะห์ของเราอรรถาธิบายทุกสิ่งที่เราทำ พระผู้ช่วยให้รอดทรงร้องขอสตรีในสมัยการประทานนี้ผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธให้พวกเธอช่วยดำเนินงานของพระองค์ให้ลุล่วง

เราเรียนรู้ผ่านประวัติของเราว่าเราเป็นใครและบทบาทสำคัญยิ่งของเราในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ เราไม่สามารถมอบความรับผิดชอบของเราให้คนอื่นทำแทนได้ เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักเราและทรงรักเรา พระองค์จึงจะทรงสนับสนุนเราขณะที่เราเพียรพยายามทำให้ความประสงค์ของเราอยู่ในแนวเดียวกับพระประสงค์ของพระองค์ "ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์" (2 นีไฟ 31:20) ■

อ้างอิง

1. เอไลซา อาร์. สโนว์ อ้างอิงใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 46
2. ดู *Daughters in My Kingdom*, 91-92
3. ดู *Daughters in My Kingdom*, xiii
4. ดู *Daughters in My Kingdom*, 17
5. ดู *Daughters in My Kingdom*, 67-68
6. โจเซฟ สมิธ อ้างใน *Daughters in My Kingdom*, 12
7. บาร์บารา ดับเบิลยู. วินเดอร์ อ้างใน *Daughters in My Kingdom*, 140

สัญญาของเขาเกิดสัมฤทธิผล

ในช่วงการประชุมรวมสมาคมสงเคราะห์กับฐานะปุโรหิตในปี 2009 หัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิตของเราอธิบายว่าฝ่ายประธานสเตคปรารถนาให้ผู้ใหญ่ทุกคนนำชื่อครอบครัวไปพระวิหารภายในหนึ่งปี เขาแนะนำโปรแกรมต่างๆ ของสเตคและวอร์ดเพื่อช่วยให้สมาชิกบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ขณะพูดสรุป เขาให้สัญญาตามสิทธิอำนาจอันเนื่องจากหน้าที่รับผิดชอบของเขาต่อโปรแกรมประวัติครอบครัวว่าถ้าเราพยายามทำให้บรรลุเป้าหมายของสเตค เราจะประสบความสำเร็จ

หลังการประชุม ผมกับภรรยาพูดคุยกันเกี่ยวกับสัญญาดังกล่าวและเห็นพ้องกันว่าคงจะใช้กับผมไม่ได้เพราะเราใช้เวลาสืบหาสาแหรกสกุลของผมมาแล้ว 40 ปี บรรพชนของผมหายาก เราไม่มีความคืบหน้ามาหลายปี เราเชื่อว่าเราคงทำมากกว่านี้ไม่ได้ แต่สัญญาของหัวหน้ากลุ่มดังก้องในใจผมหลายวันติดต่อกัน ผมตัดสินใจทำตามที่เขาสัญญา ผมพยายามนึกว่าผมจะทำอะไรได้บ้างขณะจ้องมองแผนภูมิสืบสกุลของผม

หลังจากคิดพิจารณาอย่างถี่ถ้วนมาสามวัน ผมรู้สึกถึงการดลใจให้หาข้อมูลจากที่หนึ่งเกี่ยวกับคนสุดท้ายคนหนึ่งของตระกูลในแผนภูมิของผม ผมค้นหาทางอินเทอร์เน็ตไม่ถึงครึ่งวันก็พบว่าชายอีกคนหนึ่งเคยค้นหาชื่อสกุลดังกล่าวแล้วในโบสถ์ของชาวอังกฤษ ชื่อล่าสุดชื่อหนึ่งที่เขาพบคือคนสุดท้ายคนนั้นในตระกูลของผม ผมใช้ข้อมูลนี้ขยายเชื้อสายของผมไปได้อีกห้ารุ่น—ย้อนกลับไปจนถึงปี ค.ศ. 1650—และรวมนามสกุลเดิมของผู้หญิงหลายคนในเชื้อสายของผมและชื่อพี่น้องชายหญิงอีกหลายคนไว้ในนั้นด้วย ผมกับภรรยาแปลกใจมากและดีใจเป็นอย่างยิ่ง

ต่อมาไม่นานผมเริ่มค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับพ่อของทวดที่ดูเหมือนจะสาบสูญ หลังจากค้นหาอย่างรวดเร็ว ผมก็พบท่าน ผมพบว่าท่านย้ายจากรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา ไปอยู่รัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกาหลังจากภรรยาคนแรกถึงแก่กรรมได้ไม่นาน ผมเพิ่มชื่อเข้าไปในประวัติครอบครัวของผมได้อีก 400 กว่าชื่อโดยอาศัยข้อมูลที่รวบรวมได้จากบันทึกของรัฐวิสคอนซิน

ต่อมาผมค้นพบบรรพชน 100 คนที่ต่อสู้ในสงครามปฏิวัติและสงครามกลางเมืองของอเมริกา ผมสืบค้นหกสายไปจนถึงทศวรรษ 1600

ในช่วงที่ค้นหามา 40 ปีก่อนหน้านี้ ผมบันทึกชื่อบนแผนภูมิสืบสกุลได้ประมาณ 65 ชื่อและในฐานข้อมูลได้เกือบ 3,000 ชื่อ ในช่วง 20 เดือนหลังจากหัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิตให้สัญญา ผมเพิ่มชื่อลงไปในแผนภูมิได้มากกว่า 70 ชื่อและลงในฐานข้อมูลได้มากกว่า 17,000 ชื่อ รวมทั้งประธานาธิบดีสหรัฐสองคนด้วย!

พระเจ้าทรงบอกเราว่าพระดำรัสของพระองค์ **"**จะเกิดสัมฤทธิผลทั้งหมด, ไม่ว่าโดยเสียงของเราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน**"** (คพ. 1:38) สัญญาของพระบิดาบนสวรรค์ผ่านผู้นำฐานะปุโรหิตที่ได้รับมอบอำนาจและได้รับการดลใจเกิดสัมฤทธิผลอย่างแท้จริง ■

เทด เบนบริดจ์, โคโลราโด สหรัฐอเมริกา

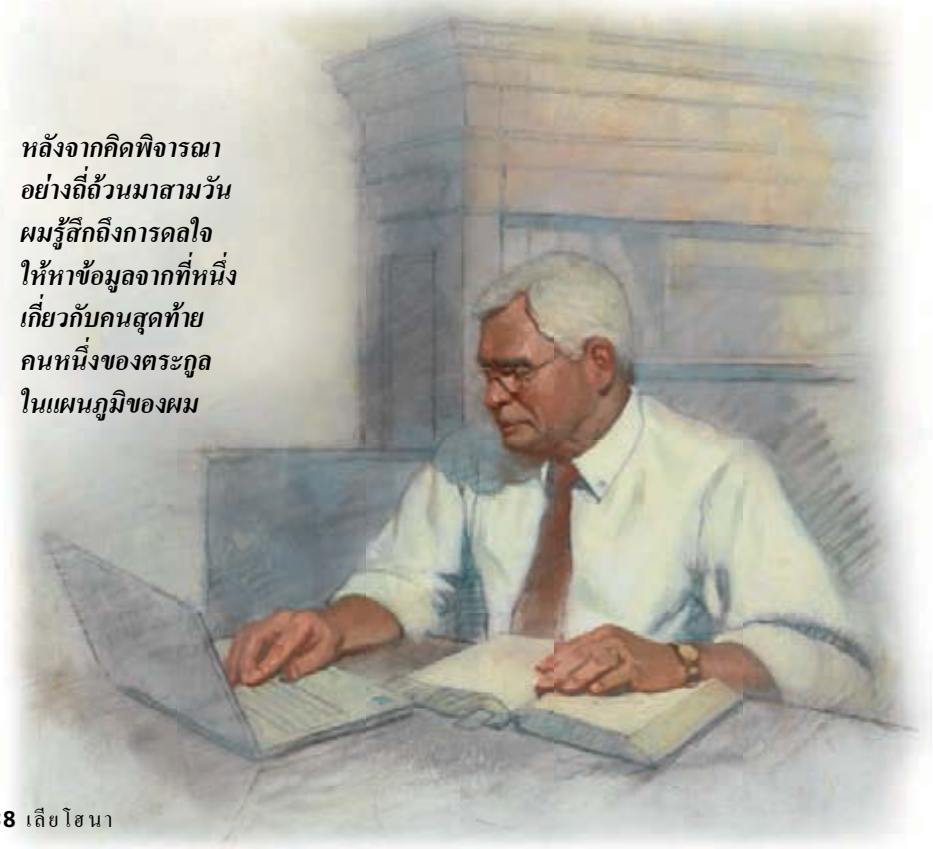

หลังจากคิดพิจารณาอย่างถี่ถ้วนมาสามวัน ผมรู้สึกถึงการดลใจให้หาข้อมูลจากที่หนึ่งเกี่ยวกับคนสุดท้ายคนหนึ่งของตระกูลในแผนภูมิของผม

ภาพประกอบโดย ปีเตอร์ ธอร์สัน

พระวิญญาณตรัสผ่านดิฉัน

เมื่อดิฉันได้รับการเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่ตูลูส ฝรั่งเศส ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้รับใช้ในต่างประเทศและเรียนภาษาใหม่ แม้จะไม่เคยศึกษาภาษาฝรั่งเศสมาก่อน แต่ดิฉันมั่นใจว่าจะสามารถฝึกพูดภาษานั้นได้โดยง่าย

ประธานสเตคให้พรดิฉันด้วยของประทานแห่งการพูดภาษาเมื่อท่านวางมือมอบหน้าที่ให้ดิฉันเป็นผู้สอนศาสนา พรดังกล่าวทำให้ดิฉันมั่นใจมากขึ้นว่าดิฉันจะสามารถเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสได้อย่างรวดเร็ว

เมื่อมาถึงศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาในโพรโว ยูทาห์ ดิฉันอยากเริ่มเต็มที แต่เวลาที่เอ็มทีซีมีน้อยมาก ดิฉันรู้สึกหนักใจและพยายามทุกวัน เมื่อออกจากเอ็มทีซี ดิฉันรู้สึกว่าก้าวหน้าได้น้อยมากเรื่องภาษาฝรั่งเศส ดิฉันสงสัยว่าเมื่อใดของประทานแห่งการพูดภาษาจะมา

งานมอบหมายแรกของดิฉันในสนามเผยแผ่อยู่ที่เมืองเล็กๆ ทางภาคใต้ของฝรั่งเศส บ่ายวันหนึ่ง หลังจากมาถึงได้ไม่กี่วัน ดิฉันกับคู่กำลังพูดคุยกับผู้คนตามท้องถนน ดิฉันไม่ได้พูดอะไรมากเมื่อพูดคุยกับผู้คน—ดิฉันแทบจะไม่เข้าใจพวกเขา และพวกเขาแทบจะไม่เข้าใจดิฉัน

เราเดินไปหาผู้หญิงคนหนึ่ง และคู่ของดิฉันเริ่มบอกเธอเกี่ยวกับศาสนจักร ผู้หญิงคนนั้นฟังอยู่ครู่หนึ่งแล้วจู่ๆ ก็หันมาทางดิฉันและพูดว่า “คุณจะพูดอะไรไหมคะ”

ดิฉันพยายามนึกถึงสิ่งที่เรียนรู้มาอย่างหมดหวังและกระวนกระวายใจ ดิฉันแสดงประจักษ์พยานที่เรียบง่ายด้วยเสียงสั่นๆ เกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระคัมภีร์มอรมอน ขณะทำเช่นนั้นพระวิญญาณเป็นพยานต่อดิฉันว่าสิ่งที่ดิฉันพูดเป็นความจริง ดิฉันไม่ทราบว่าผู้หญิงคนนั้นรู้สึกอย่างไร แต่เธอยิ้ม หันกลับไปทางคู่ของดิฉัน และขอให้เธอพูดข่าวสารของเธอต่อไป

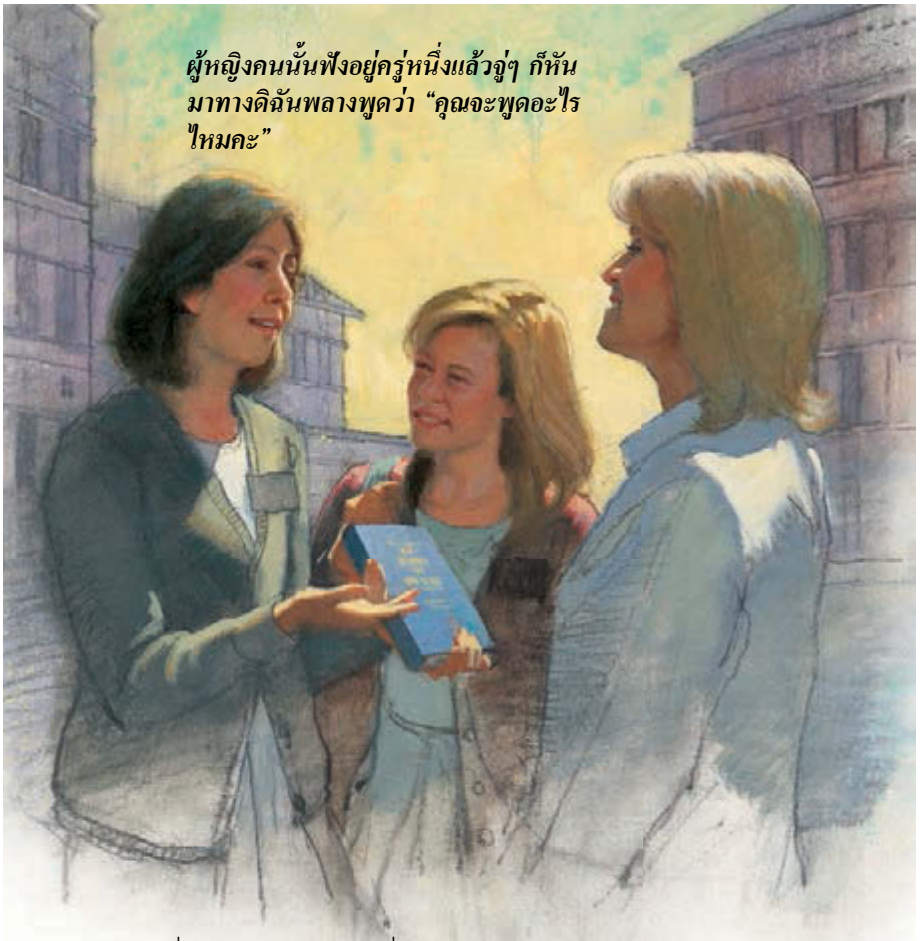

ผู้หญิงคนนั้นฟังอยู่ครู่หนึ่งแล้วจู่ๆ ก็หันมาทางดิฉันพลางพูดว่า “คุณจะพูดอะไรไหมคะ”

ประสบการณ์ครั้งนี้สอนบทเรียนที่สำคัญแก่ดิฉัน ดิฉันเรียนรู้ว่าถึงแม้ดิฉันจะพูดภาษาฝรั่งเศสไม่เก่ง แต่พระวิญญาณตรัสผ่านดิฉันได้ ดิฉันเรียนรู้ว่าพรที่ดิฉันได้รับจากประธานสเตคอาจเป็นพรของการให้ดิฉันสามารถพูดภาษาของพระวิญญาณก็เป็นได้

ประธานโธมัส เอส. มอนสันสอนดังนี้ “มีภาษาหนึ่ง . . .ที่ผู้สอนศาสนาแต่ละคนมีเหมือนกัน—ภาษาของพระวิญญาณ ภาษานี้ไม่ได้เรียนรู้จากตำราที่เขียนโดยนักวิชาการหรือผู้คงแก่เรียน ทั้งไม่สามารถได้มาโดยการอ่านหรือท่องจำ ภาษาของพระวิญญาณมาสู่ผู้ที่แสวงหาด้วยสุดจิตสุดใจเพื่อจะรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติแห่งสวรรค์ของพระองค์ ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษานี้จะช่วยให้เราเจาะทะลุสิ่งกีดขวาง เอาชนะอุปสรรค และสัมผัสจิตใจของมนุษย์ได้” (“พระวิญญาณประทานชีวิต,” *เลียโฮนา,* มิ.ย. 1997, 3)

หลายปีต่อมา ประสบการณ์นี้ยังคงมีอิทธิพลต่อดิฉัน ดิฉันไม่ต้องสั่งสอนพระกิตติคุณในภาษาฝรั่งเศสอีก แต่ดิฉันต้องการความช่วยเหลือจากพระวิญญาณเมื่อมีคนขอให้ดิฉันสอนบทเรียนหรือเป็นผู้พูดที่โบสถ์ เมื่อดิฉันรู้สึกว่าดิฉันกำลังพยายามแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก ดิฉันรู้สึกสบายใจเมื่อนึกขึ้นได้ว่าพระวิญญาณสามารถตรัสกับใจลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าได้ ■

คริสตี รัสช์ แบนซ์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

การแต่งงานของเราเป็นเรื่องที่ผม จะนึกถึงเสมอรวมถึงเรื่องราว ในนั้นที่ผมจะไม่มีวันลืม

พระวิหารปิด!

กำหนดวันแต่งงานในพระวิหารของเราคือ 7 กรกฎาคม 2009—วันที่เราตั้งตาคอย โดยที่เติบโตใกล้พระวิหารอาบา ไนจีเรีย เราจึงพอใจที่ถึงแม้จะย้ายไปอยู่ไกล แต่เพื่อนๆ และสมาชิกหลายคนในครอบครัวยังอยู่ในเขตที่จะสามารถมาร่วมกับเราในพระวิหารหรือที่งานเลี้ยงหลังจากนั้นได้

เรามาถึงอาบาหลังจากเดินทางนานกว่าหกชั่วโมงจากลากอสและเตรียมการขั้นสุดท้ายสำหรับการผนึกและงานเลี้ยงแต่สามวันก่อนถึงกำหนดวันแต่งงาน มีคนบอกว่าพระวิหารปิดแบบไม่มีใครคาดคิดมาก่อนจนกว่าจะมีประกาศเพิ่มเติม เราร้อนใจมากและสับสน ไม่มีใครบอกเราได้ว่าพระวิหารซึ่งปิดเพราะความไม่สงบของเขตนั้นจะเปิดอีกครั้งเมื่อใด เราบอกเพื่อนๆ และครอบครัวด้วยความผิดหวังว่าเราต้องเลื่อนการผนึกออกไป เรากลับไปลากอสด้วยความเสียใจโดยไม่รู้ว่าจะกำหนดวันผนึกที่พระวิหารอีกครั้งเมื่อใด

พอกลับถึงลากอส เราสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังขอให้พระวิหารอาบา ไนจีเรียเปิดอีกครั้ง หนึ่งสัปดาห์ผ่านไปโดยไม่มีข่าวคราวเรื่องวันเปิดพระวิหาร หนึ่งสัปดาห์นั้นเหมือนหนึ่งปีสำหรับเรา เราตั้งตาคอยการแต่งงานในพระวิหาร การฉลองกับเพื่อนๆ และครอบครัวทันทีที่ทำได้

ขณะเวลาผ่านไปโดยไม่มีข่าวคราวเกี่ยวกับวันเปิดพระวิหารอีกครั้ง เรารู้สึกว่าเราควรพิจารณาทางเลือกอื่น เพราะพระวิหารอาบา ไนจีเรียเป็นพระวิหารแห่งเดียวในไนจีเรีย เราจึงคิดได้ว่าเราคงต้องเดินทางไปพระวิหารอักกรา กานา ถ้าเราอยากรับการผนึกโดยเร็ว น่าเสียดายที่เราไม่มีเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แต่เราวางแผนเรื่องการแต่งงานในพระวิหารมานาน และเรารู้ว่าเราควรเดินหน้าต่อไป

เรายืมเงินจากครอบครัวและเพื่อนๆ เราเตรียมการเรื่องหนังสือเดินทางระหว่างประเทศ โทรไปพระวิหารอักกรา กานาเพื่อกำหนดวัน และซื้อตั๋วเครื่องบินไปกานา

เรามาถึงอักกราวันที่ 14 สิงหาคม ปี 2009 และไปพระวิหารในวันรุ่งขึ้น ในห้องผนึก มีเรากับผู้ผนึกและพยานอีกสองคนเท่านั้น ไม่มีเพื่อน ไม่มีครอบครัว และไม่มีคนรู้จักอยู่กับเรา แต่ในประเทศที่ไม่คุ้นเคย ในเขตไกลบ้าน เรารู้ว่าเราอยู่ในที่ซึ่งเราควรอยู่ และกำลังทำสิ่งที่เราควรทำ ระหว่างนั้นเรารู้สึกถึงพลังของนิรันดรและเข้าใจชัดเจนมากขึ้นถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเราและต่อลูกทุกคนของพระองค์

น่าเศร้าที่ภรรยาของผมถึงแก่กรรมในปี 2010 หลังจากให้กำเนิดลูกคนแรก ผมคิดถึงเธอมากแต่อบอุ่นใจเป็นอย่างยิ่งที่รู้ว่าเราได้รับการผนึกในพระวิหารแล้ว ผมรู้สึกขอบคุณชั่วนิรันดร์ที่เราไม่เลื่อนการแต่งงานในพระวิหารออกไปโดยรอเวลาที่สะดวก การแต่งงานของเราเป็นเรื่องที่ผมจะนึกถึงเสมอ รวมถึงเรื่องราวในนั้นที่ผมจะไม่มีวันลืม ■

ชิเนดู เอเวเรอูโซ, ลากอส ไนจีเรีย

ผมจะหางานได้หรือ

ผมจ้องดูบิลที่พับอยู่ในมือพลางนึกว่าผมยังต้องจ่ายส่วนสิบจากเงินที่หาได้ในช่วงสัปดาห์สุดท้ายของงานฤดูร้อน ผมเป็นหนี้ส่วนสิบ 90 แรนด์ และผมมีบิลต้องจ่าย 100 แรนด์

ผมเพิ่งเริ่มเรียนแพทย์ปีสุดท้ายและมีค่าเล่าเรียนมากมายต้องจ่าย ผมนั่งพลิกบิล 100 แรนด์กลับไปกลับมา พลางนึกถึงการจ่ายส่วนสิบ งานฤดูร้อนของผมสิ้นสุดแล้ว ผมอาจไม่ได้งานเหมาะกับตารางเวลาอันยุ่งเหยิงของผมอีก แต่คุณพ่อคุณแม่สอนผมให้จ่ายส่วนสิบเต็ม เงินส่วนนี้เป็นของพระเจ้า ผมทราบดี เมื่อคิดได้เช่นนั้นผมจึงนำเงินใส่ซองและจ่ายส่วนสิบของผม

หลายวันต่อมา ขณะหางานทำ ผมสวดอ้อนวอนขอให้หน้าต่างสวรรค์เปิดให้ผม ผมต้องการงานที่เหมาะกับตารางเวลาของผม ทำไม่กี่ชั่วโมงแต่มีรายได้ดี และยังคงมีเวลาให้ผมเรียนหนังสือ สรุปก็คือผมต้องการปาฏิหาริย์

สองสัปดาห์ต่อมาเพื่อนคนหนึ่งแนะนำผมให้ไปสมัครงานที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งซึ่งคณะแพทย์ของเราเพิ่งเปิดชั้นเรียนใหม่ ผมเดินไปสำนักงานและเคาะประตู ผู้หญิงที่อยู่ข้างในจำผมได้ เธอเคยสอนชั้นเรียนของเราเมื่อสองปีก่อน

“ผมทราบมาว่าคุณกำลังจะจ้างครูสอนพิเศษสำหรับโปรแกรมใหม่ของคุณ” ผมพูด “ถ้าเป็นอย่างนั้น ผมอยากได้งานทำ”

“ใช่ค่ะ” เธอตอบ “เรากำลังหาคนสอนนักศึกษาแพทย์ปีสองกลุ่มหนึ่งในช่วงบ่ายๆ หนึ่งชั่วโมง เริ่มสอนกี่โมงก็ได้และคุณจะต้องศึกษาคนไข้ไม่ซ้ำหน้ากันในแต่ละวันแล้วสอนนักศึกษา คุณจะทำได้ไหมคะ” เธอถาม

พระเจ้าทรงช่วยให้ผมได้งานตรงกับที่ผมต้องการพอดี! นั่นเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของผม

หลังจากทำงานได้หนึ่งเดือน ผมพบว่าผมได้รับพรมากเหลือเกิน เช็คเงินเดือนของผมแสดงว่าผมได้เงินเดือนสูงกว่าที่คิดไว้สามเท่า นอกจากนี้ผมยังได้รับเงินชดเชยวันหยุดด้วย

พระเจ้าทรงเปิดหน้าต่างสวรรค์และเทพรมาให้ผมเกินกว่าที่ผมคาดไว้ ด้วยเหตุนี้ศรัทธาของผมในหลักธรรมเรื่องส่วนสิบจึงแรงกล้าขึ้น ■

เกรก เบอร์กอยเน, แอฟริกาใต้

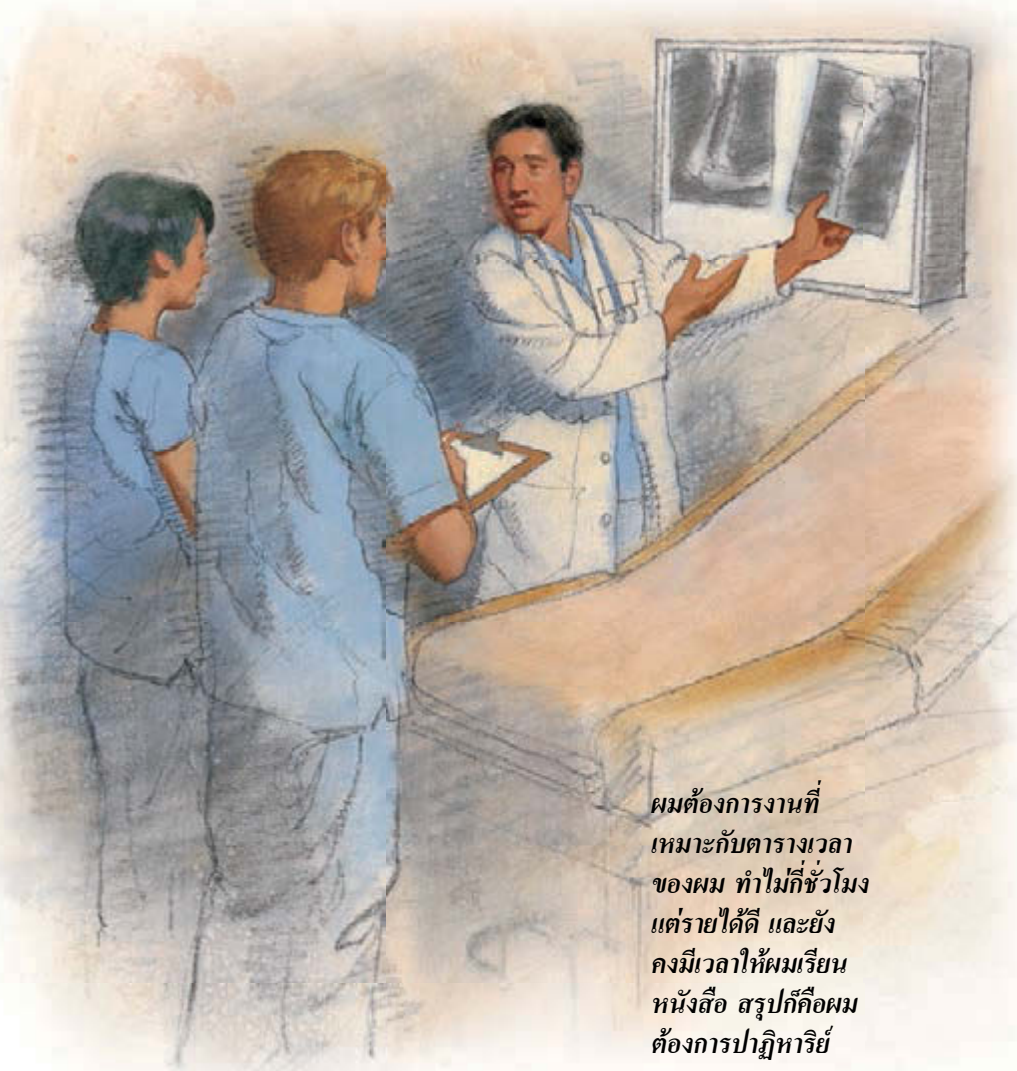

ผมต้องการงานที่เหมาะกับตารางเวลาของผม ทำไม่กี่ชั่วโมงแต่รายได้ดี และยังคงมีเวลาให้ผมเรียนหนังสือ สรุปก็คือผมต้องการปาฏิหาริย์

กล้ารับใช้

ศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันขอให้ชายหนุ่มทุกคนที่สามารถและมีค่าควรไปรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา และยินดีให้หญิงสาวรับใช้ด้วย คนหนุ่มสาวทั่วโลกกำลังตอบรับการเรียกให้รับใช้นี้ แต่การทำตามศาสดาพยากรณ์เรียกร้องศรัทธาและความกล้าหาญ ในเรื่องราวต่อจากนี้ อดีตผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวจะบอกว่าพวกเขาพบพลังในการเอาชนะอุปสรรคที่มาพร้อมการตัดสินใจและการเตรียมรับใช้งานเผยแผ่อย่างไร

ยืนหยัดตามการตัดสินใจ

เมื่อดิฉันอายุครบ 21 ปี ดิฉันเริ่มรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้รับใช้งานเผยแผ่ ดิฉันไม่เคยคิดจะเป็นผู้สอนศาสนา ด้วยเหตุนี้จึงไม่นึกไม่ฝันว่าจะคิดแบบนี้ได้ ผู้นำฐานะปุโรหิตกระตุ้นดิฉันให้สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และดิฉันทำตาม

คำตอบที่ได้รับชัดเจนมาก ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันรับใช้งานเผยแผ่ ตอนแรกดิฉันรู้สึกตื่นเต้นกับการรับใช้ แต่การจากไปเป็นผู้สอนศาสนาท้าทายกว่าที่ดิฉันคาดไว้

นายจ้างไม่เข้าใจว่าทำไมดิฉันต้องไปนานถึง 18 เดือน และเขาไม่ต้องการให้ดิฉันลาไปเตรียมตัวก่อนออกเดินทาง เขายื่นคำขาดว่า “ทำงานหรือไม่ทำ แล้วแต่คุณ” เป็นเรื่องน่ากลัวที่ไม่ได้ทำงานในช่วงสัปดาห์ท้ายๆ ก่อนไปเป็นผู้สอนศาสนา แต่ดิฉันก็เลือกออกจากงานนั้น

การตรวจสุขภาพตามข้อกำหนดเป็นเรื่องซับซ้อนเช่นกัน แพทย์ในรัสเซียประเทศบ้านเกิดของดิฉันไม่เคยเห็นเอกสารการตรวจสุขภาพผู้สอนศาสนาของศาสนจักรมาก่อนและไม่ยอมเซ็นชื่อให้

อุปสรรคลักษณะนี้ทำให้ดิฉันสงสัยว่าดิฉันเลือกถูกแล้วหรือ หลายครั้งที่ดิฉันเกือบเปลี่ยนใจ แต่เวลาไม่แน่ใจ ดิฉันมักจะนึกถึงคำตอบการสวดอ้อนวอนที่ได้รับและสามารถยืนหยัดตามการตัดสินใจนั้นได้ ในที่สุดดิฉันก็พบวิธีแก้ปัญหาเหล่านี้และปัญหาอื่นๆ ที่ดิฉันเผชิญ

ดิฉันได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก รัสเซีย สองสามเดือนแรกในสนามเผยแผ่ไม่ง่ายเลย แต่เพราะสิ่งที่ดิฉันเรียนรู้ขณะจัดการกับอุปสรรคทั้งหลายที่พบเจอระหว่างเตรียมรับใช้ ดิฉันจึงสามารถเผชิญการท้าทายในงานเผยแผ่ได้ งานเผยแผ่ของดิฉัน—และความยุ่งยากที่พบระหว่างเตรียมรับใช้—สอนดิฉันว่าดิฉันสามารถทำเรื่องยากๆ ได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า

เอลีนา โอกเนวา แอนเดอร์สัน, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ภาพถ่ายโดย นิโคล ดูปองต์ และภาพถ่ายจากครอบครัว

ชีวิตผมเป็นของพระองค์

เมื่อผมอายุครบ 18 ปี สมาชิกหลายคนในวอร์ดและสเตคเริ่มบอกว่าผมควรไปเป็นผู้สอนศาสนา ถึงแม้ผมมีแผนมาตลอดว่าจะรับใช้งานเผยแผ่ แต่ผมไม่ชอบให้ใครกดดัน

ไม่นานผมก็เริ่มเรียนวิทยาลัยปีแรก เนื่องจากความขยันผมจึงได้ทุนให้ไปศึกษาในเยอรมนี เยอรมนีต่างจากเม็กซิโกประเทศบ้านเกิดของผมมาก แต่ผมกลับหลงใหลวัฒนธรรมและเรียนภาษาได้อย่างรวดเร็ว

ในที่สุดมีคนเสนองานประจำให้ผมทำที่บริษัทมีชื่อแห่งหนึ่งของยุโรป ผมรู้สึกขึ้นมาทันทีว่าการรับใช้งานเผยแผ่เป็นเหมือนหน้าที่มากกว่าความปรารถนา ผมคิดว่าผมสามารถรับงานนี้ได้และมีความสุขกับความสำเร็จทางโลก

วันที่หิมะตกวันหนึ่งผมเดินทางไปเมืองไฮเดลแบร์กกับเมลานีเพื่อนของผม หลายชั่วโมงหลังจากนั้น ทางหลวงปกคลุมไปด้วยหิมะและเราเริ่มง่วง เราขับรถประมาณ 65 ไมล์ (105 กิโลเมตร) ต่อชั่วโมงตอนที่เราขับผ่านไฟแดงไปชนรถโดยสารคันหนึ่ง

เมื่อผมตื่น ผมเห็นตำรวจ รถพยาบาล และเมลานีกำลังร้องไห้ รถยนต์พังยับเยิน และผมยังอยู่ในรถ ผมน้ำตาคลอเมื่อตระหนักว่าเราได้รับพรมากเหลือเกินที่ยังมีชีวิตอยู่ ผมเริ่มสวดอ้อนวอนและขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงให้เรารอดตาย แต่ความกลัวอย่างหนึ่งเกิดขึ้นกับผม—ผมไม่สามารถขยับ

ขาทั้งสองข้างได้

ระหว่างทางไปโรงพยาบาล ผมได้ยินพยาบาลพูดกันว่าถ้าผมบาดเจ็บที่กระดูกสันหลัง ผมอาจจะเดินไม่ได้อีก ผมสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์สุดหัวใจ แรกทีเดียวผมขอบพระทัยพระองค์อีกครั้งที่ทรงให้ผมรอดตาย โดยตระหนักว่าชีวิตผมไม่ใช่ของผม จากนั้นผมสัญญากับพระองค์ว่า "ถ้าขาของผมไม่เป็นอะไรและผมเดินได้ ผมจะรับใช้งานเผยแผ่สุดจิตสุดใจของผม"

หลังจากอยู่ที่โรงพยาบาลสี่ชั่วโมง ผลการวินิจฉัยออกมาดี ผมจะเดินได้อีก ผมไม่ลังเลเรื่องการรับใช้งานเผยแผ่อีกเลย แต่ผมกลับรู้สึกถึงความปรารถนาอย่างแรงกล้าต้องการแบ่งปันประจักษ์พยานของผมว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาในสวรรค์ของเรา และพระองค์ทรงทำปาฏิหาริย์ในชีวิตเราได้

หลังจากประสบการณ์นั้นผมตัดสินใจว่าจะไม่รับงานที่เสนอ ผมรู้ว่าเวลาและทุกอย่างที่ผมมีเป็นของพระเจ้า แล้วเหตุใดผมจะไม่สละเวลาเล็กน้อยนั้นให้พระองค์และรับใช้พระองค์สองปีเล่า

หลังจากเรียนจบ ผมได้รับเรียกไปรับใช้ในแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี ในช่วงงานเผยแผ่ผมเป็นพยานถึงพระบิดาบนสวรรค์ ผมรู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของผม และพระองค์ทรงคุ้มครองผม พระองค์ประทานชีวิตให้ผม และชีวิตผมจะเป็นของพระองค์ตลอดไป

มาฮอนราย กอนซาเลซ, มอเรโลส เม็กซิโก

ดิฉันเปลี่ยนใจ

ดิฉันอายุ 21 ปีและเป็นหุ้นส่วนร้านเสริมสวย ดิฉันสอนชั้นปฐมวัยที่โบสถ์ชีวิตดี แต่รู้สึกจิตใจไม่สงบ ดูเหมือนมีบางอย่างที่ดิฉันต้องทำ—เพียงแต่ดิฉันไม่รู้ว่าต้องทำอะไร

อธิการเรียกดิฉันเข้าไปในห้องทำงานในวันอาทิตย์วันหนึ่งและถามว่าดิฉันเคยคิดจะรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ดิฉันไม่พร้อมเลย ดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรได้เพียงสองปีและไม่เคยคิดเรื่องการรับใช้งานเผยแผ่

ดิฉันบอกอธิการว่าดิฉันไม่คิดว่างานเผยแผ่จะเหมาะกับดิฉัน ขณะดิฉันออกจากห้องทำงานของอธิการ เขาพูดว่า "ถ้าคุณเปลี่ยนใจ บอกให้ผมทราบด้วยนะครับ" ดิฉันคิดว่าเรื่องจบลงแล้ว แต่คำพูดของอธิการยังก้องอยู่ในจิตใจ

ดิฉันถามตนเองว่าดิฉันจะรับใช้งานเผยแผ่ได้อย่างไร ดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในครอบครัว ครอบครัวจะรู้สึกอย่างไร ดิฉันจะทำอย่างไรกับหุ้นร้านเสริมสวยของดิฉัน ดิฉันจะรับมือกับการรับใช้หนึ่งปีครึ่งได้หรือ

ขณะไตร่ตรองคำถามเหล่านี้ ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันหยิบขึ้นมาเปิดแอลมาบทที่แปด ขณะอ่านเรื่องแอลมากับอมิวเล็คเริ่มงานเผยแผ่ของพวกท่าน ดิฉันรู้ว่าดิฉันต้อง "ประกาศพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า" (ข้อ 30) วันอาทิตย์ถัดมาดิฉันบอกอธิการว่าดิฉันเปลี่ยนใจแล้วและต้องการรับใช้งานเผยแผ่

มีสิทธิ์รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า

"บางท่านอาจมีนิสัยเขินอายโดยธรรมชาติหรือคิดว่าตนเองไม่ดีพอที่จะขานรับการเรียกให้รับใช้ดังกล่าว ขอให้ระลึกว่านี่คืองานของพระเจ้า เมื่อเราอยู่ในกิจของพระเจ้า เราย่อมมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระเจ้าจะทรงปรับบ่าให้เหมาะแก่การแบกภาระไว้บนนั้น"

ประธานโธมัส เอส. มอนสัน "พระเจ้าทรงต้องการผู้สอนศาสนา" *เลียโฮนา* ม.ค. 2011 หน้า 4

ครอบครัวของดิฉันสนับสนุนเต็มที่ และดิฉันสามารถขายหุ้นร้านเสริมสวยของดิฉันได้ ดิฉันรับใช้ในการากัส เวเนซุเอลา และยังคงเก็บเกี่ยวพรของการรับใช้พระเจ้าอย่างซื่อสัตย์

เจสซิกา แบคซิส, ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ—และงานเผยแผ่

ผมเติบโตในศาสนจักรและมีแผนมาตลอดว่าจะรับใช้งานเผยแผ่ แต่เมื่อใกล้ถึงเวลารับใช้ ผมอยากมีประสบการณ์อันเปี่ยมด้วยพลังเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของตนเองเช่นที่ผมเคยได้ยินคนอื่นๆ พูดถึงเมื่อพวกเขาเล่าเรื่องการเข้าร่วมศาสนจักร

ผมรู้ว่าการจากไปเป็นผู้สอนศาสนาเรียกร้องการเสียสละ ผมมีงานดีที่ให้เงินเดือนงาม และผมสงสัยว่าเมื่อกลับมาแล้วผมจะสามารถหางานได้ดีเท่านี้หรือไม่ ผมห่วงเรื่องการเรียนหยุดชะงักและการต้องจากครอบครัวกับเพื่อนๆ แต่ผมรู้ลึกๆ ในใจว่าการรับใช้งานเผยแผ่เป็นเรื่องสมควรทำ ผมจึงเตรียมต่อไป

การเตรียมส่วนหนึ่งของผมคือผมไปกับเอ็ลเดอร์ในเขตตามนัดสอนของพวกเขา เย็นวันหนึ่งผมกับผู้สอนศาสนาสอนชายคนหนึ่งเรื่องพระคำแห่งปัญญา แต่เขาไม่ยอมรับหลักธรรม เมื่อเราออกจากบ้านของเขา ผมบอกได้เลยว่าเอ็ลเดอร์ท้อใจมาก และผมรู้สึกเศร้าใจเช่นกัน

ผมไม่แน่ใจว่าทำไมผมต้องเศร้าใจ เพราะผมไม่รู้จักผู้ชายคนนี้เลย ผมคิดเรื่องนี้ตลอดและตระหนักว่าผมรู้สึกแบบนี้เพราะผมรู้สึกถึงพระวิญญาณระหว่างบทเรียน ผมรู้สึกเศร้าใจที่ชายคนนี้ปฏิเสธสิ่งที่นำปีติอย่างยิ่งมาให้ผม

ความคิดเช่นนั้นทำให้ผมตระหนักว่าผมเปลี่ยนใจเลื่อมใส *แล้ว* จริงๆ ผมรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง และผมรอแทบไม่ไหวที่จะแบ่งปัน ไม่นานผมก็ได้รับเรียกไปรับใช้ในคณะเผยแผ่โรม อิตาลี

ผมได้รับพรมากมายเพราะการเสียสละของผมระหว่างเตรียมทำงานเผยแผ่ ผมสอนพระกิตติคุณให้คนดีๆ มากมาย ผมสร้างมิตรชั่วชีวิต และผมได้เรียนภาษาอังกฤษ พรมีมาตลอดหลังจากผมกลับบ้านแล้ว ผมได้งานอย่างเดียวกันกับที่เคยทำก่อนเป็นผู้สอนศาสนาและได้เลื่อนขั้นด้วย

แต่พรประเสริฐสุดน่าจะเป็นประจักษ์พยานที่เพิ่มขึ้นในพระกิตติคุณ งานเผยแผ่ของผมเป็นช่วงเวลาของการเติบโตทางวิญญาณที่ไม่มีอะไรเทียบได้ ซึ่งผมจะสำนึกคุณตลอดไป ■

มาร์โก แบรนโด, อิตาลี

ถ่ายภาพประกอบโดย แบรนดัน พลินท์

ความก้าวหน้าส่วนบุคคล ของครอบครัวเรา

โดย ฮิลลารีย์ สลอฟเทอร์ และ เอลีสซา เจ. เคิร์คแฮม

บางครั้งคนๆ หนึ่งก็สามารถเปลี่ยนแปลงทุกอย่างรอบตนเองได้ ถ้าคุณเริ่มจากตัวคุณเอง—ถ้าคุณกล้าเริ่มจากตัวคุณเอง—ทุกอย่างรอบตัวคุณจะจัดการตัวมันเองในที่สุด" คัทยา คาลาชนิโควา จากเคียฟ ยูเครน กล่าว

ศรัทธาและความก้าวหน้าส่วนบุคคลทำให้คัทยา คาลาชนิโควา และอิวานนา รูบานเชียก จากวอร์ดวอสเกรเซนสค์เคียพบความกล้านั้น โดยเปิดโอกาสให้พวกเธอได้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและเตรียมตัวเข้าพระวิหาร

ทำการเปลี่ยนแปลง

ทั้งครอบครัวของคัทยาและครอบครัวของอิวานนาเข้าร่วมศาสนจักรหลังจากจัดตั้งคณะเผยแผ่เคียฟ ยูเครนในปี 1992 ได้ไม่นาน แต่ทั้งสองครอบครัวค่อยๆ เบนออกไปสู่ความไม่แข็งขันก่อนที่เด็กหญิงจะโตพอรับบัพติศมา

ครอบครัวของอิวานนาย้ายไปอยู่บ้านใกล้โบสถ์วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเมื่อเธออายุ 13 ปี ขณะที่เธอกับคุณแม่เดินผ่านโบสถ์ คุณแม่จะนึกถึงความดีที่ศาสนจักรเคยนำมาสู่ชีวิตท่าน ท่านกระตุ้นอิวานนาให้ไปโบสถ์ "คุณแม่รู้ว่าในศาสนจักรพวกเขาจะสอนดิฉันแต่เรื่องดีๆ เมื่อเทียบกับโลก" อิวานนากล่าว เธอเริ่มไปโบสถ์ เข้าร่วมกิจกรรม และพบกับผู้สอนศาสนา เมื่อผู้สอนศาสนาถามว่าเธออยากรับบัพติศมาหรือไม่ เธอตกลง

เรื่องราวของคัทยา

เมื่ออายุ 15 ปี คัทยากลับจากไปเที่ยวกับกลุ่มเยาวชนในชุมชน เธอแปลกใจเมื่อคุณพ่อบอกเธอว่าท่านเชิญผู้สอนศาสนามาสอนเธอ ท่านบอกชัดเจนว่าท่านไม่สนใจแม้เธอจะได้รับอนุญาตให้ฟังก็ตาม

คัทยากำหนดเวลาพบกับผู้สอนศาสนา "ขณะฟัง ดิฉันรู้สึกว่านี่เป็นทางที่ควรไป ดิฉันจำความรู้สึกตอนไปโบสถ์สมัยเด็กได้ และหลังจากนั้นไม่นานดิฉันจึงตัดสินใจรับบัพติศมา" เธอกล่าว

ก้าวหน้าเป็นส่วนตัว

เยาวชนหญิงทั้งสองต้องปรับตัวหลายอย่างเพื่อเป็นสมาชิกศาสนจักร และความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยให้พวกเธอเปลี่ยนแปลง "ดิฉันโตขึ้นเรื่อยๆ ดิฉันมีนิสัยหลายอย่างติดตัว แม้แต่การแต่งกายก็ต้องเปลี่ยน" คัทยาหวนคิด "ความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยให้ดิฉันเปลี่ยนทีละเล็กทีละน้อย ให้พลังแก่ดิฉันเพื่อเป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ไม่เฉพาะในโบสถ์เท่านั้น แต่ทุกๆ วัน"

ความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยให้อิวานนาและคัทยาสามารถสร้างนิสัยอันจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ตนเองทางวิญญาณ อาทิ การสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ และการดูสื่อที่เหมาะสม พวกเธอเรียนรู้วิธีสอนบทเรียนและรับใช้ผู้อื่นด้วย สรุปได้ว่าความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยให้พวกเธอใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นและเป็นแบบอย่างที่ดีขึ้นต่อครอบครัว

"ความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยดิฉัน งานมอบหมายทุกอย่างที่สำเร็จลุล่วงทำให้ดิฉันเติบโต เพิ่มความรู้และความกล้าหาญ"

คัทยา คาลาชนิโควาได้ความรู้จากการทำความก้าวหน้าส่วนบุคคล ซึ่งส่งผลให้คุณพ่อคุณแม่ไปโบสถ์กับเธอ หน้าตรงข้าม: คัทยากับอิวานนา รูบานเชียก เพื่อนของเธอ หน้าพระวิหารเคียฟ ยูเครน

ภาพถ่ายโดย ลูคัส แม็คกรอว์ และเทรเวอร์ แม็คโดนัลด์

ความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยให้เยาวชนหญิงสองคนในเคียฟยูเครนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบวกในชีวิตพวกเธอและในชีวิตครอบครัวของพวกเธอ

อิวานนากล่าว “ความก้าวหน้าส่วนบุคคลเอื้อประโยชน์ต่อดิฉันอย่างยิ่งเพราะสมาชิกส่วนใหญ่ในครอบครัวเป็นสมาชิกที่ไม่แข็งขันของศาสนจักร”

นำโดยแบบอย่าง

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับอิวานนาผ่านความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยให้เธอเป็นแบบอย่างต่อครอบครัว “คุณพ่อคุณแม่เห็นตลอดว่าดิฉันเปลี่ยนไปอย่างไร พวกท่านมีความสุขมากที่ดิฉันไปโบสถ์” อิวานนากล่าว เธอไปโบสถ์และเข้าร่วมกิจกรรมคนเดียวจนกระทั่งวันหนึ่งคุณแม่ตัดสินใจไปการประชุมศีลระลึกกับเธอ เวลานี้พวกเขาไปโบสถ์ด้วยกัน

แบบอย่างของคัทยาสัมผัสชีวิตครอบครัวเธอเช่นกัน ไม่นานหลังจากคัทยาเข้าร่วมศาสนจักร คุณแม่ของเธอเริ่มมากับเธอ จากนั้นก็คุณพ่อ ครอบครัวของเยาวชนหญิงทั้งสองสังเกตเห็นความแตกต่างที่ความก้าวหน้าส่วนบุคคลและความแข็งขันในศาสนจักรทำให้เกิดขึ้นในชีวิตของคัทยาและอิวานนา พวกเขาเห็นว่าทั้งสองคนมีความสุขเพียงใดและต้องการมีส่วนในปีตินั้น

เข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้า

ปีติของคัทยาและครอบครัวเธอเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อคัทยามีส่วนร่วมในความก้าวหน้าส่วนบุคคล เธอสังเกตเห็นว่าโปรแกรมดังกล่าวเน้นความสำคัญของพระวิหาร “มีอยู่หมวดหนึ่งพูดถึงเรื่องการไปพระวิหาร และดิฉันอยากไปพระวิหารจริงๆ แต่คุณพ่อคุณแม่ไม่พร้อม” เธอจำได้

อย่างไรก็ตาม คัทยาสามารถไปเข้าพระวิหารกับชั้นเรียนเซมินารีได้ เธอกล่าวว่า “ดิฉันทำงานพระวิหารเป็นครั้งแรก ดิฉันมีความสุขมาก และอยากไปอีก ดิฉันอยากให้ครอบครัวไปที่นั่นและรับการผนึกเพื่อนิรันดร”

ครอบครัวของคัทยาเตรียมตัวและในที่สุดก็รู้สึกว่าพวกเขาพร้อมจะไปพระวิหาร สองปีหลังจากคัทยาไปพระวิหารครั้งแรก เธอกลับไปอีกครั้ง แต่คราวนี้ไปกับครอบครัว “ดิฉันเข้าใจว่าพระวิหารเป็นสถานที่ซึ่งครอบครัวจะได้เป็นนิรันดร์จริงๆ” คัทยากล่าว พวกเขาได้รับการผนึกในพระวิหารไฟรบูร์ก เยอรมนี

อิวานนาถือว่าความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยให้เธอเป็นแบบอย่างที่ดีต่อครอบครัว เวลานี้อิวานนากับคุณแม่ไปโบสถ์ด้วยกัน

พัฒนาความเข้มแข็งทางวิญญาณ

“โปรแกรมของเยาวชนหญิงมีรูปแบบอันทรงประสิทธิผลในการพัฒนาความเข้มแข็งทางวิญญาณของเยาวชนหญิงและเปิดโอกาสให้เราช่วย ความก้าวหน้าส่วนบุคคลช่วยเยาวชนหญิงเตรียมรับศาสนพิธีพระวิหารด้วยความช่วยเหลือจากแบบอย่างของมารดา ย่า ยาย และสตรีชอบธรรมทุกคนที่อยู่รอบข้างพวกเธอในศาสนจักร”

ประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด “ช่วยพวกเขาระหว่างทางกลับบ้าน” *เลียโฮนา* พ.ค. 2010 หน้า 30

ดำเนินต่อไปในศรัทธา

คัทยากับอิวานนาสำนึกคุณศาสนจักรและทั้งคู่ได้ประโยชน์จากสิ่งที่ศาสนจักรมอบให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าส่วนบุคคล “ประจักษ์พยานของดิฉันเกี่ยวกับความก้าวหน้าส่วนบุคคลคือสิ่งนี้ทำให้เราเข้มแข็งขึ้นและช่วยให้เราดีพร้อมในทุกๆ ด้านของชีวิตเรา” คัทยากล่าว

อิวานนารู้สึกว่าองค์การเยาวชนหญิงและองค์การต่างๆ ของศาสนจักรได้ช่วยเธอเตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนา อิวานนาคิดบวกต่องานเผยแผ่ศาสนา เธอกล่าวว่า “อย่าท้อแท้หมดกำลังใจ แต่จงเป็นแบบอย่างเสมอว่าศาสนจักรเปลี่ยนชีวิตเราอย่างไร เรามีความสุขในศาสนจักร และทุกคนอยากมีความสุข ถ้าเราพาผู้คนมาและแสดงให้พวกเขาเห็นความสุขนั้น พวกเขาจะทำตามแบบอย่างของเรา เราสามารถช่วยคนเหล่านั้น และรับใช้พวกเขาได้เสมอ—ด้วยวิธีเล็กๆ น้อยๆ—และในช่วงจังหวะดีๆ ช่วงใดช่วงหนึ่ง พวกเขาจะพร้อม” ■

คำพูดหนึ่งคำ กับบทเรียนตลอดชีวิต

โดย เฮเธอร์ ริกลีย์
นิตยสารศาสนจักร

ความสุจริตคือความประพฤติในเวลาที่ท่านคิดว่าไม่มีใครมองเห็น

ขณะนอกอากาศร้อนจัดถึง 115 องศาฟาเรนไฮต์ (46 องศาเซลเซียส) ตามแบบฉบับหน้าร้อนที่ฟาร์มในบรอว์ลีย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ดิฉันเตะยางรถบรรทุกน้ำขนาดใหญ่ที่เสียเป็นครั้งที่สามในช่วงสี่วัน ดิฉันอาศัยเงินที่ได้จากการทำงานหน้าร้อนมาจ่ายค่าความบันเทิง ค่าเสื้อผ้าใส่ไปเรียนหนังสือ และค่าเล่าเรียน ถึงแม้อากาศจะร้อนดิฉันก็ไม่อยากตัดวันทำงานให้สั้นลง แต่ดูเหมือนว่าดิฉันจะต้องทำอย่างนั้นอีกครั้ง

เดวิด สมาชิกในวอร์ดของเราและเพื่อนของครอบครัว เดินจากโรงโม่มาดูรถบรรทุก โดยที่อยากระบายอารมณ์หงุดหงิดใส่เขา ดิฉันจึงพูดคำที่เคยได้ยินคนอื่นพูดเวลาพวกเขาอารมณ์เสีย แต่ก่อนจะพูดอย่างนั้น ดิฉันฉุกคิดได้ว่าไม่ควรพูดเพราะดิฉันรู้ว่าคำพูดนั้นไม่ดี แต่ดิฉันสลัดความคิดนั้นออกไป พลางคิดว่าไม่มีใครรู้เรื่องนี้หรอก ดิฉันพูดคำนั้นแต่ไม่ได้ทำให้ดิฉันรู้สึกดีขึ้นเลย

ความสุจริตและความเคารพตนเอง

"บางทีการทดสอบความสุจริตที่เชื่อถือได้มากที่สุดของคนเราคือเมื่อเราไม่ทำหรือพูดอะไรก็ตามอันจะทำลายความเคารพตนเองของเรา"

ประธานโธมัส เอส. มอนสัน
"In Search of an Abundant Life," ***Liahona,*** **Aug. 1988, 4**

เดวิดเงยหน้ามองดิฉันและบอกว่าเขากับคุณพ่อจะซ่อมรถบรรทุกให้ ระหว่างนั้นดิฉันได้งานอื่นทำในช่วงเวลาที่เหลือของวัน

ตกเย็นดิฉันกระโดดขึ้นรถบรรทุกของคุณพ่อและเราเริ่มขับกลับบ้าน หลังจากขับไปตามถนนไม่นานนัก คุณพ่อมองดิฉันจากด้านหน้าและบอกว่าเดวิดเล่าให้ท่านฟังเกี่ยวกับปฏิกิริยาของดิฉันตอนรถเสีย คำสบถ และทั้งหมด "เดวิดบอกว่าเขาไม่เคยคิดว่าจะได้ยินคำพูดแบบนั้นออกจากปากลูกสาวพ่อ" คุณพ่อกล่าว "เขานับถือลูกมากนะ ลูกรัก"

ดิฉันก้มหน้าด้วยความอับอาย น้ำตาไหลพราก ดิฉันลดค่าของตนเองในสายตาของคนที่ดิฉันแคร์ความคิดเห็นของเขา แต่เหนือสิ่งอื่นใด ดิฉันรู้สึกผิดหวังในตัวเองและรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงผิดหวังเช่นกัน ดิฉันตระหนักว่าเหตุใดการพูดคำนั้นจึงไม่ได้ทำให้ดิฉันรู้สึกดีขึ้นเลย

ดิฉันให้คำมั่นสัญญาว่าจะไม่พูดคำนั้นอีกหรืออะไรก็ตามที่จะทำให้พระผู้เป็นเจ้าไม่พอพระทัย ไม่ใช่เพราะดิฉันไม่ต้องการทำให้คุณพ่อและเดวิดละอายแทนดิฉันแต่เพราะนั่นเป็นสิ่งที่สมควรทำ ดิฉันเรียนรู้ว่าความสุจริตคือความประพฤติในเวลาที่ท่านคิดว่าไม่มีใครมองเห็น ■

ภาพประกอบ โดย สตีฟ ครอสพาร์

ดิฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าอย่างนั้นหรือ

โดย วาลารี เชงก์

ข้อหนึ่งในพันธสัญญาเดิมช่วยให้ดิฉันเข้าใจธรรมชาติแห่งสวรรค์ของตน

ดิฉันเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย วัย 21 ปี กำลังมองหาความจริงและดีใจเป็นที่สุดที่ได้ยินข่าวสารพระกิตติคุณจากผู้สอนศาสนา ดิฉันยอมรับข่าวสารอย่างช้าๆ ทว่าสุดหัวใจ ดิฉันเข้าร่วมศาสนจักร แต่เป็นสมาชิกเพียงคนเดียวของครอบครัวที่ทำเช่นนั้น

หลังจากเป็นสมาชิกศาสนจักรได้ประมาณหนึ่งปี ดิฉันตระหนักว่าประจักษ์พยานของดิฉันเข้มแข็งขึ้นทุกวัน แต่มีบางอย่างขาดหายไป ดิฉันไม่รู้ว่าดิฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า

จริงอยู่ที่ดิฉันยอมรับว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของทุกคน อย่างไรก็ตาม ดิฉันไม่เคยตระหนักว่าพระองค์ทรงรู้จักงานสร้างแต่ละอย่างของพระองค์ละเอียดลออเพียงใด “ด้วยทั้งหมดที่มีในโลกนี้” ดิฉันถามตนเอง “พระองค์จะทรงรู้จักดิฉันเป็นส่วนตัวได้อย่างไร พระองค์จะทรงถือว่าดิฉันเป็นธิดาของพระองค์ได้อย่างไร พระองค์จะทรงรักดิฉันเหมือนลูกของพระองค์ได้อย่างไร”

เนื่องด้วยคำถามเหล่านี้ในใจดิฉันจึงหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอ้อนวอน ไม่นานหลังจากนั้น ระหว่างศึกษาพระคัมภีร์ ดิฉันเปิดเจอ 1 พงศาวดาร 28:9 โดยบังเอิญ กษัตริย์ดาวิดบอกลูกชายว่า “ซาโลมอนบุตรของเราเอ๋ย เจ้าจงรู้จักพระเจ้า และจงปรนนิบัติพระองค์ด้วยใจจริงและด้วยความเต็มใจของเจ้า เพราะพระเจ้าทรงพิจารณาจิตใจทั้งปวง และทรงเข้าใจในแผนงานและความคิดทั้งปวง ถ้าเจ้าแสวงหาพระองค์เจ้าจะพบพระองค์ แต่ถ้าเจ้าทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงเหวี่ยงเจ้าออกไปเสียเป็นนิตย์”

ไม่มีข้อใดในพระคัมภีร์ทำให้ดิฉันใกล้ชิดพระบิดาในสวรรค์มากเท่าข้อนี้ ซึ่งเป็นพยานต่อดิฉันไม่เพียงว่าดิฉันเป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นแต่ถ้าดิฉันแสวงหาพระองค์ ดิฉันจะพบพระองค์ อีกทั้งเป็นพยานต่อดิฉันถึงธรรมชาติแห่งสวรรค์ของดิฉันด้วย ในใจดิฉันไม่เคยเลื่อมใสความคิดที่ว่าดิฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าเลย ดิฉันเคยหวังให้เรื่องเหล่านี้จริงแต่ไม่ได้มีความรู้สึกขนาดนั้นเกี่ยวกับพระบิดาที่รักในสวรรค์ ดิฉันไม่อาจเข้าใจพระสัตภาวะผู้ทรงรู้ความนึกคิดและความมุ่งมาดปรารถนาในส่วนลึกของดิฉัน ดิฉันไม่อาจยอมรับความรักของพระองค์ผู้ทรงรู้ข้อบกพร่องและความผิดพลาดมากมายที่ดิฉันเคยทำ

พระคัมภีร์สอนดิฉันหลายเรื่อง เรื่องแรก ดาวิด คนที่เคยทำผิดพลาดมามากมาย แนะนำซาโลมอนบุตรชายให้แสวงหาพระเจ้าและรับใช้พระองค์ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว ด้วยเหตุนี้ซาโลมอนจึงพบพระเจ้า การอ่านถ้อยคำเหล่านี้ปลุกความปรารถนาแรงกล้าในใจดิฉันให้พัฒนาสัมพันธภาพส่วนตัวกับพระบิดาในสวรรค์ ดิฉันเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับหนทางอันเปี่ยมด้วยความรักของพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันรู้เช่นเดียวกับดาวิดและซาโลมอนว่าดิฉันพบพระองค์ได้ สัมพันธภาพของเราแน่นแฟ้นขึ้น พระคัมภีร์ข้อนี้ให้สูตรดำเนินชีวิต และดิฉันพบว่าเป็นความจริง

ดิฉันค้นพบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักดิฉันเป็นส่วนตัว ดิฉันยังคงศึกษาพระคัมภีร์ข้อนี้จนประโยคที่ว่า “พระเจ้าทรงพิจารณาจิตใจทั้งปวง” ฝังลึกในใจดิฉันทุกครั้งที่อ่านข้อนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระซิบต่อใจดิฉันว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบทุกเรื่อง แม้ “แผนงานและความคิดทั้งปวง” ดิฉันรู้ว่าพระองค์มิได้ทรงเป็นเพียงพระผู้สร้างดิฉันเท่านั้นแต่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่รักของดิฉันและดิฉันเป็นลูกที่รักของพระองค์เช่นกัน ดิฉันยอมรับในที่สุดว่าพระองค์ทรงรู้จักดิฉัน พระองค์ทรงทราบความนึกคิด ความมุ่งมาดปรารถนา ความฝัน ความต้องการ ความกลัว ความตั้งใจ และที่สำคัญที่สุดต่อดิฉันคือแผนงานในความคิดดิฉัน พระองค์ทรงรู้จักดิฉันเฉกเช่นบิดามารดาบนโลกนี้รู้จักดิฉันแต่พระองค์ทรงรู้จักมากกว่านั้น ความเข้าใจลึกซึ้งเช่นนี้ทำให้ดิฉันมีประจักษ์พยานว่าดิฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า ■

ภาพประกอบโดย เดอูอิต แลงสตัน

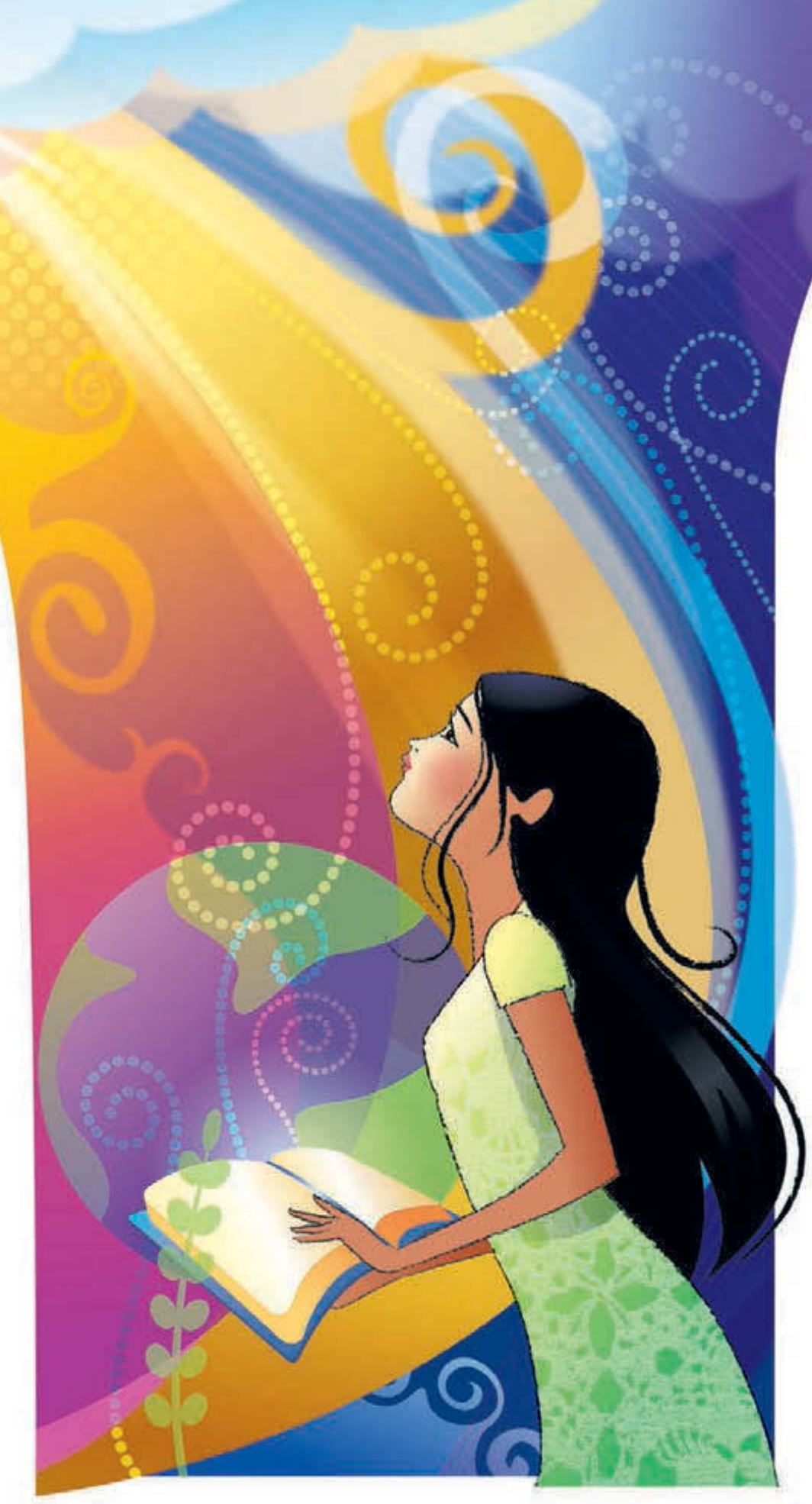

ธิดาที่รักของพระบิดาบนสวรรค์

“ในหน้าแรกของหนังสือ *เยาวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล* ท่านจะพบถ้อยคำเหล่านี้ ‘ท่านเป็นธิดาที่รักของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงเตรียมท่านให้มายังแผ่นดินโลกในช่วงเวลาพิเศษนี้เพื่อจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์และทรงเกียรติ’ [(จุลสาร 2009) หน้า 1]

“พี่น้องสตรีทั้งหลาย ถ้อยคำเหล่านี้จริง! ไม่ได้แต่งขึ้นในเทพนิยาย! นี่ไม่ใช่สิ่งที่ยอดเยี่ยมหรอกหรือที่จะรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงสถิตนิรันดร์ทรงรู้จัก ทรงฟัง ทรงดูแล และทรงรักท่านด้วยความรักอันเป็นนิจแท้จริงแล้วความรักที่พระองค์ทรงมีให้ท่านนั้นยิ่งใหญ่จนพระองค์ประทานชีวิตในโลกนี้ให้ท่านเพื่อเป็นของประทานอันล้ำค่า แห่ง ‘กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว’ สมบูรณ์ด้วยเรื่องราวอันแท้จริงของท่านเองเกี่ยวกับการผจญภัย การทดลอง และโอกาสที่จะได้รับความยิ่งใหญ่ เกียรติศักดิ์ ความกล้าหาญ และความรัก และที่ประเสริฐสุดคือพระองค์ทรงมอบของประทานอันล้ำค่าและเกินกว่าจะเข้าใจได้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบของประทานอันยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวง นั่นคือ–ชีวิตนิรันดร์–โอกาสและพรอันไม่มีที่สิ้นสุดแห่ง ‘ความสุขชั่วกาลนาน’ ของท่านเอง

“แต่พรเช่นนั้นไม่ใช่สิ่งที่ได้มาเปล่าๆ ไม่ได้มอบให้เพียงเพราะท่านอยากได้ แต่มาโดยผ่านความเข้าใจว่าท่านคือใครและท่านต้องเป็นอย่างไรจึงจะคู่ควรต่อของประทานเช่นนั้น”

ดู ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด “ความสุขชั่วกาลนานของท่าน” *เลียโฮนา* พ.ค. 2010 หน้า 156

เรียนรู้ กระทำ **แบ่งปัน**

โดย อาดัม ซี. โอลสัน
นิตยสารศาสนจักร

ฮิลามัน อายาลา ชอบนินจุตสุ (ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบญี่ปุ่น) ปุโรหิตคนนี้ในวอร์ดฮาซิเอนดา สเตคเตกาแม็ค เม็กซิโกซิตี้ ใช้เวลาส่วนใหญ่ฝึกสิ่งที่เขาเรียนรู้มา บ่อยครั้งที่เพื่อนๆ มักขอให้เขาแสดงเทคนิคต่างๆ ให้ดู

คำสามคำให้กุญแจสู่สัมฤทธิผลในหน้าที่ของท่านต่อพระผู้เป็นเจ้า

เขาชอบดนตรีด้วยและเรียนกีตาร์มาบ้าง “แต่ผมมีเวลาฝึกไม่มาก” เขากล่าว “ผมจึงไม่ค่อยก้าวหน้า และผมแบ่งปันได้ไม่มาก”

ฮีลามันเข้าใจความสำคัญของการฝึกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วแบ่งปัน “คุณจะรู้อย่างเดียวไม่ได้ คุณต้องทำ” เขากล่าว “เราเรียนรู้หลายอย่างได้ แต่ถ้าเราไม่นำมาปฏิบัติ ย่อมไม่เกิดประโยชน์อันใดต่อเรา การแบ่งปันจำเป็นต่อการช่วยให้คุณแน่ใจว่าคุณได้เรียนรู้”

นั่นคือสิ่งที่เขาชอบเกี่ยวกับหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าเล่มใหม่ “ผมชอบแนวคิดเรื่อง ‘เรียนรู้ กระทำ แบ่งปัน’” เขากล่าว “มันช่วยผมมากทีเดียว การรู้มากขึ้นและประยุกต์ใช้สิ่งที่ผมเรียนรู้ได้ช่วยประจักษ์พยานของผม”

เขาใช้แผนแห่งความรอดเป็นตัวอย่าง นั่นคือหลักคำสอนที่เขาเคยได้ยินหลายครั้ง “แต่การศึกษาแผนนี้ด้วยตนเองทำให้ผมเห็นความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสใจผม และผมรู้สึกในใจว่านี่เป็นความจริง ผมรู้สึกถึงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อผม จนพระองค์ทรงส่งพระบุตรมา”

ขณะฮีลามันตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าและทำ เขาเห็นคุณค่าการสนับสนุนที่ได้จากคุณพ่อคุณแม่ “คุณพ่อคุณแม่กระตุ้นผม พวกท่านเตือนผมเมื่อผมลืม และพวกท่านถามว่าผมตั้งเป้าหมายแล้วหรือยัง” เขากล่าว

คุณพ่อของเขาเป็นอธิการวอร์ดและใช้เวลาช่วยเขา “ท่านช่วยให้ผมเข้าใจสิ่งที่ผมไม่เข้าใจ” ฮีลามันกล่าว “ทั้งคุณพ่อและคุณแม่สนับสนุนผมมากในด้านนี้”

ฮีลามันกล่าวว่าหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าที่ขอให้เยาวชนชายตั้งเป้าหมายจะเอื้อประโยชน์ต่อพวกเขา หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าเสริมสร้างศรัทธาของเขาและช่วยเขาต่อต้านการล่อลวง อีกทั้งช่วยเตรียมเขาให้พร้อมรับอนาคตเช่นกัน “หนังสือเล่มนี้ช่วยคุณเตรียมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสอนหลายอย่างที่คุณจำเป็นต้องรู้เมื่อเป็นผู้สอนศาสนา”

เช่นเดียวกับที่เขาก้าวหน้าในนินจุตสุผ่านการตั้งเป้าหมายเพื่อเรียนรู้ กระทำตามสิ่งที่เรียนรู้มา และแบ่งปันกับผู้อื่น ฮีลามันรู้ด้วยว่า “เพื่อก้าวหน้าในชีวิต เราต้องตั้งเป้าหมายและสนใจอนาคต”

โดยใช้หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าและด้วยความช่วยเหลือของคุณพ่อคุณแม่ ฮีลามันจึงเริ่มต้นด้วยดี ■

ภาพถ่ายโดย อาโต้ ซี. โอลสัน

ความขยันหมั่นเพียรและความไว้วางใจ

“ไม่กี่สัปดาห์ก่อน ข้าพเจ้าเห็นมัคนายกคนใหม่เริ่มต้นบนเส้นทางแห่งความขยันหมั่นเพียรนั้น คุณพ่อของเขาอวดแผนผังที่ลูกชายเขียนขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นที่นั่งทุกแถวในห้องนมัสการ จำนวนแถวสำหรับมัคนายกแต่ละคนที่ได้รับมอบหมายให้ส่งผ่านศีลระลึก และเส้นทางเดินทั่วห้องนมัสการเพื่อส่งศีลระลึกให้สมาชิก คุณพ่อและข้าพเจ้ายิ้มพลางคิดว่าเด็กหนุ่มคนนั้นได้วางแผนเพื่อทำให้แน่ใจว่าเขาจะประสบความสำเร็จในการรับใช้ฐานะปุโรหิตของเขาโดยไม่ต้องขอให้ทำ

“ข้าพเจ้ารู้ซึ้งถึงความขยันหมั่นเพียรของเขาซึ่งเป็นแบบแผนจากหนังสือ *หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า* เล่มใหม่ คือต้องเรียนรู้สิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากท่าน วางแผนทำสิ่งนั้น และปฏิบัติตามแผนนั้นด้วยความขยันหมั่นเพียร จากนั้นแบ่งปันกับผู้อื่นว่าสิ่งที่ท่านประสบได้เปลี่ยนแปลงท่านและเป็นพรแก่ผู้อื่นอย่างไร...

“ท่านจะขยันหมั่นเพียรมากขึ้นเมื่อท่านรู้สึกถึงความวางใจอันยิ่งใหญ่ที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ท่าน มีข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดถึงท่านในหนังสือ *หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า* ‘พระบิดาบนสวรรค์ทรงไว้วางใจและเชื่อมั่นในตัวท่านมาก และทรงมีพันธกิจสำคัญให้ท่านทำ พระองค์จะทรงช่วยท่านเมื่อท่านหันไปพึ่งพระองค์ในการสวดอ้อนวอน ฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ เชื่อฟังพระบัญญัติ และรักษาพันธสัญญาที่ท่านทำไว้’ [*สัมฤทธิผลในหน้าที่ของฉันต่อพระผู้เป็นเจ้า: สำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน* (จุลสาร 2010) หน้า 5]”

ประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด “จงลงมือทำด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ” *เลียโฮนา* พ.ค. 2010 หน้า 75–76

หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้ากับ
คุณพ่อ

โดย พอล แวนเดนเบิร์จ
นิตยสารศาสนจักร

ต้องการความช่วยเหลือเรื่องหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าใช่ไหม ความช่วยเหลือนั้นอยู่ใกล้บ้าน

หลังจากเรียนรู้เกี่ยวกับ *หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า* เล่มใหม่ในไฟร์ไซด์เมื่อปีที่ผ่านมา อเล็คส์ มิลเลอร์—ประธานโควรัมมัคนายกของวอร์ดนอร์ทชอร์ สเตคแวนคูเวอร์ บริติชโคลัมเบีย—อยากเริ่มให้เร็วที่สุด เขากับคุณพ่อกำหนดเวลาพบกันทุกวันอาทิตย์เพื่อทำหมวดหนึ่งของหนังสือด้วยกัน

"ผมกับพ่อนั่งทบทวนหมวดหนึ่งของหนังสือด้วยกันทุกอาทิตย์" อเล็คส์กล่าว "เราเริ่มด้วยการสวดอ้อนวอน จากนั้นก็เรียนรู้หมวดนั้นและอ่านพระคัมภีร์ เราตอบคำถามในหมวดแล้วจดลงไปว่าเราจะนำสิ่งที่เรียนรู้มาปฏิบัติได้อย่างไร" อเล็คส์มักจะเล่าให้คุณแม่ฟังว่าเขากับคุณพ่อทำอะไรอยู่ "ผมคุยกับคุณแม่เรื่องศีลระลึกและความหมายของคำสวดศีลระลึกและจดแนวคิดบางอย่างลงไปว่ามัคนายกอย่างผมจะช่วยทำให้ศีลระลึกมีความหมายต่อคุณแม่มากขึ้นได้อย่างไร"

หลังจากพูดคุยกับคุณพ่อเรื่องหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าเพียงไม่กี่สัปดาห์ อเล็คส์สังเกตว่าชีวิตเขาต่างไปจากเดิม "นั่นทำให้ผมรู้สึกดีจริงๆ" เขากล่าว การนั่งคุยกับคุณพ่อมักไม่ใช่สิ่งแรกที่อเล็คส์อยากทำในช่วงบ่ายวันอาทิตย์ "แต่พอเราเริ่มเรียนรู้และอ่านด้วยกัน ผมมีความสุขขึ้นมากและรู้สึกดีขึ้นเมื่อทำแบบนี้"

อเล็คส์ได้ตั้งเป้าหมายใหม่ๆ และกำลังเข้าใจพระกิตติคุณมากขึ้นเมื่อเขาศึกษาและเรียนกับคุณพ่อ "หมวดหนึ่งใน *หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า* แนะนำให้เราศึกษาห้าหัวข้อใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* แล้วจดเป้าหมายของแต่ละหัวข้อลงไปเพื่อให้คุณทำได้ดีขึ้น" อเล็คส์อธิบาย "ผมเลือกความซื่อสัตย์ ด้วยเหตุนี้เป้าหมายข้อหนึ่งของผมคือให้คุณพ่อคุณแม่รู้เมื่อผมทำบางอย่างไม่ถูกต้องแทนที่จะเก็บเรื่องนี้ไว้กับตัว"

อีกหัวข้อหนึ่งที่อเล็คส์เลือกคือการศึกษา "เป้าหมายของผมคือไปเรียนทั้งเดือนโดยไม่ทำตัวเหลวไหลในชั้นเรียนและทำงานทุกอย่างให้เสร็จ ผมจะได้ไม่มีการบ้าน นั่นดีมากเลยครับ ตอนนี้ผมมีเวลาเหลือเฟือ"

เวลานี้อเล็คส์กำลังกระตุ้นมัคนายกทุกคนในโควรัมของเขาให้ทำหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าจนเกิดสัมฤทธิผล เขาให้คำแนะนำเดียวกันนี้แก่เยาวชนชายคนอื่นๆ ที่คิดจะเปิดหนังสือและเริ่มลงมือทำ "ก็แค่ทำ" เขากล่าว "ถ้าคุณเริ่มเองไม่ได้ ให้ทำอย่างที่ผมทำและขอให้คุณพ่อของคุณทำกับคุณ" ■

อนาคตของท่านกวักมือเรียก

"การรับใช้อย่างแข็งขันในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจะเตรียมพวกท่านเยาวชนชายให้พร้อมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค รับใช้งานเผยแผ่ และแต่งงานในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์

"ท่านจะจดจำผู้ให้คำแนะนำในโควรัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนของท่านและเพื่อนสมาชิกในโควรัมของท่านตลอดไป ...

"เยาวชนชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนทั้งหลาย อนาคตของท่านกวักมือเรียก จงเตรียมรับอนาคต ขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงนำทางท่านตลอดไปเมื่อท่านทำเช่นนั้น ขอพระองค์ทรงนำทางเราทุกคนเมื่อเราพยายามให้เกียรติฐานะปุโรหิตที่เราดำรงอยู่และขยายการเรียกของเรา"

โธมัส เอส. มอนสัน "ทำหน้าที่ของท่าน—นั่นเป็นสิ่งดีที่สุด" *เลียโฮนา* พ.ย. 2005 หน้า 71

ภาพประกอบโดย เจฟฟ์ เอเกอร์ตัน

โทรหา โควรัม ของผม

โดย มาร์ค เทนส์เมเยอร์

ผมกำลังรับใช้ครอบครัวหนึ่งในวอร์ดของผม และผมต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้ทุกอย่างเรียบร้อย

บ่ายวันเสาร์วันหนึ่งผมได้รับโทรศัพท์จากคุณพ่อของครอบครัวหนึ่งที่ผมสอนประจำบ้าน "ผมไม่ทราบว่าคุณจะดูแลลูกๆ ให้เราระหว่างที่ผมกับซินดี้ไปเยี่ยมคุณยายของเธอได้ไหมครับ" บราเดอร์สตีเวนส์ถาม (นามสมมุติ) "ท่านไม่สบายมานานแล้ว เราคิดว่านี่เป็นโอกาสสุดท้ายที่เราจะได้พบท่าน"

ผมรับปากกับบราเดอร์สตีเวนส์ว่าผมยินดีช่วย "เยี่ยมเลยครับ" เขากล่าว "ถ้าคุณทำได้ คงจะดีถ้าคุณจะกรุณาดูแลบ้านให้เรียบร้อย เนื่องจากวันนี้เป็นวันครบรอบแต่งงานของเรา"

เมื่อผมไปถึง บราเดอร์กับซิสเตอร์สตีเวนส์ฝากก๋วยเตี๋ยวที่ใส่ไมโครเวฟได้ไว้ให้ผมพร้อมรายการงานบ้านที่ต้องทำ จากนั้นพวกเขาขับรถออกไป ผมมีความรู้สึกแรงกล้าว่าผมควรทำมากกว่าดูแลลูกๆ ของพวกเขา นี่เป็นวันที่ยากลำบากสำหรับพวกเขา ผมอยากทำให้วันนี้ดีขึ้นบ้าง ผมตัดสินใจว่าจะทำงานทุกอย่างตามรายการและมากกว่านั้น รวมทั้งล้างจาน ตัดหญ้า และเล็มขอบสนาม

เห็นได้ชัดว่าผมไม่สามารถทำทั้งหมดนั้นและดูแลลูกๆ สามคนของพวกเขาในเวลาเพียงสามชั่วโมงได้ ผมจึงคิดว่าผมควรโทรหาสมาชิกบางคนในโควรัมปุโรหิตของผม มีปัญหาเพียงอย่างเดียวคือผมไม่ได้เป็นเพื่อนกับคนในโควรัมของผมเสียทีเดียว เราเข้ากันได้ดี แต่นอกจากศาสนจักรแล้ว เราไม่ค่อยมีอะไรเหมือนกัน เราไปโรงเรียนคนละโรงเรียนและนานๆ ครั้งผมจึงเห็นพวกเขานอกงานหน้าที่ในศาสนจักร ผมรู้สึกเคอะเขินเมื่อต้องโทรบอกพวกเขาให้มาช่วยเรื่องแบบนี้

ผมโทรหาประธานเยาวชนชายและถามว่าเขาจะรวบรวมคนมาช่วยได้หรือไม่ เขาตอบอย่างสุภาพว่าเขาเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาและอธิบายว่าผมควรโทรหาปีเตอร์ ผู้ช่วยคนที่หนึ่งของอธิการ ซึ่งมีการเรียกให้ช่วยผมในหน้าที่รับผิดชอบฐานะปุโรหิตของผม นั่นตรงกับที่ผมกลัวว่าเขาจะพูด

ผมโทรหาปีเตอร์ด้วยความประหม่าและลังเลเล็กน้อย ผมถามว่าเขาจะมาได้หรือไม่ "ได้สิ" เขาตอบ "สก็อตต์กับเควินอยู่ที่นี่แล้ว ผมจะพาพวกเขาไปด้วย"

เราตัดหญ้าและเล็มขอบสนามด้วยกัน ล้างจานและทำบ้านให้สะอาดเรียบร้อย บราเดอร์และซิสเตอร์สตีเวนส์กลับถึงบ้านตอนเราทำงานเสร็จพอดี

ประสบการณ์ครั้งนั้นสอนผมว่าโควรัมฐานะปุโรหิตเป็นหนึ่งเดียวโดยศรัทธาในพระเยซูคริสต์ *และ* ในการรับใช้ ถึงแม้ความสนใจ บุคลิกภาพ หรือพื้นเพจะต่างกันก็ตาม ■

ถ่ายภาพประกอบโดย โรเบิร์ต คาเซย์

เป้าหมาย ที่สำคัญกว่า

การชวนคนมาร่วมกิจกรรมของศาสนจักรเป็นวิธีที่ดีที่จะช่วยให้เราเกิดสัมฤทธิผลในหน้าที่ฐานะปุโรหิตของการเชื้อเชิญ “คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์” (คพ. 20:59)

โดย เนเรอิดา ซานตาเฟ เด ซาลินาส

สเตคซานกริสโตบัล เวเนซุเอลาของเราตัดสินใจจัดการแข่งขันฟุตบอลสำหรับเยาวชนฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน กิจกรรมนี้มีจุดประสงค์มากกว่าหนึ่งอย่าง รวมถึงการสร้างมิตรภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้โควรัมฐานะปุโรหิตแต่ละโควรัมด้วย

ผู้นำสเตคบอกว่าเฉพาะเยาวชนชายของแต่ละวอร์ดหรือสาขาเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วม พวกเขาต้องกระตุ้นสมาชิกใหม่และสมาชิกที่แข็งขันน้อยมาร่วมด้วยเพื่อให้แต่ละกลุ่มอายุมีคนครบทีม ในวอร์ดตารีบาของเรามีมัคนายกเพียงสองคน ผู้สอนหนึ่งคน และปุโรหิตไม่กี่คน

สร้างทีม

โฮเซ ฟรานซิสโก ลูกชายของดิฉันซึ่งเราชอบเรียกเขาว่า “จูเนียร์” กับออสการ์ อาเลจานโดรเพื่อนสนิทของเขาเป็นส่วนหนึ่งของโควรัมมัคนายก เห็นได้ชัดว่ามีเด็กผู้ชายไม่พอเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล พวกเขาจึงทำงานกับผู้สอนศาสนาและผู้นำวอร์ดเพื่อหาเยาวชนที่แข็งขันน้อยทั้งหมด พวกเขาใช้เวลาแต่ละสัปดาห์ค้นหาเยาวชนชายเหล่านี้ ให้กำลังใจ และทำให้พวกเขาไว้เนื้อเชื่อใจ เพราะความพยายามของเด็กชายวัย 12 ปีคู่นี้ พวกเขาจึงมีเยาวชนชายในทีมมากพอ ปาฏิหาริย์อย่างหนึ่งอันเนื่องจากความพยายามของพวกเขาคือวอร์ดของเรามีเยาวชนที่แข็งขันเพิ่มขึ้นอีกหลายคน!

ระหว่างสัปดาห์ที่พวกเขาจะรับเพื่อนใหม่มาฝึกในสนามของชุมชน มีงานหลายอย่างต้องทำและพวกเขามักจะอ่อนเพลียมาก พวกเขาไม่มีครูฝึกหรือวางแผนอะไรมากมาย แต่เยาวชนชายไม่ยอมให้สิ่งนี้มาหยุดยั้งได้ พวกเขามีความสุขกับสิ่งที่ทำอยู่

เริ่มการแข่งขัน

ในที่สุด วันแรกของการแข่งขันก็มาถึง ทีมมัคนายกที่กล้าหาญของเรามาถึงศูนย์สเตค พวกเขามีคนมาให้กำลังใจไม่มาก และไม่มีครูฝึกคอยช่วยพวกเขา อีกทั้งไม่มีชุดนักกีฬาเหมือนทีมส่วนใหญ่ แต่พวกเขาลงแข่งด้วยความกระตือรือร้น ความสามัคคี และความรัก

พวกเขาแพ้เกมแรกขาดลอย แต่พวกเขาไม่ยอมแพ้ ทั้งสเตคเริ่มให้กำลังใจพวกเขาโดยบอกว่าเด็กหนุ่มจากวอร์ดตารีบาเป็นแบบอย่างที่ดี

จูเนียร์เป็นผู้รักษาประตู เข้าป้องกันประตูสุดฝีมือจนลูกบอลที่เขากันไว้ฝากรอยประทับไว้บนมือเขา คืนนั้นที่บ้านเขาบอกผมว่าเขาเจ็บมือมากและต้องใส่ถุงมือ เรานำเงินออมของเราไปซื้อถุงมือให้เขาหนึ่งคู่ แต่ถุงมือที่ร้านแพงเกินกว่าจะจ่ายไหว เราจึงต้องซื้อถุงมือผ้าที่ใช้ทำสวน เขารับไว้ด้วยความขอบคุณ

ดิฉันไม่รู้ว่าทีมของเขาได้แรงจูงใจให้แข่งต่อมาจากไหน พวกเขาอยู่อันดับรั้งท้าย แต่พวกเขายังเล่นต่อ

ในที่สุดก็ถึงรอบตัดเชือก เนื่องจากขาดมัคนายกในสเตค กลุ่มที่กล้าหาญนี้จึงได้แข่งรอบสุดท้าย แต่พวกเขาแข่งกับทีมที่ครูฝึกเป็นนักฟุตบอลที่เก่งมาก เขาใช้เวลาทำงานกับทีมของเขามาก พวกเขาเป็นทีมเก่งสุด สวมชุดนักกีฬา และแสดงให้เห็นวินัยที่มาจากการฝึก ครูฝึกของพวกเขารู้สึกมั่นใจว่าจะชนะเพราะทีมของลูกชายดิฉันไม่เก่งเลย

สามีของดิฉันกลับจากการเดินทางพอดี เขาจึงตัดสินใจช่วยมัคนายกกลุ่มนี้ เขาให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ และพวกเขา

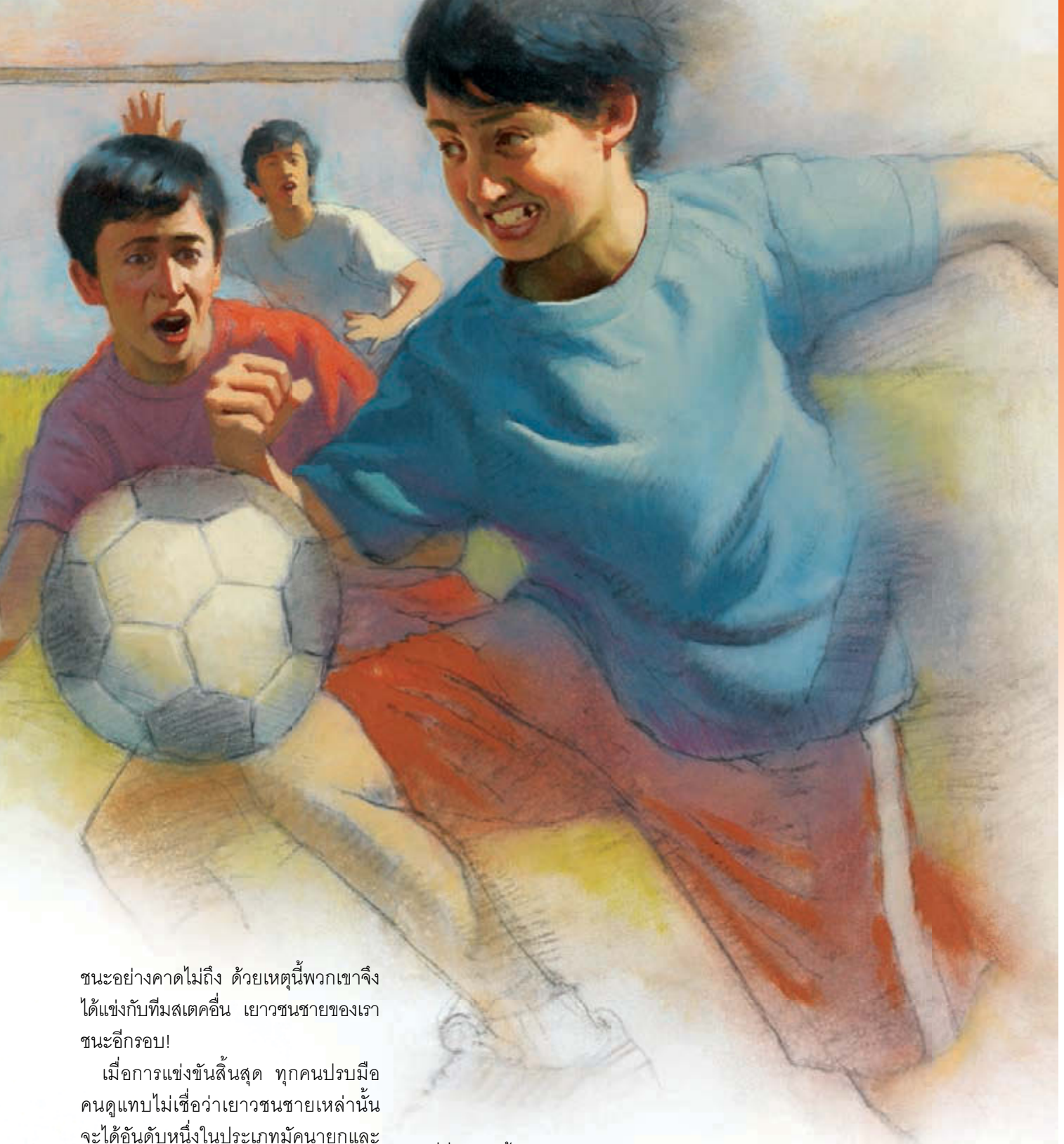

ภาพประกอบโดย เบียอร์น ธอร์เคลสัน

ชนะอย่างคาดไม่ถึง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้แข่งกับทีมสเตคอื่น เยาวชนชายของเราชนะอีกรอบ!

เมื่อการแข่งขันสิ้นสุด ทุกคนปรบมือ คนดูแทบไม่เชื่อว่าเยาวชนชายเหล่านั้นจะได้อันดับหนึ่งในประเภทมัคนายกและอันดับสามในสเตคประเภทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนทั้งหมด

บรรลุเป้าหมายของพวกเขา

ประสบการณ์นี้สอนเราเกี่ยวกับหลักธรรมและความจริงนิรันดร์ซึ่งเหมาะกับเราที่นี่ในชีวิตนี้ เยาวชนชายของสเตคเป็นแบบอย่างของความรัก การทำให้แข็งขัน ความไม่ย่อท้อ ความกระตือรือร้น และการทำงานเป็นทีม พวกเขาแสดงให้เห็นวัตถุประสงค์แท้จริงของกิจกรรม พวกเขาสร้างความสัมพันธ์ฉันมิตรกับผู้อื่น ■

เป็นผู้สร้างครอบครัว

ท่านเคยพิจารณาครอบครัวทั้งหมดที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งหรือไม่ ครอบครัวทั้งหมดที่พูดถึงในหน้ากิจกรรมนี้ล้วนมีความสำคัญและช่วยให้ท่านเติบโต ให้หาภาพเหตุการณ์สองเหตุการณ์ข้างล่างนี้สำหรับแต่ละครอบครัวซึ่งแสดงให้เห็นวิธีที่ท่านจะสามารถเป็นผู้สร้างครอบครัวได้

"ฉันเป็นผู้สร้างโดยทำงานทุกวันเพื่อสร้างครอบครัว" (*"ครอบครัวนิรันดร์ของฉัน"* โครงร่างการนำเสนอการประชุมศีลระลึกของเด็กและช่วงเวลาของการแบ่งปัน 2009 หน้า 10–11)

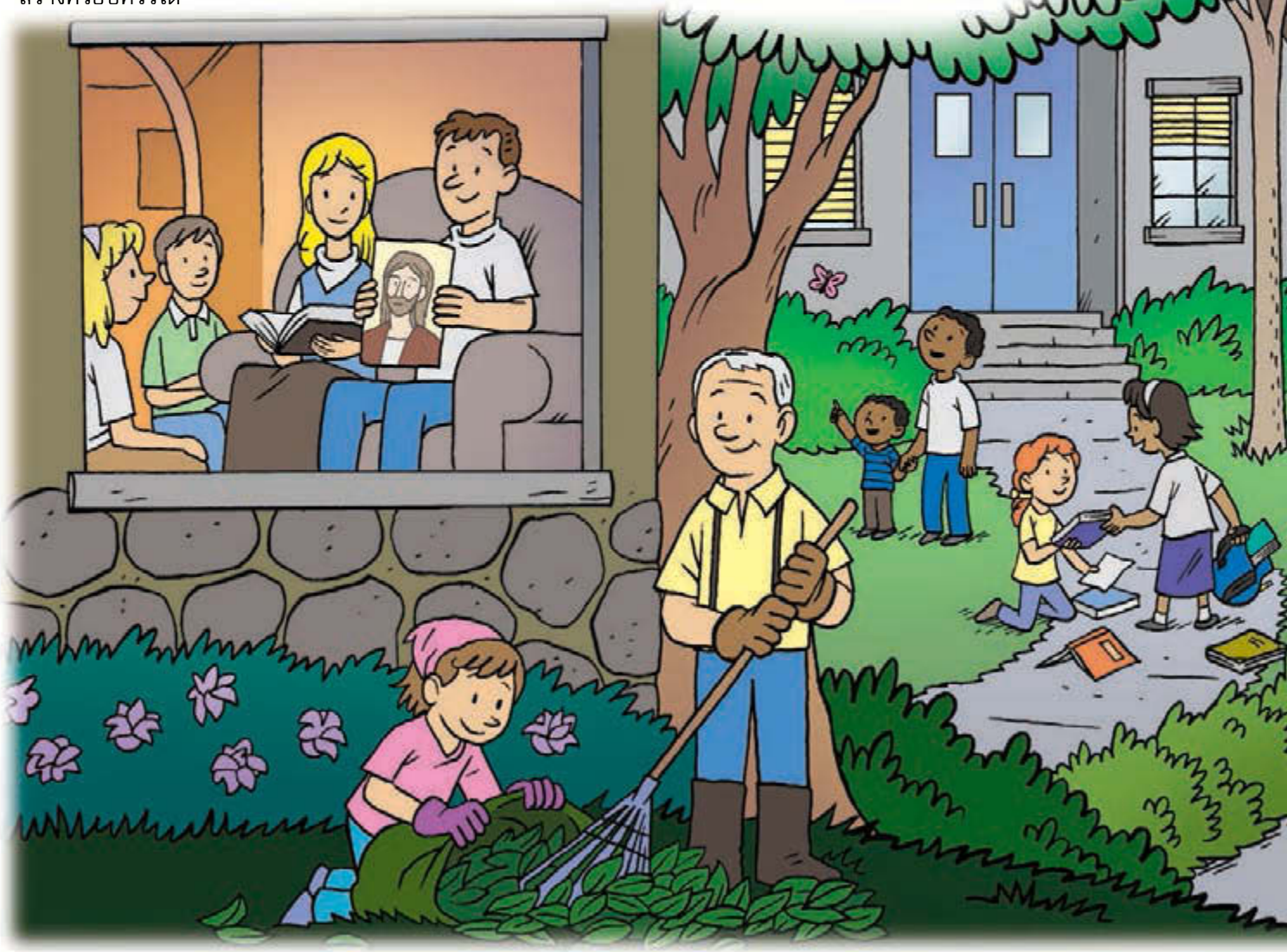

ครอบครัวของพระบิดาบนสวรรค์

ท่านมีบิดามารดาบนสวรรค์ที่ดีพร้อมและเป็นอมตะผู้ทรงรักท่านอย่างสมบูรณ์และรู้เรื่องราวทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตท่าน ท่านจะเป็นของครอบครัวนี้ตลอดไป และลูกทางวิญญาณทั้งหมดของพระบิดาบนสวรรค์ก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย นี่หมายความว่าทุกคนบนโลกนี้เป็นพี่น้องชายหญิงทางวิญญาณของท่าน

ครอบครัวของท่าน

นี่คือบุคคลที่ท่านรู้จักดีที่สุด—แม่ พ่อ พี่ชาย น้องชาย พี่สาว และน้องสาว พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางท่านไว้ในครอบครัวเพื่อให้ท่านมีคนที่รักท่าน สอนท่าน และช่วยให้ท่านเติบโต

ครอบครัวเครือญาติของท่าน

ปู่ย่าตายาย ลูกพี่ลูกน้อง ลุงป้าน้าอา ทุกคนล้วนเป็นญาติพี่น้องของท่าน จึงทำให้มีคนรักท่านมากขึ้น!

ภาพประกอบโดย อาดัม โคฟอร์ด

ครอบครัวในอนาคตของท่าน

บุคคลที่ท่านจะแต่งงานด้วยในวันหน้าและลูกๆ ที่ท่านจะมีจะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวอันสำคัญยิ่งนี้ จงวางแผนเพื่อรับการฝึกในพระวิหารและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในบ้านท่านเพื่อครอบครัวท่านจะได้อยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์

ครอบครัวศาสนจักรของท่าน

สมาชิกในวอร์ดหรือสาขาของท่านเป็นเหมือนสมาชิกครอบครัวที่ห่วงใยกันและพยายามช่วยเหลือกัน สมาชิกของศาสนจักรเรียกกันว่า “บราเดอร์” และ “ซิสเตอร์” เพราะพวกเขารับบัพติศมาเข้ามาในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ สมาชิกทุกคนของศาสนจักรทั่วโลกเป็นครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่ง! ■

เตรียมรับบัพติศมาแทนคนตาย

โดย เอลีสซา เจ. เคิร์คแฮม

เมื่อท่านอายุ 12 ปี ท่านอาจจะมีโอกาสไปพระวิหารเพื่อรับบัพติศมาและการยืนยันแทนผู้ที่ล่วงลับไปโดยไม่มีโอกาสยอมรับพระกิตติคุณ วิธีเตรียมตัวเข้าพระวิหารและรู้สึกถึงพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่นั่นมีดังนี้

เตรียมอย่างไร

- มีศรัทธาในพระเยซูคริสต์ รับบัพติศมาและการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระองค์ เด็กผู้ชายต้องดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
- รักษาพระบัญญัติและทำการเลือกที่ดี กลับใจเมื่อทำผิด
- สัมภาษณ์กับอธิการหรือประธานสาขา ถ้าท่านมีค่าควร อธิการหรือประธานสาขาจะมอบใบรับรองพระวิหารแบบจำกัดการใช้ให้ท่าน
- ช่วยทำงานประวัติครอบครัวเพื่อท่านจะสามารถนำชื่อครอบครัวไปพระวิหารได้
- ศึกษาพระคัมภีร์และสิ่งพิมพ์ของศาสนจักร (เช่น *เลียโฮนา* ตุลาคม 2010) ซึ่งจะช่วยให้ท่านเข้าใจงานพระวิหาร

วันไปพระวิหาร

- สวมชุดที่ใช้สวมไปโบสถ์ สะอาดและเรียบร้อย
- อ่านพระคัมภีร์หรือนิตยสารศาสนจักรหรือฟังเพลงที่ยกระดับจิตใจ
- สวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อท่านอยู่ในพระวิหาร
- อย่านำหนังสือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือเพลงที่จะไม่ช่วยให้ท่านรู้สึกคารวะไปด้วยระหว่างไปพระวิหาร

ในพระวิหาร

- ทางพระวิหารจะให้ท่านเปลี่ยนมาสวมชุดสีขาว สีขาวเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และความสะอาด
- ที่อ่างบัพติศมา ท่านจะเห็นคนอื่นๆ รับบัพติศมาแทนคนตาย
- ขณะรอ ท่านสามารถสวดอ้อนวอนและไตร่ตรอง พระวิหารเป็นสถานที่พิเศษที่ท่านสามารถใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ได้
- ท่านจะได้รับการยืนยันแทนคนที่มีผู้รับบัพติศมาแทนพวกเขาแล้ว
- นึกถึงคนที่ท่านรับบัพติศมาและการยืนยันแทน และพรที่จะมีผลต่อพวกเขาเพราะการรับใช้ของท่านในพระวิหาร ■

ถ่ายภาพโดยเจอโรมี ดิจิตัล เท สตูดิโอ

มีความสุขในพระกิตติคุณ

“เราจะปลาบปลื้มในพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, เราจะชื่นชมยินดี, เพราะปีติของเราเต็มเปี่ยม” (แอลมา 26:16)

จากการสัมภาษณ์ เอ็ลเดอร์คาร์ลอส เอ. โกดอย แห่งสาวกเจ็ดสิบ โดย เจคอบ ฟูลเมอร์

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 14 ปี โรงเรียนของข้าพเจ้าอยู่ตรงข้ามกับโบสถ์วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าเห็นผู้ชายสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวเข้าออกอาคารใหญ่นั้น ข้าพเจ้าสงสัยว่าพวกเขาทำอะไรอยู่ข้างใน

วันหนึ่งข้าพเจ้ากับเพื่อนๆ อยากเล่นฟุตบอล แต่สนามของโรงเรียนไม่ว่าง มีคนพูดว่า “ไปเล่นที่โบสถ์กันเถอะ พวกเขามีที่สวยๆ อยู่ข้างนอกไว้เล่น” เป็นการติดต่อกับศาสนจักรครั้งแรกของข้าพเจ้า—นอกอาคารประชุมนั่นเอง

สองปีต่อมาเพื่อนคนหนึ่งของพี่ชายข้าพเจ้าชวนพี่สาวข้าพเจ้าไปโบสถ์แอลดีเอส ข้าพเจ้าไปกับเธอด้วย ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นที่จะได้รู้ว่าพวกเขาทำอะไรอยู่ในโบสถ์หลังนั้น

พอไปถึง เราเห็นสมาชิกจำนวนหนึ่งกำลังเล่นเกมง่ายๆ ดูพวกเขามีความสุขมาก และนั่นทำให้ข้าพเจ้าสนใจ **“ทำไมพวกเขามีความสุขมากขนาดนี้”** ข้าพเจ้าสงสัย

ข้าพเจ้าได้คำตอบเมื่อเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนาและรับบัพติศมา ความสุขมาจากข้างใน การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของข้าพเจ้าเปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้า ชีวิตลูกๆ และคนหลายรุ่นทั้งก่อนและหลังข้าพเจ้า

อะไรก็ตามที่ท่านทำนอกเหนือคำสอนของศาสนจักรจะไม่นำความสุขมาให้ท่าน สิ่งนั้นอาจจะทำให้ท่านหัวเราะหรือตื่นเต้นบ้าง แต่ความสุขที่แท้จริงอยู่ในพระกิตติคุณ

ถึงแม้เพื่อนๆ จะหัวเราะเยาะท่านบ้างบางครั้ง แต่พวกเขาจะชื่นชมท่านที่ท่านปฏิบัติตามหลักธรรมของท่าน

คุณพ่อคุณแม่ของท่านรักท่าน อะไรก็ตามที่คุณพ่อคุณแม่ขอให้ท่านทำไม่ใช่เพราะอยากให้ท่านลำบาก แต่เพราะต้องการคุ้มครองท่าน

จงกตัญญูต่อคุณพ่อคุณแม่ของท่านต่อพระกิตติคุณ และความสุขที่พระกิตติคุณนำมาสู่ชีวิตท่านเสมอ ■

ภาพประกอบโดย ธีรพัฒ ทัฬหเดชะกุล

หน้านี้ ของหนู

เมื่อสวดอ้อนวอน ความกลัวและความเจ็บปวดหายไปทันที

วันอาทิตย์วันหนึ่ง แมวป่วยตัวหนึ่งเข้ามาในบ้านของเรา มันร้องเสียงดังอย่างประหลาดและไม่ยอมออกจากบ้าน ผมกลัวแมว จึงตัดสินใจสวดอ้อนวอน เมื่อสวดอ้อนวอนจบ คุณแม่ก็สามารถเอาแมวออกจากบ้านได้

คุณแม่เพิ่งได้รับการผ่าตัดที่ทำให้ท่านเจ็บปวด ผมสวดอ้อนวอนอย่างหนักเพื่อให้การผ่าตัดราบรื่น เมื่อท่านกลับจากโรงพยาบาล ผมเห็นท่านร้องไห้ และท่านบอกว่าท่านเจ็บแผล ผมถามว่าท่านอยากให้ผมสวดอ้อนวอนให้ท่านหรือไม่และท่านตอบว่าอยาก ผมคุกเข่าทูลพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ท่านหายเจ็บ เมื่อสวดอ้อนวอนจบคุณแม่ยิ้ม กอดผม และจูบผม

ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเปี่ยมด้วยรักและเมตตา และผมรู้ว่าเมื่อผมกลัวหรือเจ็บปวด ผมสามารถสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ได้ แล้วความกลัวและความเจ็บปวดจะหายไปในไม่ช้า

ฮีลามัน เอฟ. อายุ 5 ขวบ, บราซิล

ฮีลามันกับเอซรา พี่ชายอายุ 10 ขวบของเขา

มิลากรอส ที อายุ 11 ขวบ, เปรู

กุโอะ เจ. อายุ 10 ขวบ, ไต้หวัน

เด็กปฐมวัยในวอร์ดตูมัน สเตคโพมัลกา เปรู รอด้วยความคารวะก่อนที่ปฐมวัยจะเริ่ม

ถ้าท่านต้องการส่งภาพวาด ภาพถ่าย ประสบการณ์ ประจักษ์พยาน หรือจดหมายมาตีพิมพ์ในหน้านี้ของหนู โปรดอีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org โดยเขียนว่า “Our Page” บนบรรทัดชื่อเรื่องหรือส่งจดหมายไปที่:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

ทุกครั้งที่ส่งต้องระบุชื่อนามสกุล เพศ และอายุของเด็ก (ต้องอายุตั้งแต่ 3 ขวบถึง 12 ขวบ) ชื่อบิดามารดา วอร์ด หรือสาขา และสเตคหรือท้องถิ่น พร้อมคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของบิดามารดาให้ใช้รูปของเด็กและสิ่งที่ส่งมา (ส่งทางอีเมลได้) ศาสนจักรอาจแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของบทความหรือจดหมายที่ตีพิมพ์

ภาพประกอบโดย จิม แมดเซ็น

“ท่านไม่มีวันหลงทาง เมื่อท่านสามารถมองเห็นพระวิหาร”

เอ็ลเดอร์แกรีย์ อี. สตีเวนสัน แห่งสาวกเจ็ดสิบ “บ้านศักดิ์สิทธิ์ พระวิหารศักดิ์สิทธิ์” *เลียโฮนา* พ.ค. 2009 หน้า 123

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

จะมีผู้สั่งสอนพระกิตติคุณ ในทั่วโลก

โดย แอนา มาเรีย โคเบิร์น และ คริสตินา ฟรังโก

“จะสั่งสอนพระกิตติคุณนี้แก่ทุกประชาชาติ, และตระกูล, และภาษา, และผู้คน” (คพ. 133:37)

ท่านเคยทราบหรือไม่ว่าน้อยคนในโลกมีพรอย่างที่ท่านมี เพราะท่านเป็นสมาชิกของศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ คนจำนวนมากไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นลูกของพระบิดาบนสวรรค์ พวกเขาสามารถสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ได้และพระองค์จะทรงตอบ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับพรที่พวกเขาสามารถมีได้เพราะพระกิตติคุณ พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราแบ่งปันพระกิตติคุณกับทุกคน

เพราะมีคนมากมายต้องได้ยินพระกิตติคุณ ผู้สอนศาสนาจึงได้รับเรียกให้ไปรับใช้ในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ผู้สอนศาสนาสอนผู้คนให้รู้ว่าพวกเขาต้องรู้และทำอะไรจึงจะกลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูได้

ประธานโธมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า ท่านสามารถเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาได้ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ แม้จะอายุยังน้อยก็ตาม ท่านสามารถชวนเพื่อนๆ มาโบสถ์ มาร่วมกิจกรรม หรือการสังสรรค์ในครอบครัว วิธีที่ท่านจะเป็นผู้สอนศาสนาในเวลานี้ได้ดีที่สุดคือแสดงความรักและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนๆ ของท่าน

กิจกรรม

ทากาวติดรูปภาพหน้า 65 บนกระดาษแข็งแล้วตัดการ์ดทั้ง 16 แผ่นออกมา วางการ์ดคว่ำหน้าไว้บนพื้นเรียบ ผลัดกันพลิกการ์ดทีละสองใบ โดยพยายามหาการ์ดคำและการ์ดรูปภาพที่ตรงกัน ขณะเล่นให้นึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อเป็นผู้สอนศาสนาตั้งแต่เดี๋ยวนี้ ■

ภาพประกอบโดย ซินดี ลี แม็กรี

พาเพื่อนมา ปฐมวัย		เลือกสิ่ง ที่ถูกต้อง	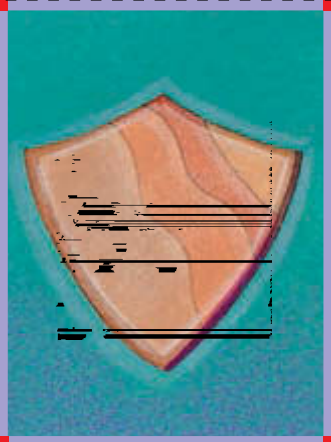
“จะสั่งสอน พระกิตติคุณ นี้แก่ทุก ประชาชาติ”		เอ็ลเดอร์	
ซิสเตอร์ ผู้สอนศาสนา		บัพติศมา	
พระคัมภีร์		ศูนย์ฝึกอบรม ผู้สอนศาสนา	

“หักขนมปังตามบ้านของเขา [พวกเขา] ร่วมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดีและใจกว้างขวาง” (กิจการ 2:46)

เกมช่วงอาหารค่ำ

โดย เรเน ไรดิงก์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

กลิ่นเครื่องเทศของซอสสปาเกตตี้อบอวลไปทั่วขณะโจเซฟและครอบครัวนั่งรับประทานอาหารเย็นวันอาทิตย์ คุณพ่อกล่าวคำสวดอ้อนวอนและอาหารเริ่มวนไปรอบโต๊ะ

“เรามาเล่นเกมทายชื่อภาพยนตร์กันดีกว่า!” โจเซฟประกาศ

เกมทายชื่อภาพยนตร์เป็นเกมโปรดของเขาที่เล่นตอนรับประทานอาหาร คุณพ่อ คุณแม่ กับจิลและจูเลียพี่สาวสองคนของเขาชอบเกมนี้ด้วย คนหนึ่งจะอ้างคำพูดจากภาพยนตร์ที่ครอบครัวเคยดู แล้วให้คนอื่นพยายามทายให้ถูกเป็นคนแรกว่าคำพูดนั้นมาจากภาพยนตร์เรื่องใด

“เราน่าจะเล่นเกมอื่น” คุณแม่บอก “เนื่องจากวันนี้เป็นวันอาทิตย์ เราควรจะเล่นเกมทายพระคัมภีร์”

“เป็นอย่างไรหรือครับ” โจเซฟถาม

“แม่จะคิดคำพูดจากพระคัมภีร์แล้วให้ทุกคนลองทายว่าใครพูด” คุณแม่บอก

“น่าเบื่อออก” โจเซฟกล่าว “อีกอย่าง ผมไม่รู้ข้อความที่อ้างจากพระคัมภีร์เลย”

“พี่จะเป็นคนแรก!” จิลกล่าว “‘ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา’”

จูเลียยกมือขึ้น “นีไฟพูด!”

“จูเลียทายถูก คราวนี้ให้เธอคิดบ้าง” จิลกล่าว

“เดี๋ยวก่อนนะ . . . เอาละ ทายข้อนี้นะถ้าทายได้ ‘นี่คือบุตรที่รักของเรา จงฟังท่าน!’”

คราวนี้คุณพ่อยกมือ “นั่นเป็นคำพูดที่พระบิดาบนสวรรค์ตรัสกับโจเซฟ สมิธในป่าศักดิ์สิทธิ์”

“ใช่ค่ะ” จูเลียกล่าว “ตาคุณพ่อค่ะ!”

โจเซฟเริ่มนั่งตัวตรงขึ้นทีละนิดในเก้าอี้ของเขา

“พ่ออยากให้ทายข้อยากๆ สักข้อ” คุณพ่อกล่าว “ข้อนี้แล้วกัน ‘จงปล่อยประชากรของเราไป’”

โจเซฟยกมือทันที “เฮ้ โมเสสพูดครับ ข้อนี้ง่ายออก”

“ถูกต้อง ทีนี้ให้ลูกคิดบ้าง” คุณพ่อบอก

โจเซฟเอามือเกยคาง จากนั้นก็ยิ้มกริ่มขณะนึกถึงบทเรียนปฐมวัยเช้าวันนั้น ซิสเตอร์มอร์ริสพูดถึงตอนที่สาวกของพระเยซูพยายามกันไม่ให้เด็กบางคนเข้ามาใกล้พระองค์ “‘จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา’” โจเซฟพูด

จูเลียยกมืออีกครั้ง “พระเยซูตรัส”

“พี่ทายถูก!”

พวกเขาเล่นเกมจนกระทั่งทุกคนรับประทานอาหารเสร็จ

ดึกคืนนั้น ขณะที่คุณแม่ห่มผ้าให้โจเซฟ เขาพูดว่า “ผมคิดว่าเกมนั่นไม่เลวเลย”

“ลูกยกข้อพระคัมภีร์มาอ้างได้ดีมากเลยนะวันนี้” คุณแม่บอก “ขอบคุณครับ เราจะเล่นเกมนี้อีกครั้งในวันอาทิตย์หน้าได้ไหมครับ”

“แม่คิดว่านั่นเป็นความคิดที่ดีมากเลย” คุณแม่กล่าว เธอกอดและจูบเขาแล้วออกจากห้องไป

โจเซฟขดตัวอยู่ในผ้าห่มพลางยิ้ม ประเพณีใหม่สำหรับวันอาทิตย์เริ่มต้นแล้ว ■

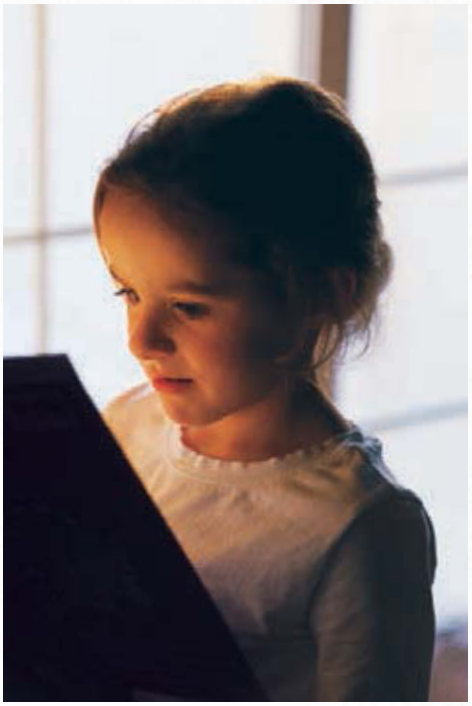

จงทำความเข้าใจกับบทเรียนที่พระคัมภีร์สอน...ศึกษาพระคัมภีร์ประหนึ่งพระคัมภีร์กำลังพูดกับท่าน เพราะนั่นคือความจริง”

โธมัส เอส. มอนสัน “เป็นตัวของตัวเองให้ดีที่สุด” *เลียโฮนา* พ.ค. 2009 หน้า 84

วิธีเล่นเกมทายพระคัมภีร์

วิธีเล่นเกมทายพระคัมภีร์มีสามวิธีดังนี้

- ลองเล่นเหมือนครอบครัวของโจเซฟเล่น โดยบอกชื่อบุคคลที่พูดข้อความนั้น
- ลองทายชื่อหนังสือที่มีข้อความนั้น ตัวอย่างเช่น “ฉันจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา” อยู่ใน 1 นีไฟ
- บอกชื่อหนังสือพระคัมภีร์แล้วให้คนอื่นบอกข้อความหรือเรื่องเล่าจากหนังสือนั้น ตัวอย่างเช่น หนังสืออีเธอร์มีเรื่องราวการข้ามมหาสมุทรของชาวเจเร็ด

พระเยซู ทรงสอนวิธี ปฏิบัติต่อผู้อื่น

ชาวสะมาเรีย

ผู้คนของสะมาเรียอาศัยอยู่ทางตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน พวกเขามีมรดกตกทอดส่วนหนึ่งเป็นชาวยิว ชาวสะมาเรียนมัสการพระเยโฮวาห์ แต่พวกเขาเปลี่ยนพระบัญญัติบางข้อ ชาวยิวคิดว่าพวกเขาดีกว่าชาวสะมาเรีย

โดย ไดแอน แอล. แมนกัม

ชาวยิวกับชาวสะมาเรียไม่คบหากัน ชาวยิวไม่ชอบคนที่อยู่ในสะมาเรีย พวกเขาคิดว่าตนดีกว่า**ชาวสะมาเรีย**และพยายามไม่เดินเข้าไปในแผ่นดินของชาวสะมาเรีย ถ้าพวกเขาเห็นชาวสะมาเรีย พวกเขาจะไม่พูดคุยด้วย

แต่พระเยซูทรงสอนว่าท่านควรปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้พวกเขาปฏิบัติต่อท่าน นั่นหมายถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างมีเมตตาแม้ท่านจะไม่รู้จักพวกเขาหรือไม่ว่าพวกเขาเป็นชาวสะมาเรียหรือไม่

พระเยซูตรัสบอกผู้คนให้รักเพื่อนบ้านของตน แต่เพื่อนบ้านคือคนที่อยู่ใกล้บ้านหรือคนที่เหมือนกับท่านเท่านั้นหรือ พระเยซูทรงเล่าเรื่องหนึ่งเพื่อช่วยให้ผู้คนเข้าใจว่าพวกเขาควรปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร

เรื่องมีอยู่ว่า ชาวยิวคนหนึ่งกำลังเดินทางจากเยรูซาเล็มไปบนถนนสู่เมืองเยรีโค ถนนเส้นนั้นอันตรายเพราะต้องเดินขึ้นเนินเขาชัน โจรมักจะซ่อนตัวอยู่หลังหินก้อนใหญ่แล้วพยายามดักปล้นคนเดินทาง

โจรตีชายคนนั้นและทำร้ายเขาจนบาดเจ็บสาหัส พวกเขาแย่งเสื้อผ้าไปและปล่อยให้เขานอนรอความตายอยู่ข้างทาง

ปุโรหิตคนหนึ่งเดินผ่านมาเห็นชาย

ส่วนหนึ่งของภาพ *พระคริสต์กับชุนนางหนุ่มผู้มั่งคั่ง* โดย ไฮนริค ฮอฟแมนน์ เผื่อเพื่อโดย C. Harrison Conroy Co.; ภาพประกอบโดย แคน เบอร์; ถ่ายภาพประกอบโดย ไคล์ เบลล์

ที่ได้รับบาดเจ็บ แต่เขารีบเดินไปอีกฟากหนึ่งและไปตามทางของเขา

ต่อมา **คนเลวี**คนหนึ่งเดินผ่านมาเห็นชายที่ได้รับบาดเจ็บ เขารีบเดินข้ามถนนไปอีกฟากหนึ่งโดยไม่หยุดช่วยเหลือ

สุดท้าย ชายคนหนึ่งจากสะมาเรียเดินผ่านมา เมื่อเขาเห็นชาวยิวคนที่ถูกทำร้าย เขารู้สึกสงสารและหยุดช่วยเหลือ

ชาวสะมาเรียล้างแผลและพันบาดแผลให้ชายคนนั้น อุ้มเขาวางบนล่อ และพาเขาไปโรงแรม ให้เขาพักและกินอาหารที่นั่น ชาวสะมาเรียจ่ายเงินค่าดูแลชายที่ได้รับบาดเจ็บให้เจ้าของโรงแรมจนกระทั่งชายคนนั้นหายดี

ชาวสะมาเรียแสดงความเมตตากรุณาต่อชายที่ได้รับบาดเจ็บ เขาปฏิบัติต่อชายคนนั้นเหมือนเพื่อนบ้านคนหนึ่ง

พระเยซูทรงต้องการให้เราปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนชาวสะมาเรียที่ดีคนนั้น ■

จาก ลูกา 10:25–37

ปุโรหิตและคนเลวี

ปุโรหิตและคนเลวีคือชาวยิวที่รับใช้ในพระวิหาร พวกเขาทึกทักว่าตนชอบธรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้อื่น

กฎทองคำ

คำสอนของพระเยซูที่บอกให้ท่านทำต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้พวกเขาทำต่อท่านเรียกว่ากฎทองคำ เมื่อเราทำตามกฎนี้ เราจะมีความสุขและช่วยให้ผู้อื่นมีความสุขเช่นกัน

ชวนเจคอบ

โดย แชด อี. ฟาเรส
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

"ฉะนั้น, หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียกมายังงาน" (คพ. 4:3)

3. เอริคกับเจคอบมีความสุขที่โบสถ์ พวกเขาเรียนเรื่องการสวดอ้อนวอนและร้องเพลงในช่วงเวลาของการแบ่งปัน เอริคดีใจที่เขาชวนเจคอบ

ภาพประกอบโดย สก็อตต์ เพค

5.

6.

7. เอริคโทรหาเจคอบอีกครั้งในอาทิตย์ถัดไป

8. เอริคดีใจที่เจคอบไปโบสถ์กับเขาอีกครั้ง เอริครู้ว่าเจคอบเลือกด้วยตนเองได้ว่าเขาต้องการไปโบสถ์หรือไม่ แต่เขาตั้งใจว่าจะชวนเจคอบต่อไปเรื่อยๆ เพื่อเปิดโอกาสให้เจคอบ

สำหรับเด็กเล็ก

ไปโบสถ์

เอริคกับครอบครัวไปรับเจคอบและพาเขาไปโบสถ์ด้วย ช่วยเอริคหาทางไปบ้านเจคอบแล้วไปอาคารประชุม

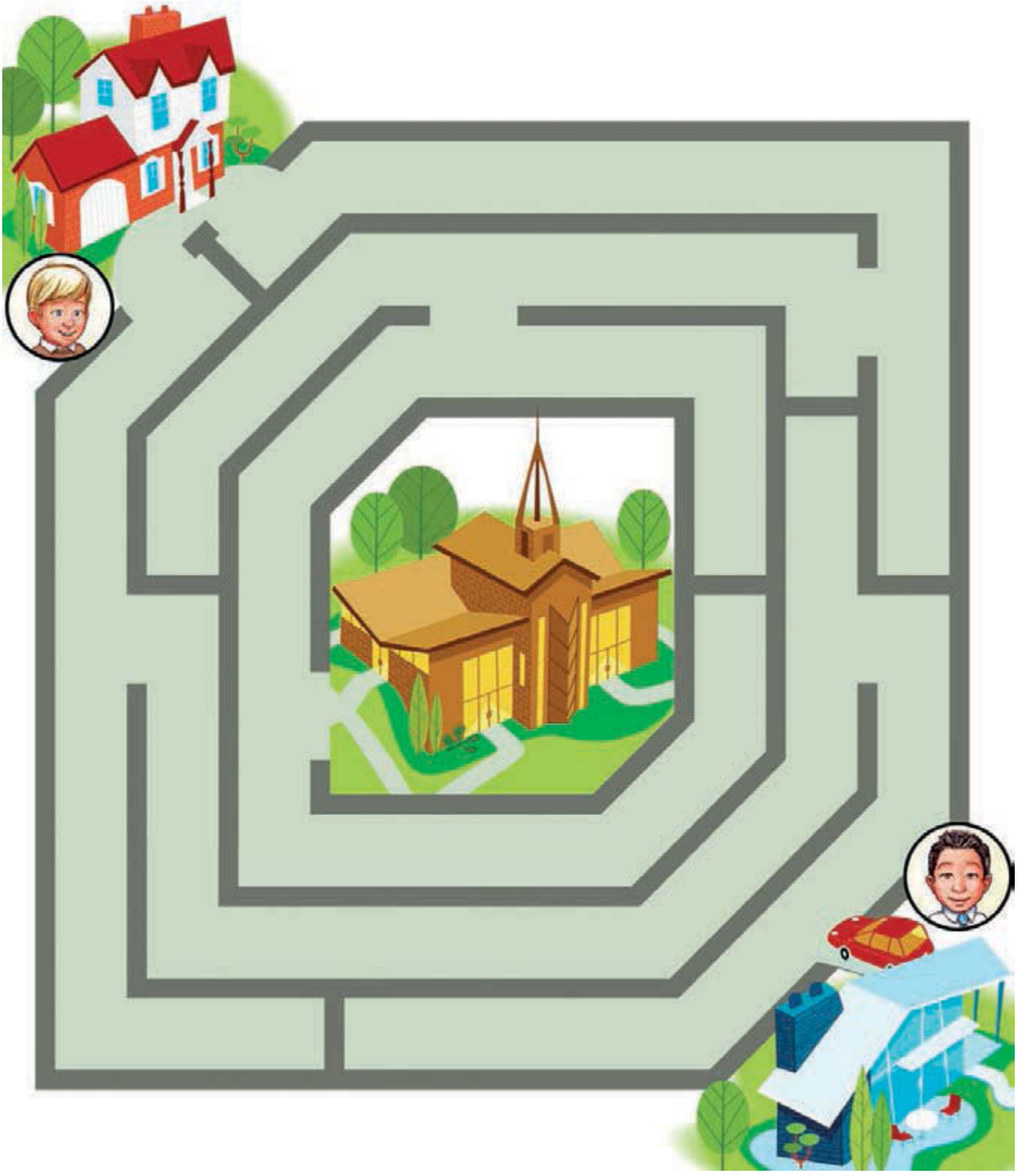

ภาพประกอบโดย ไบรอัน บีช และสก็อตต์ เพ็ค

คบเพื่อนใหม่

โดย วัล แชดวิค แบ็กลีย์

ภาพประกอบโดย วัล แชดวิค แบ็กลีย์

เด็กผู้ชายในรูปนี้กำลังชวนเด็กผู้ชายอีกคนหนึ่งไปเล่นกับเขาและเพื่อนๆ ดูว่าท่านสามารถหาของเหล่านี้ในรูปได้หรือไม่: ปลาสเตอร์ปิดแผล กล้วย นาฬิกาปลุก หวี ไข่มีรอยร้าว สีเทียน ถ้วยมีหู ซองจดหมาย ปลา เป็ดตก ปลา บันได แมลงเต่าทอง แปรงทาสี คราด ไม้เทนนิส แปรงสีฟัน นาฬิกาข้อมือ และตัวหนอน

ได้รับเรียกให้รับใช้: **ท่าน**

โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกลีย์
นิตยสารศาสนจักร

ฝ่ายประธานสูงสุดศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายขอให้หน่วยของศาสนจักรทุกหน่วยฉลองวาระครบรอบปีที่ 75 แผนงานสวัสดิการศาสนจักรด้วยการจัดให้มีวันบำเพ็ญประโยชน์ในหน่วยของตนระหว่างปี 2011

"การบำเพ็ญประโยชน์อาจดำเนินการในช่วงใดช่วงหนึ่งตามที่เห็นสมควรระหว่างช่วงที่เหลือของปีนี้ ระยะเวลาการบำเพ็ญประโยชน์อาจปรับให้เหมาะสมได้ตามลักษณะงาน" จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดระบุ

การเรียกให้รับใช้ดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่ของประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์ระหว่างภาคเช้าวันเสาร์ของการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน

"ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันจะทวีผลดีของการรับใช้ที่ท่านให้" ประธานอายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว "และความรู้สึกเหล่านั้นในครอบครัว ในศาสนจักร และในชุมชนจะเพิ่มขึ้นและกลายเป็นมรดกชั่วกาลนานหลังสิ้นสุดโครงการ" ("โอกาสให้ทำดี" *เลียโฮนา* พ.ค. 2011, 28)

ฝ่ายประธานสูงสุดเสนอแนวทางให้สมาชิกวางแผนโครงการบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่การเชิญคนในชุมชนและผู้สอนศาสนาเต็มเวลาให้เข้าร่วมโครงการตลอดจนวางแผนโครงการให้ครอบครัวและแต่ละบุคคลมีส่วนร่วมได้ นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการเพื่อให้เกิดการรับรู้และความสนใจ

วอร์ด สาขา ท้องถิ่น และสเตคหลายแห่งขานรับการเรียกนี้แล้ว ผู้บำเพ็ญประโยชน์บางคนสวมเสื้อยืดสีเหลืองพร้อมสัญลักษณ์มือที่ช่วยเหลือของมอรมอน ขณะบางคนเพียงแต่พับแขนเสื้อแล้วลงมือทำงาน ตั้งแต่การบริจาคโลหิตไปจนถึงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมอาคารในชุมชน การตอบรับจากสมาชิกมีอย่างล้นหลาม

เอ็ลเดอร์วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลซ แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบควบคุมดูแลกิจจานุกิจของศาสนจักรในภาคอเมริกาเหนือฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ ท่านท้าทายที่ประชุมทุกแห่งในภาคของท่านให้สละเวลาหนึ่งวันเพื่อรับใช้ในปี 2009

ทุกๆ ปีนับแต่นั้นเป็นต้นมาสมาชิกในสหรัฐตอนใต้จึงจัดให้มีวันบำเพ็ญประโยชน์ประจำปีขึ้น เอ็ลเดอร์กอนซาเลซกล่าวว่าท่านสุขใจเมื่อเห็นว่าที่ประชุมทั่วศาสนจักรจะมีโอกาสทำเช่นเดียวกันในปีนี้

"เรารับใช้เพราะนั่นคือคุณลักษณะอย่างหนึ่งของความเป็นเหมือนพระคริสต์ และโอกาสที่จะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นอีกนิด ที่จะปลูกฝัง *เจตคติ* ในการรับใช้—หรือนิสัยรับใช้โดยธรรมชาตินั่นเอง" ท่านกล่าว "เมื่อเรารับใช้โดยไม่คำนึงถึงศาสนาหรือนิกายหรือเชื้อชาติ มือที่ช่วยเหลือของเราจะเป็นมือที่เชื่อมโยงกันสร้างสรรค์สัมพันธภาพกับชุมชน"

ในเมืองแจ็กสันวิลล์ รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา ที่ประชุม 11 แห่งขานรับการเรียกให้รับใช้โดยบริจาคอาหารและบริจาคโลหิตเมื่อวันที่ 16 เมษายน อาคารประชุมแอลดีเอสหลายแห่งใช้เป็นจุดรับบริจาคอาหาร ขณะที่อีกหลายแห่งใช้เป็นสถานที่รับบริจาคโลหิต

เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม สมาชิกวอร์ดโจเนสโบโรในจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา มารวมกันพร้อมเครื่องมือเลื่อยไม้เพื่อลำเลียงกิ่งไม้หักที่นิคมสเตทลีย์โอ๊คส์ สถานที่อันเลื่องชื่อซึ่งเคยใช้ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง *วิมานลอย (Gone with the Wind)*

สัปดาห์สุดท้ายของเดือนเมษายน วิสุทธิชนในแคลิฟอร์เนียและฮาวาย สหรัฐอเมริกา ร่วมกับอาสาสมัครชุมชนบำเพ็ญประโยชน์ในวันมือที่ช่วยเหลือของมอรมอนประจำปี

ในแซนดีเอโก แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา อาสาสมัคร 150 คนช่วยทำความสะอาดแผ่นจารึกหน้าหลุมฝังศพที่สุสานทหารผ่านศึกฟอร์ทโรสแครนส์เมโมเรียลพาร์ค

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในปาลอสเวอเดส แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ร่วมมือกับองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรชื่อคลีนซานเปโดร (Clean San Pedro) กวาดทำความสะอาดถนนและบาทวิถีย่านกลางเมืองซานเปโดร โดยเก็บขยะและสิ่งปฏิกูลรวมน้ำหนักกว่าหนึ่งตัน (900 กิโลกรัม)

สตีฟ เคลนจัน ประธานองค์กรคลีนซานเปโดรกล่าวว่า "เราชอบทำงานกับศาสนจักรนี้ พวกเขามีกลุ่มอาสาสมัครจำนวนมากเสมอ"

สมาชิกสเตคชาร์ลอตต์นอร์ทแคโรไลนา (สหรัฐอเมริกา) ตอนใต้ขานรับการเรียกจากฝ่ายประธานสูงสุดให้มีวันบำเพ็ญประโยชน์

© IRI

สมาชิกในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ทำความสะอาดเมืองที่ตนอยู่อาศัย

หมายเหตุบรรณาธิการ: แผนกสวัสดิการศาสนจักรกำลังรวบรวมเรื่องราวจากสมาชิกที่มีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์ระหว่างปี 2011 ในการขานรับการเรียกจากฝ่ายประธานสูงสุด เล่าประสบการณ์ของท่านได้ที่ **providentliving.org** คลิก **75 Years of Self-Reliance and Service** แล้วคลิก **Day of Service** ตรงขอบด้านซ้าย แล้วคลิก **share** ใต้ "Share your Service Activity"

ระหว่างปี 2011 โดยร่วมมือกับองค์กรการกุศลในท้องที่จัดกิจกรรมรวบรวมสิ่งของสำหรับตะกร้าขึ้นบ้านใหม่

ถุงกระดาษ 2,000 กว่าถุงพร้อมด้วยรายการสิ่งของเครื่องใช้จำเป็นแจกจ่ายไปทั่วชุมชน หนึ่งสัปดาห์ต่อมา อาสาสมัครเกือบ 130 คนสละเวลา 150 ชั่วโมงรวบรวมถุงและบริจาคสิ่งของเหล่านั้นแก่ครอบครัวเร่ร่อนที่ย้ายเข้าบ้านใหม่

เด็กปฐมวัยจากสเตคทำป้าย "ยินดีต้อนรับสู่บ้าน" ให้ครอบครัวเหล่านั้น

ในจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา วอร์ดกริฟฟินมารวมตัวกันในวันเสาร์ที่ 21 พฤษภาคม เพื่อขัดล้างทำความสะอาดบ้านแห่งความหวัง (House of Hope) สถานสงเคราะห์คนเร่ร่อนในท้องที่

ในคลินตัน มิสซูรี สหรัฐอเมริกา วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมารวมกันเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมสวนสัตว์แจ็กสัน คลุมดินแปลงดอกไม้ ทาสี และซ่อมแซมอุปกรณ์

เอ็ลเดอร์กอนซาเลซเน้นว่าการรับใช้ของสมาชิกจะเป็นพรให้คนทั้งในศาสนจักรและคนที่ไม่ใช่สมาชิกศาสนจักร

"มีวิธีมากมายเหลือเกินในการรับใช้และเชื่อมสัมพันธ์กับชุมชน" ท่านกล่าว "เมื่อเรารับใช้ผู้อื่น เราจะเห็นพระหัตถ์พระเจ้าในชีวิตสมาชิกของเราเช่นกัน" ■

ศาสนจักรจะบูรณะอนุสรณ์สถานการฟื้นฟูฐานะปุโรหิต

ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศแผนบูรณะฟื้นฟูอนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อว่าฮาร์โมนีย์ (ใกล้ซัสควิแฮนนาในปัจจุบัน) เพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา ณ สถานที่แห่งนี้ โจเซฟ สมิธแปลพระคัมภีร์มอรมอนไว้เป็นส่วนใหญ่และยอห์นผู้ถวายบัพติศมาฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนในปี 1829

โครงการดังกล่าวจะรวมถึงการก่อสร้างอาคารทางประวัติศาสตร์และบรรยากาศเรือกสวนไร่นาที่ฮาร์โมนีย์พร้อมทั้งอนุสาวรีย์เพื่อรำลึกถึงการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคในปี 1829 พิธีเบิกดินคาดว่าจะดำเนินการในปี 2012 โครงการนี้จะใช้เวลาในการก่อสร้างทั้งหมดประมาณสองปีจึงจะเสร็จสมบูรณ์

ฮาร์โมนีย์ เพนซิลเวเนีย เป็นสถานที่ซึ่งโจเซฟ สมิธแปลพระคัมภีร์มอรมอนไว้เป็นส่วนใหญ่ระหว่างปี 1827 และปี 1830 ที่นั่นศาสดาพยากรณ์โจเซฟได้รับการเปิดเผย 15 บทแรกในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา

ณ สถานที่เดียวกันนี้ ดังที่บันทึกไว้ใน โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:66–75 โจเซฟ สมิธ และ ออลิเวอร์ คาวเดอรี ได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจากยอห์นผู้ถวายบัพติศมาในปี 1829 ต่อมาไม่นานเปโตร ยากอบ และยอห์นประสาทฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคให้ท่านทั้งสองในบริเวณใกล้เคียงกัน

มาร์ก สเตเกอร์ นักวิจัยอาวุโสในคณะทำงานสถานที่ทางประวัติศาสตร์ของแผนกประวัติศาสนจักรกล่าวว่าแผนกได้เริ่มงานค้นคว้าวิจัยทางโบราณคดีเพื่อระบุสถานที่ปลูกสร้างอาคารดั้งเดิมบางแห่งในเขตพื้นที่

“เรากำลังพิจารณาว่าจะบูรณะฟื้นฟูบ้านที่โจเซฟกับเอ็มมาอาศัยอยู่ในฮาร์โมนีย์พร้อมทั้งสถานที่เกิดของเอ็มมา สมิธและบ้านครอบครัวของเธอ” เขากล่าว

รูปปั้นศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธกับออลิเวอร์ คาวเดอรีกำลังรับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนมีอยู่แต่เดิมในบริเวณอนุสรณ์สถานพื้นที่ 90 เอเคอร์ (ประมาณ 225 ไร่) แผนสร้างอนุสาวรีย์แห่งใหม่กำลังอยู่ในช่วงออกแบบ นอกจากนี้ยังมีแผนก่อสร้างศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่อนุสรณ์สถานแห่งนี้อีกด้วย

ผู้นำศาสนจักรเชิญชวนให้สมาชิกที่สนใจร่วมบริจาคจำนวนเล็กน้อยเพียงครั้งเดียวเพื่อโครงการนี้ โดยระบุ “อนุสรณ์สถานการฟื้นฟูฐานะปุโรหิต” ในช่อง “อื่นๆ” ของใบบริจาคส่วนสิบซึ่งขอได้จากอธิการและประธานสาขา ■

บริเวณพื้นที่ 90 เอเคอร์ (ประมาณ 225 ไร่) ในเพนซิลเวเนียกำลังได้รับการบูรณะเพื่อเป็นอนุสรณ์รำลึกถึงการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตและการแปลพระคัมภีร์มอรมอน

อนุรักษ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรทั่วโลก

หลายแผนกในศาสนจักรทำงานกับนักประวัติศาสตร์ สถาปนิก นักโบราณคดี นักกฎหมาย ช่างฝีมือ ผู้รับเหมาก่อสร้าง และคนดูแลเพื่ออนุรักษ์สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ทั่วศาสนจักร สถานที่ดังกล่าวแบ่งเป็นสามประเภทดังนี้

สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เป็นสถานที่ซึ่งเหตุการณ์สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์ศาสนจักรเกิดขึ้น เช่น ฟาร์มของโจเซฟ สมิธ หรือเคิร์ทแลนด์ในประวัติศาสตร์ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ประมาณยี่สิบสี่แห่งกระจายอยู่ทั่วสหรัฐและแห่งหนึ่งอยู่นอกสหรัฐ—นั่นคือโบสถ์แกดฟิลด์เอล์มแห่งวุร์สเตอร์เชียร์ โบสถ์แห่งแรกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในประเทศอังกฤษ

สิ่งสำคัญทางประวัติศาสตร์ มีประมาณสี่สิบแปดแห่งประกอบด้วย พระวิหาร สถานที่นมัสการ และอาคารประชุมที่มีลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมหรือมีคุณค่าความงามด้านศิลปะ

ในที่สุด ใช่ว่าจะบูรณะฟื้นฟูสถานที่สำคัญๆ ได้ทุกแห่ง **ป้ายอนุสรณ์ทางประวัติศาสตร์**—มากกว่า 100 แห่ง—จึงระบุสถานที่อื่นๆ ซึ่งศาสนจักรปรารถนาจะอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ในความคิดและจิตใจของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นอกจากนี้ป้ายดังกล่าวอาจระบุบริเวณ (เช่น ที่ตั้งพระวิหารฟาร์เวสต์) ซึ่งมีข้อมูลเพียงพอต่อการบูรณะฟื้นฟูสถานที่นั้นได้อย่างถูกต้อง มีป้ายอนุสรณ์ทางประวัติศาสตร์ในนานาประเทศเป็นจำนวนมาก

เลียโฮนาเพิ่มเนื้อหาออนไลน์

ศาสนจักรกำลังดำเนินการปรับปรุงการใช้งานออนไลน์เนื้อหาที่แปลเป็นภาษาอื่นๆ นอกจากภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง *เลียโฮนา* นิตยสารนานาชาติของศาสนจักร

เป้าหมายคือก่อนสิ้นปี 2011 แต่ละเดือนที่ *เลียโฮนา* ตีพิมพ์เป็นภาษาใดภาษาหนึ่ง สมาชิกศาสนจักรจะสามารถใช้งานออนไลน์ได้ทั้งเล่มในรูปแบบ PDF และใช้งานหมวดแต่ละหมวดของนิตยสารในรูปแบบที่เป็นตัวหนังสือ โดยจะเริ่มดำเนินการกับนิตยสารที่ตีพิมพ์ตั้งแต่เดือนเมษายนปี 2011 เป็นต้นไป

นอกจากนี้ศาสนจักรกำลังดำเนินการเพื่อเผยแผ่ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดและข่าวเยี่ยมสอนออนไลน์เป็นประจำในภาษาต่างๆ 80 ภาษา ตามธรรมเนียมปฏิบัติข่าวสารเหล่านี้รวมอยู่ใน *เลียโฮนา* หรือจัดพิมพ์แยกต่างหากสำหรับภาษาที่ยังไม่มี *เลียโฮนา*

เริ่มตั้งแต่ฉบับเดือนมิถุนายนปี 2011 เนื้อหาทุกอย่างที่พิมพ์ใน *เลียโฮนา* จะบันทึกเสียงและโพสต์ออนไลน์ในภาษาสเปนและโปรตุเกส นอกจากนี้จะมีการบันทึกย้อนหลังสำหรับนิตยสารสี่ฉบับแรกของปี 2011 ด้วย *เลียโฮนา* รูปแบบเสียง

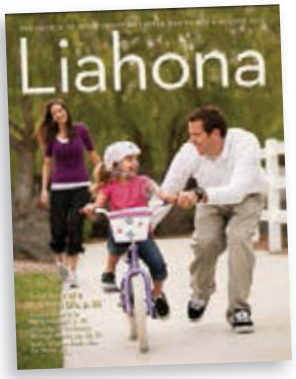

ในภาษาอื่นๆ จะตามมาในเร็วๆ นี้

เนื้อหาการประชุมใหญ่สามัญที่แปลแล้วมีออนไลน์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน สำหรับการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2011 มีการแปลคำปราศรัยเป็นภาษาต่างๆ 92 ภาษา ไฟล์เสียงทั้งหมดโพสต์ไว้ที่ conference.lds.org *เลียโฮนา* เผยแพร่คำปราศรัยในรูปแบบสิ่งพิมพ์เป็นภาษาต่างๆ 33 ภาษาจากภาษาทั้งหมดที่ได้รับการแปล ซึ่งจะมีอยู่ในเนื้อหา *เลียโฮนา* เดือนพฤษภาคม 2011 ที่ liahona.lds.org

นอกจากนี้โครงการเผยแพร่เนื้อหาการประชุมใหญ่สามัญออนไลน์ตั้งแต่ปี 1990 จนถึงปัจจุบันใน 25 ภาษากำลังเริ่มดำเนินการ นับจากปี 1990 เป็นต้นมา หากภาคการประชุมใดของการประชุมใหญ่สามัญได้รับการตีพิมพ์ลงนิตยสารศาสนจักรเป็นภาษาใดภาษาหนึ่งใน 25 ภาษาที่กำหนด จะมีการสแกนและลงออนไลน์ไว้ในรูปแบบ PDF และ HTML ■

โลโก้ศาสนจักรเผยแพร่ใน 100 ภาษา

โลโก้ศาสนจักรออกเผยแพร่ล่าสุดในภาษาบอสเนีย มาซิโดเนีย มอนเตเนโกร เปอร์เซีย ชิลูบา และแย็บ ปัจจุบันเครื่องหมายบ่งชี้ความเป็นศาสนจักรดังกล่าวเผยแพร่เป็นภาษาต่างๆ มากกว่า 100 ภาษา

โครงการนี้เริ่มต้นในเดือนธันวาคมปี 1995 เมื่อประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) กำกับดูแลให้มีการใช้โลโก้ศาสนจักรรูปแบบใหม่ โลโก้ดังกล่าวออกแบบมาเพื่อให้พระนามของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นส่วนที่เด่นที่สุดในชื่อทางการของศาสนจักร มีการแปลและเรียงพิมพ์เป็นภาษาต่างๆ หลายภาษานับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เนื่องจากชื่อศาสนจักรและตราสัญลักษณ์เป็นเครื่องหมายบ่งชี้สำคัญ—และจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือได้รับการคุ้มครองทั่วโลก—ศาสนจักรจึงกำหนดแนวทางสำหรับการใช้ชื่อและตราสัญลักษณ์ของศาสนจักรอย่างเหมาะสม

หน่วยในท้องที่อาจใช้ชื่อศาสนจักรในงานพิมพ์ (ไม่ใช่ตราสัญลักษณ์) เมื่อตรงตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

- กิจกรรมหรือการปฏิบัติงานซึ่งมีชื่อศาสนจักรเกี่ยวข้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยอย่างเป็นทางการ—ตัวอย่างเช่น โปรแกรมการประชุมศีลระลึก
- ใช้ชื่อหน่วยในท้องที่นำหน้าชื่อศาสนจักร
- แบบตัวพิมพ์ไม่เลียนแบบหรือคล้ายคลึงกับตราสัญลักษณ์อย่างเป็นทางการของศาสนจักร

ตราสัญลักษณ์อย่างเป็นทางการของศาสนจักรใช้กับสิ่งที่ได้รับอนุมัติจากแผนกประสานงานที่สำนักงานใหญ่ศาสนจักรเท่านั้น อาทิเช่น

- สิ่งพิมพ์และเครื่องเขียนอย่างเป็นทางการของศาสนจักร
- ป้ายชื่อผู้สอนศาสนา
- ป้ายด้านนอกอาคารประชุม

ไม่อนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์เป็นองค์ประกอบตกแต่งหรือเป็นรูปพักหน้าจอคอมพิวเตอร์ ห้ามนำไปใช้ส่วนตัว ใช้ในเชิงพาณิชย์ หรือส่งเสริมการขายใดๆ ทั้งสิ้น ■

บนเว็บไซต์

เว็บไซต์นำอุปกรณ์และสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรไปสู่สมาชิกทั่วโลก

เนื่องด้วย store.lds.org มีภาษาเพิ่มขึ้นอีกสามภาษา ทำให้สมาชิกหลายพันคนเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ของศาสนจักรได้ง่ายกว่าเดิมมาก เว็บไซต์ดังกล่าวซึ่งมาแทน ldscatalog.com เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษ รัสเซีย และสเปน แต่ปัจจุบันมีภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน และอิตาลีให้ใช้งานด้วยเช่นกัน

สื่อการเรียนการสอนพระกิตติคุณ—ไม่ว่าจะเป็นสิ่งช่วยศึกษา ดนตรี สื่อ ศิลปะการ์เม้นท์ วัตถาภรณ์พระวิหาร และแหล่งช่วยอื่นๆ—จัดส่งให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในทุกพื้นที่ซึ่งมีเว็บไซต์บริการ

ศาสนจักรวางแผนให้มี store.lds.org ในภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี และโปรตุเกสในอนาคต

โปรแกรมคลังค้นคว้าพระกิตติคุณรุ่นล่าสุด

ศาสนจักรเผยแพร่โปรแกรมคลังค้นคว้าพระกิตติคุณรุ่นล่าสุดเพื่อใช้กับแอนดรอยด์ ไอแพด และไอโฟน ที่ mobile.lds.org

ถึงแม้ว่าโปรแกรมสำหรับแอนดรอยด์รุ่นก่อนจะมีเฉพาะสิ่งเผยแพร่สำคัญๆ ไม่กี่อย่าง แต่รุ่นล่าสุดสามารถเข้าไปใช้งานนิตยสาร คู่มือ และสิ่งเผยแพร่อื่นๆ ได้

โปรแกรมรุ่นล่าสุดสำหรับไอแพดและไอโฟนจะเอื้ออำนวยให้ผู้ใช้สามารถเทียบข้อมูลหมายเหตุพระคัมภีร์ระหว่างโปรแกรมในโทรศัพท์มือถือกับ My Study Notebook ใน LDS.org ทำให้สามารถเปิดดูข้อความที่บันทึกไว้ แถบสี และแท็กทั้งแบบออนไลน์และผ่านอุปกรณ์มือถือ ■

ข่าวสั้นทันโลก

พระวิหารแอตแลนตา จอร์เจีย

สมาชิกฉลอง 50 ปีศาสนจักรในฟิลิปปินส์

เพื่อฉลองวาระครบรอบปีที่ 50 การอุทิศซ้ำเพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณในประเทศฟิลิปปินส์ วิสุทธิชนหลายพันคนมารวมกันในเกซอนซิตี้เพื่อมีส่วนร่วมในการแสดงทางวัฒนธรรมครบรอบห้าสิบปีเมื่อวันที่ 30 เมษายนและการประชุมใหญ่ภาคเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม

สเตคสิบเก้าแห่งมารวมกันในวันเสาร์เพื่อฉลองมรดกอันมั่งคั่งทางวัฒนธรรมและการเติบโตของศาสนจักรในฟิลิปปินส์ผ่านบทเพลงและการเต้นรำ ในวันอาทิตย์ที่ 8 พฤษภาคม สมาชิกมารวมกันเพื่อเข้าร่วมการประชุมใหญ่ทั่วประเทศกับผู้นำในท้องที่และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ผ่านระบบดาวเทียม

USNS Comfort มอบความช่วยเหลือใน 12 พื้นที่

ในเดือนเมษายน USNS *Comfort* เรือพยาบาลเต็มรูปแบบออกเดินเรือไปยังพื้นที่ 12 แห่งในแคริบเบียน อเมริกากลาง และอเมริกาใต้เพื่อให้การรักษาทางการแพทย์และฝึกอบรมวิชาชีพทางการแพทย์

อาสาสมัครจากศาสนจักร กองทัพเรือสหรัฐ และองค์กรบรรเทาทุกข์อื่นๆ จะดำเนินงานบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรมและสอนทักษะที่จะช่วยผู้คนให้ช่วยเหลือตนเองหลังเรือจากไป

พระวิหารแอตแลนตาเปิดต้อนรับหลังการฉลองและการอุทิศซ้ำ

หลังการฉลองทางวัฒนธรรมช่วงสุดสัปดาห์และภาคการอุทิศซ้ำสองภาคในวันอาทิตย์ โดยประธานโธมัส เอส. มอนสัน พระวิหารแอตแลนตา จอร์เจียเปิดดำเนินการตามปกติอีกครั้งเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 2011 นอกเหนือจากประธานมอนสัน เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง พร้อมด้วยเอ็ลเดอร์วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลซ และเอ็ลเดอร์วิลเลียม อาร์. วอล์กเกอร์ จากโควรัมสาวกเจ็ดสิบได้เข้าร่วมพิธีอุทิศซ้ำครั้งนี้ด้วย

พระวิหารอุทิศครั้งแรกในปี 1983 ปิดเพื่อทำการบูรณะครั้งใหญ่เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2009 ■

ผลิตภัณฑ์ใหม่

ดีวีดีพันธสัญญาเดิมเพิ่มภาษาใหม่

ชุดดีวีดีพันธสัญญาเดิม (Old Testament Visual Resource DVD) ปัจจุบันมีทั้งหมด 11 ภาษา โดยอีก 10 ภาษาจะตามมาในไม่ช้า

ปัจจุบันมีเป็นภาษาอเมริกันกวางตุ้ง อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี จีนกลาง โปรตุเกส ซามัว สเปน และยูเครน ส่วนภาษาเดนมาร์ก ดัทช์ ฟินแลนด์ อินโดนีเซีย นอร์เวย์ รัสเซีย สวีเดน ตากาล็อก ไทย และตองกาจะมีจำหน่ายระหว่างช่วงนี้จนถึงสิ้นปี

ชุดดีวีดีสามแผ่นมีทัศนูปกรณ์กว่า 300 รายการและวีดิทัศน์ 54 เรื่องเพื่อให้แนวทางสมาชิกในการศึกษาพันธสัญญาเดิม ดีวีดีชุดนี้มีจำหน่ายผ่านศูนย์หนังสือศาสนจักรหรือที่ store.lds.org

พระคัมภีร์รวมสามเล่มฉบับภาษาซามัวมีจำหน่ายแล้ว

พระคัมภีร์รวมสามเล่มฉบับภาษาซามัว—พระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า พร้อมทั้งคู่มือพระคัมภีร์และสิ่งช่วยในการศึกษารวมไว้ในเล่มเดียวกัน—ปัจจุบันมีจำหน่ายผ่านศูนย์หนังสือและที่ store.lds.org ■

ข้อคิดเห็นทั่วไป

พรเหลือคณา

ศาสนจักรไม่มีสาขาในเมืองที่เราอยู่ และเป็นเรื่องยากที่จะผ่านพ้นสัปดาห์หนึ่งไปโดยไม่ได้ติดต่อกับสมาชิกคนอื่นเลย ความรู้สึกที่เราสัมผัสได้ขณะอ่านบทความหรือคำปราศรัยจาก *เลียโฮนา* คือผู้เขียนกำลังพูดกับเราเป็นการส่วนตัว การมีถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ในบ้านของเราเป็นพรเหลือคณา ด้วยวิธีนี้เราจึงรู้สึกใกล้ชิดศาสนจักรอย่างมาก แม้ว่าเราจะอยู่ห่างไกลจากอาคารประชุมก็ตาม

ฟาบีโอ อังเดร ฮาบ, บราซิล

คำแนะนำสร้างความเข้มแข็งและศรัทธา

ขอบคุณสำหรับพรอันยิ่งใหญ่ของนิตยสาร—แต่ละเดือนดิฉันพบข้อความที่สัมผัสใจดิฉัน คำแนะนำที่เราได้รับจากสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองให้ความเข้มแข็งแก่ดิฉันและเติมวิญญาณดิฉันด้วยศรัทธา

ดอร์ริส แคนเทอร์, ฮอนดูรัส

ช่องทางพบคำตอบ

เป้าหมายหนึ่งของผมคืออ่าน *เลียโฮนา* ทุกเดือน นิตยสารทุกส่วนช่วยผมเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์มากขึ้น เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผม ■

กิลเบอร์โต จูเนียร์ เด เปาลา โรดริกูเอซ, บราซิล

โปรดส่งความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของท่านไปที่ liahona@ldschurch.org ความคิดเห็นที่ท่านส่งเข้ามาอาจได้รับการแก้ไขเพื่อให้มีความกระชับหรือชัดเจน

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“พบสันติสุขในยามทุกข์ใจ” หน้า 12 ก่อนอ่านบทความนี้ ท่านอาจขอให้ครอบครัวเขียนการท้าทายบางอย่างที่พวกเขากำลังเผชิญ จากนั้นสนทนาคำแนะนำของเอ็ลเดอร์มาล์มเพื่อหาวิธีค้นพบสันติสุขระหว่างเผชิญการทดลอง

“ศาสนพิธีผนึกเชื่อมโยงครอบครัวไว้ชั่วนิรันดร์” หน้า 16 ก่อนอ่านบทความนี้ ท่านอาจขอให้ครอบครัวสนทนาว่า *สัญญา* หมายถึงอะไร พิจารณาอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:10 และพูดคุยกันว่าเหตุใดจึงสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำและรักษาสัญญากับพระเจ้า เมื่อท่านอ่านบทความด้วยกัน อาจแสดงประจักษ์พยานว่าการรักษาพันธสัญญาเป็นพรต่อชีวิตท่านอย่างไร

“หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้ากับคุณพ่อ” หน้า 54 เมื่อรับแรงบันดาลใจจากบทความนี้ ท่านอาจเริ่มทำกิจกรรมหนึ่งจากหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าหรือความก้าวหน้าส่วนบุคคล แม้ว่าท่านจะไม่มีบุตรที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นก็ตาม (ดูเนื้อหาได้ที่ DutyToGod.lds.org และ PersonalProgress.lds.org) หากท่านมีบุตรวัยรุ่นที่กำลังทำอยู่แล้ว อาจลองสลับให้บิดาทำงานกับบุตรสาวและมารดาทำงานกับบุตรชาย

“จะมีผู้สั่งสอนพระกิตติคุณในทั่วโลก” หน้า 64 นอกจากเล่นเกมจับคู่ภาพสำหรับเด็กในครอบครัว ท่านอาจร้องเพลง “ถูกเรียกให้รับใช้” (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 126) อาจวางแผนงานเผยแผ่ศาสนาในครอบครัว รวมถึงเป้าหมายต่างๆ เช่น เชื้อเชิญครอบครัวหนึ่งให้มากิจกรรมศาสนจักรหรือเขียนจดหมายถึงผู้สอนศาสนาที่กำลังรับใช้จากวอร์ดของท่าน ■

พรพระวิหารเวลานี้และชั่วนิรันดร

ความเข้าใจของดิฉันเรื่องพรพระวิหารเพิ่มขึ้นเมื่อดิฉันต้องการพรนั้นมากขึ้น

โดย สเตซี วิกเคอรีย์

ดิฉันจำได้ว่าเห็นภาพพระวิหารตั้งแต่ดิฉันยังเล็กมาก ถึงแม้จะเด็กเกินกว่าจะเข้าใจพรของพระวิหาร แต่ดิฉันรู้ว่าดิฉันอยากไปที่นั่นสักวัน สมัยเป็นเยาวชนหญิง ดิฉันเริ่มเข้าใจพรที่จะมาจากพระวิหาร ตอนนั้นครอบครัวของดิฉันไม่ค่อยแข็งขัน และดิฉันสวดอ้อนวอนทุกวันขอให้เราได้รับการผนึกเป็นครอบครัวนิรันดร์

ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1993 สองสัปดาห์ก่อนอายุครบ 18 ปี ครอบครัวของดิฉันไปพระวิหาร ดิฉันจำความรู้สึกที่มีในพระวิหารโพรโว ยูทาห์ได้ เรากลายเป็นครอบครัวนิรันดร์ที่มีทั้งพ่อแม่และพี่น้อง ขณะออกจากพระวิหารวันนั้นดิฉันคิดว่าดิฉันเข้าใจพรที่ได้จากพระวิหาร

สองปีต่อมา ในฤดูร้อนปี 1995 ดิฉันหมั้นหมายเพื่อแต่งงาน ด้วยเหตุนี้จึงไปพระวิหารเพื่อรับเอ็นดาวเม้นท์ของตนเอง การได้รับพรของพระวิหารอีกครั้งช่างวิเศษเหลือเกิน! สามวันหลังจากได้รับเอ็นดาวเม้นท์ ดิฉันได้รับการผนึกกับสามีเพื่อกาลเวลาและนิจนิรันดร์ในพระวิหารแมนไท ยูทาห์ ดิฉันทราบดีว่านี่เป็นพรอีกประการหนึ่งที่ดิฉันไม่เคยประสบมาก่อน—ดิฉันกับสามีจะได้เป็นครอบครัวนิรันดร์ อีกครั้งที่ดิฉันคิดว่าดิฉันได้รับพรทั้งหมดของพระวิหารแล้ว

หกปีในชีวิตแต่งงานเราพบว่าเรากำลังจะมีลูก เราตื่นเต้นกับการจะได้เลี้ยงดูลูกชายและสอนพระกิตติคุณให้เขา แต่อยู่ในครรภ์ได้ 24 สัปดาห์ ลูกชายตัวน้อยของเราก็เกิดมาสู้ชีวิต เพียงแปดสัปดาห์หลังจากนั้นเขากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ขณะที่ดิฉันอุ้มเขาเป็นครั้งสุดท้าย ดิฉันประจักษ์ชัดถึงพรวิเศษสุดอีกประการหนึ่งของพระวิหาร นั่นคือ ลูกชายของเราเกิดในพันธสัญญาและจะเป็นของเราตลอดไป

สิบแปดเดือนหลังจากลูกชายจากไป เราได้รับโทรศัพท์จากศูนย์ให้คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอสแจ้งว่าหญิงสาวคนหนึ่งเลือกจะยกลูกน้อยของเธอให้เรา โดยรู้ว่าเราไม่สามารถมีลูกได้อีก จึงไม่มีอะไรทำให้เราตื่นเต้นได้มากกว่านี้อีกแล้ว

เมื่อลูกสาวตัวน้อยของเราอายุหกเดือน เราจบขั้นตอนสุดท้ายของการรับเธอเป็นบุตรบุญธรรมและพาเธอไปพระวิหารเพื่อรับการผนึกกับเรา สี่ปีหลังจากลูกสาวตัวน้อยเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเรา หญิงสาวอีกคนหนึ่งเลือกเราเป็นพ่อแม่ของลูกชายตัวน้อยน่ารักคนหนึ่ง อีกครั้งที่เราได้รับพรของการพาลูกชายวัยหกเดือนไปพระวิหาร ดิฉันไม่มีวันลืมความรู้สึกเมื่อเห็นลูกๆ ทุกคนสวมชุดขาวอยู่ในพระวิหารกับดิฉันและสามีเพื่อผนึกกับเราชั่วนิรันดร

เวลานี้ดิฉันตระหนักว่าดิฉันไม่เข้าใจพรทั้งหมดที่พระวิหารนำมาให้เมื่อครั้งเป็นเยาวชนหญิงหรือเมื่อดิฉันได้รับการผนึกกับสามีหรือแม้แต่เมื่อลูกชายของเราเสียชีวิต ถึงแม้ดิฉันจะยอมรับว่ามีพรอีกมากมาย มากกว่าที่ดิฉันได้รับในอดีต แต่เวลานี้ดิฉันเข้าใจแล้วว่าพระวิหารเป็นสถานที่แห่งพร *นิรันดร์* พรที่จะมาถึงเราในชีวิตนี้และในนิรันดร พรบางอย่างเราอาจตระหนักได้โดยง่ายในเวลานี้ และพรอีกหลายอย่างจะสอนเรา เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยานของเรา และช่วยให้เราไปถึงบ้านนิรันดร์ของเราในวันหน้า

พระวิหารเป็นสถานที่แห่งสันติสุขและการปลอบโยน ปีติและความสดใส ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งยิ่งกว่าเดิมสำหรับพระวิหารและสวดอ้อนวอนว่าเมื่อดิฉันกลับไปที่นั่น ดิฉันจะยังคงสามารถเรียนรู้และเห็นคุณค่าของพระวิหารต่อไป ■

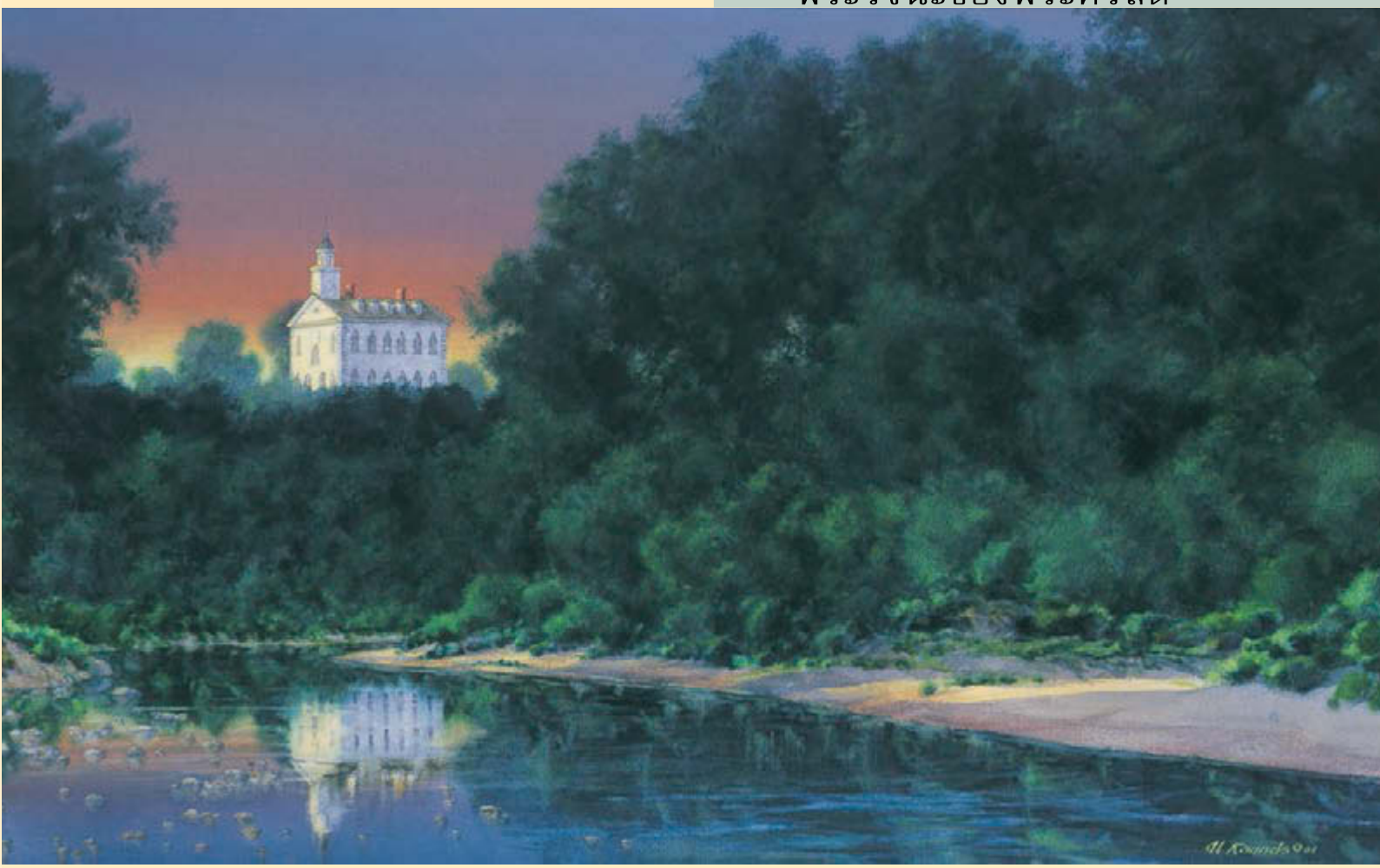

ภาพสะท้อนพระวิหารเคิร์ทแลนด์ โดย อัล ราวด์ส

ในวันอาทิตย์อีสเตอร์ที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1836 โจเซฟ สมิธ และ ออลิเวอร์ คาวเดอรีปลีกตัวไปยังแท่นพูดในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ที่เพิ่งได้รับการอุทิศและคุกเข่าสวดอ้อนวอน หลังจากนั้นพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อพวกท่านและตรัสว่า

"เราเป็นต้นและปลาย; เราคือเขาผู้นั้นที่มีชีวิต, เราคือเขาผู้นั้นที่ถูกประหาร; เราคือผู้วิงวอนพระบิดาแทนเจ้า.

"ดูเถิด, บาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว; เจ้าสะอาดต่อหน้าเรา; ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้นและชื่นชมยินดีเถิด.

"ให้ใจพี่น้องเจ้าชื่นชมยินดี, และให้ใจผู้คนทั้งปวงของเราชื่นชมยินดี, ผู้ที่สร้างนิเวศน์แห่งนี้, ด้วยสุดกำลังของพวกเขา, แด่นามของเรา.

"เพราะดูเถิด, เรายอมรับนิเวศน์แห่งนี้, และนามของเราจะอยู่ที่นี่; และเราจะแสดงตนให้ประจักษ์แก่ผู้คนของเราในความเมตตาในนิเวศน์แห่งนี้. . .

"และกิตติศัพท์ของนิเวศน์แห่งนี้จะแพร่สะพัดไปยังต่างแดน; และนี่เป็นการเริ่มต้นพรซึ่งจะเทลงบนศีรษะผู้คนของเรา. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน" (คพ. 110:4–7, 10)

"หากเราดำเนินชีวิตตามกฎที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานซีเลสเชียล เรากับคู่ครองพร้อมด้วยครอบครัวของเราจะสามารถมีสวรรค์น้อยๆ บนแผ่นดินโลก" เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอน "เมื่อเราดำเนินชีวิตตามกฎเหล่านั้น เรากำลังปฏิบัติตามกฎที่ปฏิบัติในสวรรค์" ดู "สวรรค์น้อยๆ บนแผ่นดินโลก" หน้า 22

THAI
4 02096 89425 7
09689 425